

Fakultet for lærerutdanning og pedagogikk

Linn Marielle Magnor

Masteroppgave

Trump og Twitter

***En etisk drøfting av hvordan Donald Trump
utfordrer den tradisjonelle presidentrollen.***

Trump and Twitter

*An ethical discussion of how Donald Trump challenges
the traditional presidential role*

Master i Digital kommunikasjon og kultur

2018/2019

Samtykker til tilgjengeliggjøring i digitalt arkiv Brage

JA NEI

Innholdsfortegnelse

NORSK SAMMENDRAG	4
ENGELSK SAMMENDRAG (ABSTRACT)	5
1. TRUMP OG TWITTER: EN ETISK DRØFTING AV HVORDAN DONALD TRUMP UTFORDRER DEN TRADISJONELLE PRESIDENTROLLEN.	6
1.1 METODISKE REFLEKSJONER	8
1.2 PLATTFORMEN TWITTER OG TRUMPS TWITTER-KONTO	12
1.2.1 <i>Twitter</i>	12
1.2.2 <i>Trumps Twitter-konto og reaksjoner på hans poster</i>	15
2. FRA TELEGRAM TIL TWITTER – I DET HVITE HUS	21
2.1 EN NY MEDIEPLATTFORM	21
2.2 DEN KOMMUNIKATIVE UTVIKLINGEN	23
2.3 HVORDAN UTVIKLINGEN AV NY MEDIETEKNOLOGI HAR ENDRET PRESIDENTSKAPET USA	31
2.3.1 <i>Pressen og presidenten</i>	32
2.3.2 <i>Makt</i>	37
2.3.3 <i>Retorikk og image</i>	40
2.4 HVA SKILLER TRUMP FRA OBAMA?	44
2.5 DEN MODERNE PRESIDENT	48
3. TRUMPS PRESIDENTROLLE I LYS AV ETISKE TEORIER.	51
3.1 STANDARD OG FORBILDE	51
3.2 TRUMP, TWITTER OG ETISKE NORMER	53
3.2.1 <i>Etiske teorier</i>	55
3.2.2 <i>Trumps etiske standard sammenlignet med tidligere presidenter</i>	58
3.3 DYD	60
3.3.1 <i>Trumps ‘presidential’</i>	62
3.3.2 <i>En positiv samtale?</i>	70

3.4	TRUMP I ROLLEN SOM PRESIDENT	73
4.	AVSLUTNING	76
5.	LITTERATURLISTE	82

Norsk sammendrag

Denne masteroppgaven har som hovedmål å reflektere over det nye ved president Donald Trumps bruk av sosiale medier sammenlignet med tidligere presidenters bruk av offentlige kommunikasjonsmetoder. Oppgaven er et bidrag og en diskusjon, til deler av den pågående debatten om Trumps handlinger, uttalelser og bruk av Twitter. Den fokuserer på hvordan Trump presser grensene for den tradisjonelle presidentrollen, og hvordan hans handlinger på Twitter kan ses i lys av etiske perspektiver. Historiske undersøkelser, etiske teorier og innsamlede Twitter-meldinger fra Trumps Twitter-konto danner utgangspunktet for en diskusjon om hva som skiller Trump fra sine forgjengere. Hans handlinger og uttalelser settes opp mot de karaktertrekk, den oppførsel og de forventede normer som ligger i uttrykket 'presidential'; En definisjon som innebærer hva det vil si å være president, og hvordan velgere og nasjonen forventer at den amerikanske presidenten skal opptre.

Engelsk sammendrag (abstract)

The main goal of this master thesis is to reflect on what is new in President Donald Trump's use of social media compared to previous presidents' use of public communication methods. The thesis is a contribution and a discussion, to parts of the ongoing debate about Trump's actions, statements and use of Twitter. It focuses on how Trump pushes the boundaries of the traditional presidential role, and how his actions on Twitter can be seen in an ethical perspective. Historical research, ethical theories and collected Twitter messages from Trump's Twitter account are the main point for a discussion on what sets Trump apart from his predecessors. His actions and statements are set against the characteristics, behavior and expected norms of the term 'presidential'; A term that describes what it means to be president, and how voters and the nation expects the US president to act.

1. Trump og Twitter:

En etisk drøfting av hvordan Donald Trump utfordrer den tradisjonelle presidentrollen.

Gjennom mitt masterstudium i 'Digital kommunikasjon og kultur' har jeg blitt fascinert av den raske teknologiske medieutviklingen. Kommunikasjonsmetodene har endret seg drastisk, og med det åpnet opp for nye muligheter og nye utfordringer. Samtidig har det vært vanskelig å unngå de mange medieoppslagene og diskusjonene vedrørende president Trump og hans bruk av nettmediet Twitter. Trump har nærmest blitt et synonym med Twitter de siste årene, og han diskuteres blant mange. I lys av masterstudiet har jeg blitt nysgjerrig på hvorfor han skaper så store diskusjoner og reaksjoner, da han tross alt ikke er den første presidenten som uttaler seg på sosiale medier.

På den ene siden, mener noen at sosiale medier i seg selv er en banebrytende og upassende kommunikasjonsmetode for presidenten å benytte, andre mener han må være en løs kanon som sier og gjør som han vil uten å ta hensyn til mottaker, eller at han tvert imot virker ekte, likefram og med en vilje til å stå på og slåss for sine meninger. Uansett har alt dette fått meg til å lure på hva som er så spesielt med president Trump og Twitter, og siden han nå kun har sittet i presidentembetet i litt over to år finnes det ikke stort å lese om dette temaet. Denne masteroppgaven blir derfor mitt bidrag til denne debatten rundt Trump, og jeg håper å kunne gi deler av diskusjonen nye innfallsvinkler og perspektiver.

Siden begynnelsen av det nittende århundre har presidenters forhold til media vært i kontinuerlig utvikling. Den underliggende årsaken har vært medias teknologiske framskritt. Vi har gått fra telegrammer, aviser og blader, via radio- og fjernsyn, til vi i dag har kommet til den moderne teknologiske tidsalder med internett. Trump har dermed fulgt i sporene til de mange presidentene før ham, som har tatt del i utviklingen ved å være innovative og møtt utfordringene ved de ulike medieformene med suksess, og siden banet veien videre for nye kommunikative landskap. De har alle åpnet opp for nye framtidige muligheter innen kommunikasjon som deres etterfølgere har tilpasset seg og videreført.

Donald Trumps konstante posting av Twitter-meldinger kan være et eksempel på hvordan den moderne presidentrollen kommer til uttrykk gjennom sosiale medier. Sosiale medier er en kommunikasjonsmetode som i dag har forandret hvordan den politiske samtalen foregår i USA. Politikere, politiske partier, stiftelser, Det hvite hus og presidenten selv bruker alle plattformer som Facebook og Twitter til å kommunisere med, og for å engasjere verden. De nye sosiale plattformene gir politikerne enkelt muligheten til å dele sine meninger, ta del i brede nettverk og komme i kontakt med sine velgere og andre likesinnede (Kearney, 2013). Sosiale medier gir fantastiske muligheter, men byr også på etiske utfordringer. Det kan være fort gjort å trå eller taste feil, med store konsekvenser både for seg selv og andre parter.

Med denne utviklingen og de utfordringene som ligger i bruken av digitale medier, mener jeg det er svært interessant å se nærmere på fenomenet rundt Trump og Twitter. Hvordan bruker president Trump Twitter? Hvordan passer han inn i den teknologiske historien til Det hvite hus, og hvordan befatter han seg med den tradisjonelle presidentrollen? Når Trumps valg om å benytte Twitter ofte framstilles som banebrytende, uetisk og upassende for en president ønsker jeg å spørre hva som skiller seg ut og er nytt ved Trumps bruk av Twitter. kanskje noe av dette kan belyses ved å diskutere hvordan Trump utfordrer presidentrollen.

Med dette som utgangspunkt har jeg derfor utarbeidet følgende problemstilling; *Hvordan utfordrer Donald Trump den tradisjonelle presidentrollen på Twitter, og hvordan kan hans handlinger ses i lys av etiske teorier?* Gjennom disse spørsmålene ønsker jeg å få en bredere forståelse for hvilke av hans handlinger som skiller seg ut fra hva vi har sett tidligere presidenter gjøre i henhold til sine kommunikasjonsverktøy, og få innblikk i hva som ligger bak i Trumps bruk av Twitter. Videre ønsker jeg å få en bredere forståelse og dybdekunnskap i de relatert fagene; 'Digital etikk' og 'Humanistiske perspektiver på digital kommunikasjon'. Dette er fag som fokuserer på forholdet mellom mennesket og digitale medier, og som er gode utgangspunkt for kritisk å vurdere og reflektere over bruken av digitale medier i ulike sammenhenger.

1.1 Metodiske refleksjoner

I dette kapitlet ønsker jeg å reflektere over de ulike grepene jeg har benyttet meg av gjennom arbeidet med masteroppgaven. Problemstillingen krever ikke anvendelse av en bestemt vitenskapelig metode, men jeg har foretatt ulike valg for å best mulig kunne belyse og besvare problemstillingen min. I hovedsak er denne oppgaven løst ved hjelp av innsamlede Twitter-meldinger, men den inneholder også mange andre elementer for å best kunne diskutere Trumps Twitter-bruk i et etisk lys. Jeg ønsker derfor å si noe om hvilke rammer jeg har arbeidet innenfor, hvilke avveininger jeg har tatt, hvordan og fra hvor jeg har samlet inn data, og hvordan jeg har benyttet meg av kilder og annen teori.

Det ligger i problemstillingen at et relevant grep for å skrive oppgaven er historiske undersøkelser. For å vurdere hva som er nytt må man først se til fortiden for å kunne besvare hva som har vært til ulike tider. Den teknologiske historien beskriver den kommunikative utviklingen og kan kaste lys over likheter og ulikheter mellom ulike presidenter og deres bruk av kommunikasjonsverktøy i Det hvite hus. Videre ønsker jeg i lys av studieretningen min (Master i digital kommunikasjon og kultur) å oppnå en avansert kunnskap om digitale medier og forstå hva de nye digitale samhandlingssituasjonene og teknologiske mulighetene fører med seg. Etter min mening er dette også en god begrunnelse for å innlede oppgaven med en historisk innfallsvinkel, da dette vil gi økt innsikt og kunnskap som igjen plasserer Trump og Twitter i en naturlig ramme - og videre viser hvorfor Trumps bruk av Twitter er aktuelt og interessant i dag.

Denne åpningen vil så lede videre til en diskusjon om Trump og hans bruk av Twitter, som ses i forhold til hvordan hans forgjengere brukte sine kommunikasjonsmedier. Dette vil naturlig stille spørsmål om Trumps handlinger og oppførsel på Twitter, og ettersom oppgaven forflytter seg til en etisk diskusjon om hvordan Trump utfordrer den tradisjonelle presidentrollen, er det relevant for meg å ta stilling til dette spørsmålet gjennom hva som tradisjonelt ligger i presidentrollen av normer og forventet oppførsel. Mitt grep her vil være å undersøke det engelske uttrykket 'presidential', og med det utdype hva jeg mener at ligger i presidentrollen, samt hva USAs befolkning forventer av sin president. Karaktertrekk, normer

og forventninger vil føre diskusjonen videre med hensikt til å avdekke hvordan Trump kan ses i forhold til disse.

President Donald Trumps Twitter-meldinger er i denne oppgaven det viktigste middelet for å belyse problemstillingen. Trumps ulike ytringer på plattformen er utgangspunktet for å kunne se hvordan presidenten handler og oppfører seg, og for å kunne drøfte om presidenten bevarer og forholder seg til de normene og tradisjonene vi forventer å finne hos USAs president. Jeg vil med andre ord, vurdere om Trumps Twitter-meldinger lever opp til de etiske forventningene som ligger i presidentembetet, ved å se dem i lys av ulike etiske teorier. Alle handlinger har et formål, og de etiske teoriene vil her kunne benyttes som verktøy for å undersøke hvilke normer og prinsipper som ligger til grunn for ulike handlinger. Her vil de kunne vise hvilken konsekvens, plikt eller dyds- etisk tradisjon Trump innfrir eller bryter med sine handlinger på Twitter.

Hermeneutikken

Med dette utgangspunktet finner jeg det naturlig og relevant å se til hermeneutikken, som betyr fortolkningskunst eller forståelselære. Hermeneutikk skal ikke betraktes som en teknisk metode, men fanger inn det grunnleggende faktum at vi mennesker er forstående vesener. Ifølge Gadamer (1989) vil den hermeneutiske sirkel lede forskeren og leseren gjennom nye spørsmål og svar, slik at vi får en dypere og økende forståelse for hva emnet dreier seg om. Med hermeneutikken har jeg derfor et verktøy som vil hjelpe meg til å forstå problemstillingen i samsvar med den informasjonen og kunnskapen jeg tilegner meg underveis i oppgaven. Jeg sitter allerede med en forforståelse omkring hva Twitter er og hvordan Trump bruker denne plattformen, men den hermeneutiske sirkel vil sikre at jeg i stor grad vil utvikle meg og tilføre oppgaven en ny og mer inngående forståelse ettersom arbeidet pågår. Ny kunnskap, kontekst og nye perspektiver vil kunne endre min forståelse av begreper, mitt syn på vår teknologiske tidsalder, og utfordre de første tankene jeg hadde rundt oppgaven og problemstillingen.

Alle måter å løse en oppgave på vil ha sine svakheter. En grunnleggende forutsetning ved hermeneutikken er at jeg, den som innehar forskerrollen, er villig til å være bevisst min rolle,

og å reflektere over hvilken betydning jeg har for fortolkningsprosessen. Alle prosjekter blir påvirket av de som tar del i dem. Det er dermed viktig å være klar over at min habitus og forforståelse er noe jeg vil bringer med meg inn i diskusjonen, og at min bruk og tolkning av kildene vil være nøkkelen til hvordan problemstillingen besvares. Jeg må derfor være kritisk til min egen bakgrunnskunnskap, og ikke tolke alt jeg leser ut i fra 'min verden'.

Det er utfordrende å prøve og presentere mine tanker og funn på en objektiv og profesjonell måte, men ved å være klar over at min rolle vil påvirke oppgaven kan jeg i større grad bestrebe å fremstå objektiv og nøytral. Videre er det viktig å huske at å studere etikk og å dykke ned i etisk teori er vanskelig. Etske dilemmaer kjennetegnes ved at de ikke har entydige svar. Mange valg er vanskelige fordi vi blir trukket mellom ulike hensyn, og vi vil stå ovenfor valg der vi må veie de ulike hensynene opp mot hverandre, og deretter bestemme hvordan vi skal handle. Det er derfor viktig for meg å ha et åpent sinn, når jeg drøfter de ulike Twitter-meldingene i lys av etikken. Det er viktig å se etter de mange perspektivene og innfallsvinklene, og ikke å dømme som om det kun finnes ett riktig svar.

Jeg som forsker må sette lit til min egen tolkning, men samtidig prøve å sikre oppgavens habilitet. Dette vil jeg gjøre ved å se mine konklusjoner i samsvar med andres synspunkter og konklusjoner. Med andre ord vil jeg ta hensyn til de avisartiklene og den faglitteratur som er tilgjengelig, og prøve å sette min analyse inn i de samme premissene som ligger til grunn for lignende konklusjoner. Her vil jeg trekke inn kilder for å illustrere mine poeng, og vise til kontekst. Målsetningen er at min tolkning blir begrunnet og utdypet slik at jeg i større grad kan forsøke å tilnærme meg et objektivt erkjennelsesideal, som den tradisjonelle hermeneutikken ønsket å oppnå. Mine konklusjoner vil uansett legges fram i relasjon til min fortolkning, men jeg håper å kunne utforske problemstillingen gjennom hele oppgaven - og med det kunne bidra med en helhetlig fortolkning til diskusjonen rundt Trump og Twitter.

Kilder, teori og innsamlet data

Det har vært utfordrende å finne godt relevant fagstoff til denne oppgaven. Trump er den første 'Twitter-presidenten', og han er den første som har tatt i bruk sosiale medier på denne innovative måten. Min problemstilling har derfor ikke kunne blitt formulert før de to-tre siste

årene. På grunn av dette har heller ikke andre hatt særlig lang tid på seg til å skrive stort rundt Trumps bruk av Twitter.

Mine kilder vedrørende president Trump og Twitter er derfor i stor grad avisartikler. Jeg har her prøvd å være kildekritisk og valgt ut artikler skrevet av journalister fra det jeg mener er anerkjente, pålitelig og troverdige aviser; Aviser jeg antar står inne med kvalitetsarbeid. Jeg ønsker ikke å basere min oppgave på lite troverdige kilder, eller kilder som er skrevet på dårlig eller feilaktig grunnlag. I tillegg har jeg prøvd å sikre meg ved å referere til ulike journalister og aviser slik at kildene består av generelle oppfatninger og ikke kun er basert på en avisredaksjon eller hva en journalist mener. Med dette håper jeg å unngå partiskhet, og få ulike og objektive syn på Trump og hans bruk av Twitter. På grunn av dette vil litteraturlisten tilføres en rekke flere kilder enn om jeg hadde hatt en eller to gode fagbøker eller forskningsrapporter på området.

Likeledes vil de mange Twitter-meldingene jeg henviser til som utklipp være lagt til i litteraturlisten som vanlige henvisninger. Etter en diskusjon med skolens bibliotek har jeg funnet ut at dette er den beste måten å henvide utklipp og Twitter-meldinger på, i henhold til den norske APA-stilen. Videre har jeg benyttet oppslagsverk, fagbøker eller fagartikler som kilder, der dette har vært å finne. Med alle disse punktene vil jeg advare leseren om at litteraturlisten kan se unødvendig lang ut, men forsvare det med hensyn til oppgavens utførelse, ønsket om å best mulig oppfylle kravene til norsk APA-stil, og å sikre god kvalitet og objektivitet ved valg av kilder.

De mange omtalte Twitter-meldingene i denne oppgaven blir lagt inn som utklipp for å forsterke at denne oppgaven sentrerer rundt Twitter og Trump. Jeg mener det visuelle, faktiske poster fra Twitter, gir oppgaven tyngde og sørger for en rød tråd, samt at de virkelig viser hvordan Trump har handlet på plattformen. 'Bilder sier mer enn tusen ord' - det er en styrke å vise til de faktiske ytringene og la leseren gjøre opp sine egne meninger, og for å underbygge mine meninger.

Til slutt er det også viktig å nevne at Trumps Twitter-meldinger er innhentet direkte fra den private Twitter-kontoen til president Donald Trump (2009) (@realdonaldtrump), og i tillegg gjennom Trump Twitter Archive (2018). Sistnevnte er et nettbasert arkivsystem som har lagret alle Twitter-meldinger skrevet på Trumps private Twitter-konto, og det fungerer som et enkelt oppslagssystem. Donald Trump har benyttet seg av sin @realdonaldtrump (2009) Twitter-konto siden før han ble president, og i relasjon til problemstillingen har jeg funnet det hensiktsmessig å avgrense datautvalget fra kontoen til de som er skrevet i hans faktiske presidentperiode.

1.2 Plattformen Twitter og Trumps Twitter-konto

I lys av problemstilling og datamateriell, mener jeg det er hensiktsmessig å presentere både den sosiale plattformen Twitter generelt, og president Trump sin Twitter-konto med hans poster og påfølgende reaksjoner. Dette er rammeverket for min oppgave, og en presentasjon vil gi en forståelse for oppgavens utgangspunkt og diskusjonsgrunnlag. Den korte introduksjonen vil vise hva Twitter som plattform tillater, og hva den kan sies å oppmuntre til. I tillegg viser Trumps konto og hans uttalelser hvordan han har utnyttet mulighetene i sosiale medier og på Twitter, samt raskt hvilke reaksjoner han har fått. Med dette håper jeg mine lesere får en bedre innsikt i hva jeg mener er grunnleggende forkunnskap for denne oppgaven, og på hvilket grunnlag jeg utforsker og diskuterer fenomenet 'Trump og Twitter'.

1.2.1 Twitter

- «a short burst of inconsequential information», and «chirps from birds» (Sano, 2009)

Twitter er en amerikansk nettjeneste som først ble benyttet i 2006. Kanalen er først og fremst benyttet til å dele små og store verdensnyheter, og å bygge sosiale nettverk. Det er brukerne selv som står for innholdet ved å produsere poster og dele meldinger kjent som 'tweets'. Du må være registrert for å kunne poste innlegg, og meldingene er begrenset til å bestå av inntil 280 tegn per post. Twitter er et sosialt verktøy og en plattform for statusoppdateringer, men det har også utviklet seg til å bli et nyhets- og informasjonsnettverk. Dette fordi plattformen i stor grad egner seg til å formidle historier og hendelser idet de oppstår, og tillater brukerne å

se og lese kommentarer i sanntid. Twitter oppsummerer seg selv med: «Twitter is what's happening in the world and what people are talking about right now.» (about Twitter, 2018).

Twitter promoterer i stor grad impulsivitet. På grunn av sin enkelhet og begrensninger, samt promotering av umiddelbar og rask deling, krever Twitter korte, enkle meldinger. Dette reflekteres i plattformens begrensning på 280 ord per post, og utelukker dermed detaljerte og sofistikerte meldinger. Plattformen kan være tydelig og morsom, men ikke kompleks. Å dele Twitter-meldinger krever nesten ikke noe arbeid, 'det er latterlig enkelt'. Takket være trådløs nett-tilkobling kan man i praksis sende meldinger fra hvor som helst. Siden dette er så lett, krever Twitter i seg selv lite planlegging, refleksjon, og vurdering av konsekvenser. Å poste Twitter-meldinger er banalt sagt en impulsiv aktivitet, noe man enkelt kan gjøre selv om man ikke har noe viktig eller gjennomtenkt å si.

Videre kan brukere benytte seg av såkalte hashtags, som er ord eller fraser satt sammen med symbolet #. Dette grupperer poster etter emne og tilhørighet. Det er også mulig å dele andres Twitter-meldinger ved å klikke på retweet-knappen i hver enkelt post. De mest populære temaene blir satt i en liste over 'trending topics', eller mest populære temaer, og belyser i stor grad hva brukere på Twitter er opptatt av akkurat nå (Abdur, 2013). Ofte skapes disse trendene ved at ivrige fans har jobbet hardt for å promotere filmer, musikk eller artister, men vi ser også at de dannes ved store hendelser globalt.

Etter en valgdebatt mellom rivalene Hillary Clinton og Donald Trump ble hashtaggen #Trumpwon å finne øverst på trending-listen hos Twitter. Selv om Trump selv takker for å inngå i den mest populære trenden (se utklipp neste side) er det ifølge en artikkel på Bustle.com (Carrejo, 2016), og de mange kommentarene som følger Trumps post, ikke en emnetag som feirer seieren til Trump, men en tag som ble tillagt satiriske og ironiske innslag der brukere delte sine meninger rundt Trumps debattseier. En hendelse som illustrerer at de populære emnetagene ikke alltid refererer til det man først tror, i dette tilfelle en positiv feiring av Trumps debattriumf:

Utklipp hentet fra: (Trump, 2017a)

Twitter er en plattform som anses som viktig på grunn av sine demokratiske fordeler og fordi den er for 'alle'. Twitter er et verktøy for deling av alt fra informasjon til koseprat. Alle offentlige innlegg på Twitter, uansett hvor de kommer fra i verden eller når på døgnet de blir publisert, blir en del av nyhetsstrømmen. Det er også mulig å opprette nylig oppdaterte nyhetsstrømmer basert på selvvalgte ord og fraser. Plattformen er derfor et medium som tillater deg å finne ut hva som skjer akkurat nå (Stone, 2009).

Ved presidentvalget i USA 2016, var Twitter den største kanalen for 'breaking news' eller 'siste nyheter'; bare på valgdagen ble over førti millioner valgrelaterte Twitter-meldinger sendt og delt (Isaac & Ember, 2016). I august 2018 ble Twitter ranket som den ellefte mest besøkte nettsiden i verden, og den sjuende i USA, av Alexa Internet (Alexa, 2018), et selskap som blant annet analyserer data fra webtrafikk og tilbyr global rangering av nettsider. Videre rangerte Statista (2018) Twitter til en sjetteplass innen mest populære sosiale nettverk verden over i juli 2018, med en billion månedlige aktive kontoer, og støtte for trettifire språk ifølge Twitters egne sider (developer Twitter, 2018). Det blir derfor tydelig at Twitter er en plattform hvor det er lett å dele og finne informasjon om små og store hendelser verden over, og som mange millioner mennesker verden over tar del i.

1.2.2 Trumps Twitter-konto og reaksjoner på hans poster

Donald Trump bruker sin Twitter-konto til å tiltrekke seg verdens oppmerksomhet. Dette gjør han gjennom å poste uttalelser som omhandler andre politikere, kjendiser og nyhetene. Fra hans kunngjøring om å stille til valg i juni 2015, og gjennom hans to første år som president har han ytret seg på sin Twitter-konto mer enn fjorten tusen ganger (Trump Twitter Archive, 2018). Uttalelsene er å regne som offisielle uttalelser fra den amerikanske presidenten (Landers, 2017), en kunngjøring pressesekretæren i Det hvite hus, Sean Spicer, gikk ut og erklærte etter en rekke spørsmål om Trumps uttalelser og bruk av sin egne private Twitter-konto.

Trump er kjent for å poste kontroversielle og falske påstander (Leonhardt & Thompson, 2017; Ye Hee Lee, Kessler & Shapiro, 2017), og hans rådgivere har advart presidenten mot hans bruk av Twitter, da de mener den kan virke negativt på mange av velgere hans (Karni, Rogers & Haberman, 2019). Likevel fortsetter Trump med sine uttalelser. I dette kapitlet vil jeg fremlegge en del utklipp for å illustrere hva Trump faktisk sier og hvordan han ordlegger seg på sin Twitter-konto. Jeg mener dette er viktig å ha kunnskap om for å forstå og diskutere Trumps oppførsel på plattformen. Han har postet sterke uttalelser på mange felt, og de utklippene som jeg bruker som eksempel er ment å gi et innblikk i Trumps daglige verbale utblåsninger. Det ville her vært mulig å legge til utallige sider med poster fra Trump, men jeg har kun lagt til det antallet jeg mener er nødvendig for å gi et inntrykk av hva Trumps Twitter-konto i stor grad består av.

Første eksempel er en Twitter-post som kom kort tid etter Fox News sitt nyhetsinnslag om Jong Un's 'atomknapp'. Trump er kjent for å skape reaksjoner ved å kommentere hva han ser i nyhetene, og dette noe provoserende utklippet viser hvordan han forsterker og viderefører et nyhetsinnslag (se neste side):

Utklipp hentet fra: (Trump, 2018f)

Trump liker å skrive kontroversielle poster i sosiale medier. Lee (2018) viser til 551 fornærmelser postet av Trump på Twitter som rammer alt fra politikere, journalister og nyhetsplattformer, til hele nasjoner. I tillegg gir han sine 'motstandere' negative kallenavn, som 'Crooked Hillary', 'Pocahontas', og 'Crazy Bernie' (Estepa, 2017). I mars 2017 postet Trump blant annet flere påstander om at tidligere president Obama og hans administrasjon hadde avlyttet Trumps kontorer de siste månedene av valget. Uttalelsene resulterte i store medieoppslag (Remnick & Osnos, 2017), tross at Trump ikke ville si hvor han hadde fått denne informasjonen fra eller ville legge frem bevis (Graves, 2017):

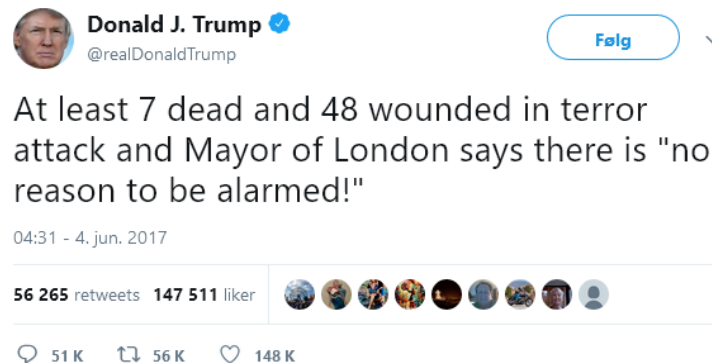

Utklipp hentet fra: (Trump, 2017m og Trump, 2017)

Utklipp hentet fra: (Trump, 2017e og Trump, 2017d)

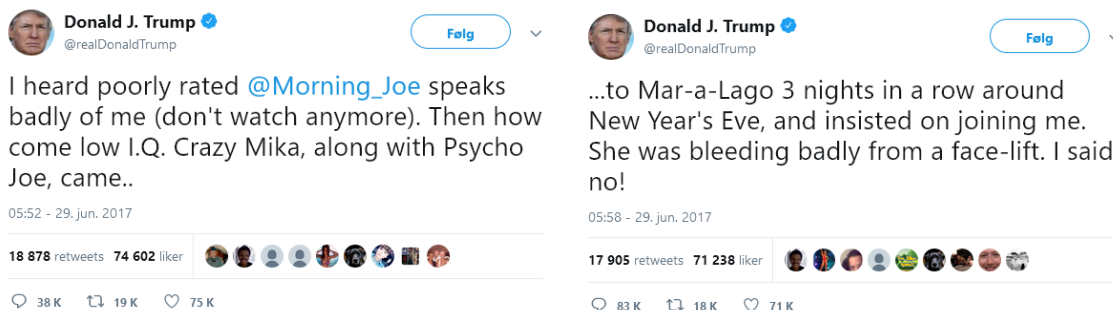
I juni 2017, etter terrorangrepet i London, gikk borgermesteren i byen, Sadiq Khan, ut og sa at «the city remains one of the safest in the world...[there is] no reason to be alarmed over the increased police presence around the city.» (Khan sitert i Rothwell, 2017). Trump tok siste kommentar ut av kontekst og kritiserte Khan på følgende måte:

Utklipp hentet fra: (Trump, 2017b)

Trumps Twitter-post ble i etterkant sterkt kritisert av andre politikere (Rose, 2017; Shirbon, 2017), deriblant Senator John McCain som uttalte at Amerika «[is] not showing leadership around the world» og påpekte at Obama var en bedre leder enn Trump (McCain sitert i Sharman, 2017).

Listen over kontroversielle Twitter-poster er lang, i tillegg til de overnevnte har Trump også fornærmet programlederne i 'Morning Joe' (Grynbaum, 2017):

Utklipp hentet fra: (Trump, 2017g og Trump, 2017n)

Han har også postet en Twitter-video av seg selv der han tilsynelatende angriper CNN, en symbolsk framstilling av Trumps krig mot media (Abrahamson, 2017), og kommet med voldelige kommentarer mot Nord Korea, og han har gått til angrep på dommere, FBI og ulike departement (Bradner & Zeleny, 2017):

Utklipp hentet fra: (Trump, 2017)

 Donald J. Trump
@realDonaldTrump Følg

Just heard Foreign Minister of North Korea speak at U.N. If he echoes thoughts of Little Rocket Man, they won't be around much longer!

20:08 - 23. sep. 2017

32 744 retweets 123 447 liker

 46 K 33 K 123 K

 Donald J. Trump
@realDonaldTrump Følg

The has great strength & patience, but if it is forced to defend itself or its allies, we will have no choice but to totally destroy [#NoKo](#).

10:22 - 19. sep. 2017

20 984 retweets 76 406 liker

 15 K 21 K 76 K

Utklipp hentet fra: (Trump, 2017o og Trump, 2017j)

 Donald J. Trump
@realDonaldTrump Følg

Just cannot believe a judge would put our country in such peril. If something happens blame him and court system. People pouring in. Bad!

12:39 - 5. feb. 2017

26 085 retweets 127 170 liker

 46 K 26 K 127 K

 Donald J. Trump
@realDonaldTrump Følg

As the House Intelligence Committee has concluded, there was no collusion between Russia and the Trump Campaign. As many are now finding out, however, there was tremendous leaking, lying and corruption at the highest levels of the FBI, Justice & State. [#DrainTheSwamp](#)

10:11 - 17. mar. 2018

28 743 retweets 108 378 liker

 37 K 29 K 108 K

Utklipp hentet fra: (Trump, 2017i og Trump, 2018a)

I tillegg har han gått langt for å forsvare og skaffe støtte til Mexico-muren. Trump argumenterer for nødvendigheten av å bygge muren ved blant annet å advare om farene og kostnadene immigranter kan påføre landet, ofte er disse påstandene basert på feil fakta ifølge Valverde (2019):

 Donald J. Trump
@realDonaldTrump Følg

The building of the Wall on the Southern Border will bring down the crime rate throughout the entire Country!

07:00 - 13. jan. 2019

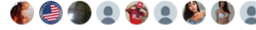
23 650 retweets 112 040 liker

 26 K 24 K 112 K

 Donald J. Trump
@realDonaldTrump Følg

Could somebody please explain to the Democrats (we need their votes) that our Country losses 250 Billion Dollars a year on illegal immigration, not including the terrible drug flow. Top Border Security, including a Wall, is \$25 Billion. Pays for itself in two months. Get it done!

08:22 - 4. des. 2018

35 372 retweets 119 568 liker

 38 K 35 K 120 K

Utklipp hentet fra: (Trump, 2019 og Trump, 2018)

Dette er som sagt et lite utvalg av hva som foregår på Trumps Twitter-konto, men jeg mener det illustrerer hvorfor 'alle' snakker om hans bruk av Twitter, og hvorfor de blir diskutert. Reaksjonene på postene er mange, noen møter Twitter-fenomenet med humor, mens andre prøver å gå til angrep. I 2017 satt satireshowet 'The Daily Show' opp et midlertidig museum ved Trump Tower, dedikert til Trumps mange Twitter-meldinger (Evans, 2017). I motsetning startet tidligere CIA agent Wilson opp en innsamlingskampanje for å kunne kjøpe en stor del av Twitter og dermed kaste Trump ut av plattformen ("Former CIA agent wants to buy Twitter to kick Trump off," 2017). To ganske ulike tilnærminger til Trumps oppførsel og uttalelser på Twitter.

Noen ser på Trumps Twitter-bruk som et verktøy til å distrahere nasjonen og verden (Wolffe, 2017). Mahafee (2017) påstår i sin artikkel at Trump poster sine meldinger for å ta blikket vekk fra nasjonale problemer, og avviser at Trumps poster på Twitter er spontane utbrudd. Courtney (2017) fra Financial Times mener Trumps angrep på NFL-spillere som knelte under nasjonalsangen var en avledningsmanøver som tok oppmerksomheten vekk fra den humanitære krisen i Puerto Rico etter orkanen Maria. Hun skrev at jo mer tid det ble brukt på å diskutere presidentens Twitter-meldinger om NFL, desto mindre tid ble brukt på å diskutere problemer med Trumps regjering og politikk.

Donald Trumps Twitter-vaner har med dette blitt en kilde til diskusjon og fascinasjon for millioner. I mange poster framstår han som sint og opphisset, med bruk av store bokstaver og utropstegn, og flere av hans ytringer virker av den grunn lite gjennomtenkte og spontane. Mange spør seg hvordan Trump kunne bli valgt til president, men han tiltrekker seg verdens oppmerksomhet gjennom sin Twitter-konto. Hans 'rett-fra-levra poster' sammen med de mange Twitter-meldingene som har endt opp som overskrifter i nyhetene, og som styrer nyhetsbildet, gagnar i mange tilfeller Trump godt.

2. Fra telegram til Twitter – i Det hvite hus

2.1 En ny medieplattform

Det er interessant å se hva historikken om presidenters kommunikasjonsmetoder i Det hvite hus kan fortelle oss. Mitt første innfall var at Twitter i seg selv er et spesielt kommunikasjonsmedium for en president, og at Twitter selv måtte være grunnen til alt oppstyret rundt Trump. Hans bruk av plattformen har jo, skapt store reaksjoner. Men ved nærmere ettertanke ser jeg at ja, Twitter er et relativt nytt og revolusjonerende medium, men historisk sett er kanskje ikke bruken av nyvinnende teknologi så enestående som vi først tenker? Vi har jo, nettopp bevitnet president Obamas presidentperiode, hvor det også ble benyttet internett og sosiale medier. Hvorfor skapte ikke Obama like store medieoppslag med sine Twitter-meldinger?

Trump poster opp til flere Twitter-meldinger om dagen, og uttrykker tilsynelatende det som først faller ham inn. Han ordlegger seg på en måte som ofte ikke er preget av offentlig politikk, eller innehar de formelle kjennetegnene vi er vant til å se ved kunngjøringer. Hans Twitter-meldinger inneholder ofte aggressive ytringer mot enkelte deler av media og anklager om 'fake news', samt angrep på enkeltpersoner og nedverdiggende språkbruk. Hans bruk av Twitter resulterer med det i handlinger som vi ikke er vant til å se fra en amerikansk president.

Selv sier han i et intervju med David Brody fra CBN News (2017) at han bruker Twitter for å omgå journalister, og kunne få ut sitt budskap uten omskrivninger: «I can do messages around the media and get my word out, the way I mean my word» (Trump sitert i Brody, 2017). Det er derfor klart at hans Twitter-meldinger må kunne sies å være ufiltrerte, og blir postet uten innblanding eller innskytelser fra andre parter. Etter min mening betyr dette at Trump utnytter Twitter til mer enn å kun dele informasjon, og at postene har mer for seg enn det vi lesere kanskje først forstår. Videre vil dette også kunne føre til at brukerne opplever presidenten som både utradisjonell og innovativ. Men uansett om man elsker eller hater ham,

kommer Trump igjennom som en person som sier nøyaktig det han tenker på, og med det framstår han som ekte og kompromissløs.

Historisk er ikke Trump den første presidenten som utfordrer normene ved å bruke et kommunikasjonsmiddel på nye måter. Tidligere ledere har blant annet også tatt i bruk fiendtlig retorikk og skremselspropaganda mot negativ presseomtale. Men ytringer på sosiale medier er ofte spontane responser som deles ved raske tastetrykk, og meldingene kan derfor være lite gjennomtenkte og vekke en rekke etiske spørsmål. I tillegg influeres kulturen i dag av reality- programmer og interaktive medier hvor 'sensasjonelle ytringer og handlinger' bare gjør deg mer berømt og omtalt. En skummel cocktail når ufiltrerte og spontane ytringer kan skape store konsekvenser av uante dimensjoner, og når de kommer fra presidenten selv. Sett på en annen måte er de kanskje en forklaring på hvorfor Trump utnytter Twitter på den måten han gjør, og hvorfor han så ofte opptrer i nyhetsbildet.

Trumps Twitter-bruk er uansett spennende siden sosiale medier er et relativt nytt fenomen, og ingen president har benyttet seg av dette mediet på samme måte tidligere. Foregående presidenter, i begge fløyer, enten de har måttet forholde seg til brev, radio, TV eller internett, har alle forstått fordelene og ulempene ved sine respektive medier. Tradisjonelt har politikere framstilt et nøye planlagt glansbilde av seg selv, og vært sterkt avhengig av pr-ansvarlige og markedsavdelingen ved kontakt med media. De har alle derfor behandlet mediene sine med stor grad av forsiktighet, og nøye vurdert sine opptredener, konteksten og hvordan de har benyttet de ulike mediene. Trump framstår her som ganske annerledes. Hans Twitter-bruk anses av mange som ukontrollert, udisiplinert, uforutsett og vanskelig å plassere inn i tidligere mønstre og handlinger.

President Donald Trumps omfavnelsen av et nytt medium er bare en fortsettelse av en lang tradisjon der presidenter tar i bruk de nyeste kommunikasjonsteknologiene for å kunne snakke direkte til det amerikanske folk. Teknologien har forandret hvordan ordet kan spres. Det har også vært revolusjon på den måten at amerikanske presidenter kontinuerlig har utviklet og endret normene for hva de kan (eller ikke kan) dele, noe som gradvis har endret seg med den enkelte president og hans tilgjengelige kommunikasjonsverktøy.

Trump bryter ingen regler, han spiller etter et nytt sett. Hver politiske æra formes av tiden den er i og av hvilke medieverktoy som finnes. Reaksjonene på hans Twitter-bruk kan begrunnes i at han presser de etiske prinsippene til bristepunktet med noen av sine uttalelser, og kan sies å få lov til å styre som han vil på Twitter. Etske retningslinjer gjelder for alle mennesker, på alle møteplasser. Dilemmaer og tvil om hva som er rett og galt er ting vi må ta stilling til i alle livets situasjoner. Det interessante med dagens sosiale medier er at de etiske dilemmaene blir forsterket, når vi plutselig står med muligheten til å være vår egen redaktør, og å dele våre tanker med verden nærmest øyeblikkelig.

Jeg håper det følgende historiske bakteppet og medfølgende refleksjon vil gi forståelse for hvordan verden og det Det hvite hus har utviklet seg sammen med de nye kommunikasjonsmediene. Jeg vil kanskje bekrefte min første tanke om at det å bruke Twitter er spesielt for en amerikansk president, eller jeg vil kanskje se at det i forhold til historien bare var neste steg i utviklingen. I tillegg ønsker jeg å avdekke hvordan de ulike presidentene tidligere har benyttet sine teknologiske medier, og om det her finnes likheter og ulikheter i relasjon til Trumps bruk av Twitter. Om Twitter i seg selv ikke er banebrytende er kanskje bruksområdene eller utnyttelsen av mediet særegent for Trump. Ser man tilbake på historien og vurderer eksempelvis radioen eller fjernsynets egenskaper, mener jeg dette vil belyse medienes bruksområder og muligheter. Dette vil da kunne si noe om tidligere medier og hva daværende presidenter brukte dem til, og hva som utmerker seg ved Trumps bruk av Twitter i dag.

2.2 Den kommunikative utviklingen

Historien starter i 1798 med George Washington, den første presidenten i USA. For å kommunisere med omverdenen var brev det eneste mediet, og det er nettopp i et brev til John Adams at vi kan lese om hvordan presidenten bekymret seg over hvordan han skulle fremstå med verdighet, samtidig som han interagererte med offentligheten (Washington, *The Papers of George Washington, Presidential Series/1789*). Washington var tydeligvis opptatt av hvordan han og kontoret fremsto, og det er interessant at allerede den første presidenten var bevisst hvilke konsekvenser hans ord og handlinger kunne ha. Et dilemma som enhver

president har stått ovenfor siden, og som de nye kommunikasjonsmidlene opp igjennom tiden har utfordret.

I 1861 ble den første store teknologiske endringen innen kommunikasjon tatt i bruk av Abraham Lincoln. Selve telegrammet var ikke et nytt fenomen på dette tidspunktet, det hadde blitt oppfunnet flere tiår tidligere, men ble ikke installert i Det hvite hus før i 1866, og Lincoln måtte gå over til krigsavdelingens telegrafkontor for å sende sine meldinger (Wheeler, 2008). Likevel var det Lincoln, som første nasjonale leder, som tok i bruk telekommunikasjon aktivt i sitt presidentskap (Wheeler, 2008). Han var først forsiktig med denne teknologien, omtrent ett telegram ble sendt i måneden, men i 1862 begynte han å sende dusinvis hver uke (Wheeler, 2017). Han la planer sammen med sine generaler under borgerkrigen, pepret dem med ordre, råd, forsikringer og kritikk, og han mottok også telegrammer i retur med rapporter om hendelser og resultater fra krigen (Wheeler, 2017). Telegrammet ble dermed det første mediet som kunne sende en lengre tekst direkte over lange distanser, og tillot i større grad enn brev en mer umiddelbar samtale.

De ulike presidentene hadde alle et ønske om å snakke direkte til det amerikanske folk, holde taler og engasjere. I 1896 holdt William McKinley sin presidentkampanje fra verandaen i sitt hjem. Han ville ikke forlate sin syke kone, og en nøye planlagt strategi, med utnyttelse av den nye jernbanen, tillot folket å komme hjem til han og høre han tale (Serafino, 2016). I 1919 ønsket Woodrow Wilson å tale til folket i egen person, og la ut på en omfattende rundreise. Dessverre gikk denne turen kraftig ut over Wilsons helse og mislyktes (History.com, 2009a). Likevel illustrerer disse to presidentene hvor stort ønsket om å snakke direkte til sin nasjon var. De var bare ikke heldige nok til å ha den nødvendige teknologien tilgjengelig for å gjennomføre det.

Alexander Graham Bell gjennomførte den første suksessfulle telefonsamtalen i 1876, og åpnet opp for en ny verden innen rask kommunikasjon (MacLeod, 1999). President Rutherford B. Hayes installerte raskt de første telefonene i Det hvite hus, men dessverre var det ikke mange å ringe til. Finansdepartementet var de eneste med linje til Det hvite hus (Glass, 2017). Det skulle gå over femti år før president Herbert Hoover fikk installert en

telefon i Det ovale kontor, og det var ikke før på 1940-tallet at telefonen ble en vanlig form for kommunikasjon i Det hvite hus (Glass, 2017).

Starten på en ny kommunikasjonsperiode begynte så smått i 1922, da Warren G. Harding ble den første presidenten som snakket på radio (History.com, 2009c), men det skulle gå tre år til før hans etterfølger, Calvin Coolidge, ble den første presidenten som ga en tale spesielt utformet for radioen (Wallace, 2008). Coolidge ble snart kjent som 'radio-presidenten', og fra hans innsettelse i 1925, benyttet han jevnlig det nye kommunikasjonsmidlet (Wallace, 2008). Likevel tok det flere år før en president virkelig forstod radioens potensiale og hvordan det kunne utnyttes.

«The president wants to come into your home and sit at your fireside for a little fireside chat» (Robert Trout, sitert i The White House Historical Association, u.å). I 1933, bare åtte dager inn i Roosevelts presidentperiode, ble den første av tretti radiotaler som ble holdt av presidenten selv presentert (Burns, 1956). 'The Fireside Chats' koblet Det hvite hus og amerikanske hjem sammen på en måte som ingen hadde sett før. På tross av sin utfordring med sykdom, engasjerte og støttet Roosevelt sine medborgere gjennom radio. Mediet viste seg å være en stor ressurs under den store depresjonen og andre verdenskrig (Levin, 2008), og tillot Roosevelt å komme nærmere den amerikanske nasjonen enn noen annen president hadde klart tidligere.

Fjernsynet er det neste teknologiske gjennombrudd. I 1947 var TV fortsatt i sin spede begynnelse, og det fantes bare et fåtall amerikanske hjem som hadde TV-apparater. Mange lyttet fortsatt til radioen for nyheter og underholdning, og de fleste fikk derfor ikke se den første TV-sendte talen med president Harry Truman. Men sendingen signaliserte starten på et forhold mellom Det hvite hus og et nytt medium som ville ha en enorm innvirkning på de amerikanske presidentene (History.com, 2009b). Fjernsynet som kommunikasjonsmiddel var kommet for å bli, og skulle siden påvirke alt fra hvordan presidentkandidatene kjempet for å vinne sine valg, til hvordan de kommuniserte med nasjonen (Kumar, u.å).

Ingen slo igjennom på fjernsynet som John F. Kennedy. Han var den første presidenten som suksessfullt benyttet fjernsynet i sin valgkampanje og presidentperiode (Simon, 2017), og i sin kampanje i 1960 viste han at TV var noe mer enn radio med bilder. Akkurat som radio hadde vært en stor fordel for en president med fysiske funksjonshemninger (Goldman, 2017), var fjernsynet perfekt for en presidentkandidat full av karisma. Hans sjarm, intelligens, styrke og åpenhet definerte hans image, og han engasjerte nasjonen gjennom direkte sendte pressekonferanser. Kennedy utnyttet fjernsynet til å glamorisere den politiske verden, og til i større grad å gi presidenten et kjent og kjært ansikt som tittet fram i alles hjem. Selv om han ikke var den første presidenten som dukket opp på TV, var han den som utnyttet dets potensiale best, og forstod hva det ville si å være et forbilde og ikon på skjermen (Simon, 2017).

Bill Clinton omfavnet også fjernsynet. Men han benyttet mediet for komme nærmere spesifikke grupper av befolkningen. Han opptrådte på MTV for å nå ut til de yngre velgerne (Ifill, 1992). Dette var et trekk som viste velgerne at han var villig til å komme til dem, og som tillot Bill Clinton å snakke til en samling av unge, uten å bekymre seg for at han ikke nådde ut til de eldre velgerne. Jeg tenker at dette var starten på det vi i dag ser med microtargeting i sosiale medier, der politikerne henvender seg til spesifikke grupper og individer.

Brev, telegram, radio, telefon og fjernsyn har alle vært medier som har bidratt til endringer i Det hvite hus, og til hvordan presidenter har kommunisert med den amerikanske nasjonen. Historien tilsier at Det hvite hus alltid har vært interessert i nye og innovative måter å nå ut til sine medborgere, og at de ulike presidentene har benyttet de nye teknologiske mediene som har vært tilgjengelige. Mange av de nye mediene har opp igjennom tidene vært revolusjonerende, og de presidentene som suksessfullt har omfavnet mulighetene de har gitt, er siden blitt husket godt.

På 1990 tallet brakte utbredelsen av internett med seg en ny og viktig æra innen kommunikasjon og informasjonsdeling. Bill Clinton var den første presidenten som ble introdusert for email, og den første nettsiden for Det hvite hus ble publisert under hans lederskap i 1994 (White House history, u.å). Men selv om Clinton var den første presidenten

til å benytte internett og email i sin presidentperiode blir han ikke husket som en mester på området. Han var ingen entusiastisk bruker, og i en tale i 2011 fortalte han om sine hele to skrevne e-mail, og hvordan disse var sendt til amerikanske tropper i Adriaterhavet, og til John Glenn som da befant seg i verdensrommet (Zax, 2011).

Internett er i utvikling og de ulike administrasjonene i Det hvite hus arbeider for å bedre kunne utnytte internetts fordeler. Både Clinton-, Bush- og Obama-administrasjonene har alle tatt steg som har fremmet teknologiutviklingen (WP Brandstudio, 2015). Clinton-administrasjonen var medvirkende til å utvikle infrastruktur og bygge grunnlaget for en digitalisert regjeringen som vi ser i dag. De så på den digitale teknologien som en mulighet til å fremme demokratiet, å forbinde regjeringen og borgerne, og arbeidet derfor for en nettbasert kommunikasjon der de ulike offentlige organene tilgjengeliggjorde informasjon for allmennheten (WP Brandstudio, 2015).

Bush- regjeringen fortsatte utviklingen av regjeringens nettsteder, og arbeidet videre med å bringe tjenester til borgerne og bedriftene. De etablerte blant annet 'The E-Government Act of 2002', et offentlig kontor som administrer og fremmer bruken av informasjonsteknologi i regjeringen og forbedrer medborgernes tilgang til informasjon og andre tjenester (U.S Department of Justice, 2019). Med Obama administrasjonen på plass ble det fortsatt jobbet for å oppgradere den teknologiske infrastrukturen (WP Brandstudio, 2015), og det ble satt i gang tiltak for å forbedre regjeringens bruk av teknologi (The White House, 2015; U.S Digital Service, u.å).

I 2008 vant Barack Obama presidentvalget og han ble straks kjent som den første 'internett presidenten' (Greengard, 2009). Som John F. Kennedy før ham med sin mesterlige utnyttelse av fjernsyn, viste Barack Obama at et nytt medium ikke bare kan påvirke, men helt forvandle presidentpolitikken. Først benyttet han kun sin egen private Twitter-konto (BarackObama), som tidvis har vært den kontoen med flest følgere i verden, og som i dag følges av over 100 millioner mennesker (Gutierrez, 2018). Men i 2015 fikk han også æren av å være den første presidenten som postet en Twitter-melding fra @POTUS; En konto kun tilegnet USAs president (Rampton, 2015), og hvor første Twitter-melding var et ertende svar til en melding

fra tidligere president Bill Clinton (Obama, 2015). Obama var svært synlig og populær på de to Twitter-kanalene, som til sammen inneholder over 15 tusen Twitter-meldinger og over 115 millioner følgere, i dag. Man kan derfor bare tenke seg hvilke muligheter som finnes på en slik plattform når presidenten, en mann med påvirkningskraft og handlekraft, får mulighet til å dele sine Twitter-poster med så mange lesere.

Ifølge mange benyttet Obama sosiale medier på en nyvinnende måte gjennom sin presidentperiode, som engasjerte velgerne og presenterte et finjustert image av presidenten på internett. I løpet av sin presidentperiode revolusjonerte han politikken ved å benytte digitale verktøy for å snakke direkte med velgerne og å omgå det vanlige mediefilteret. Endringene siden Obamas 2008 kampanje er større enn at nye kandidater nå benytter sosiale medier, de omhandler også hvordan de benyttes. Obamas digitale satsning åpnet opp for politisk microblogging og tilrettelegging av informasjon til hver stat, område, gruppe og individ. Nyhetene tilpasses og kommer direkte fra administrasjonen og presidenten selv. Hans opptreden på sosiale medier fremsto derfor for mange som betydelig og nyvinnende. Han brakte et nytt medieverktøy inn i Det hvite hus, og sosiale medier var et verktøy som var kommet for å bli.

Det hvite hus har nå innført internett og sosiale medier som et nytt kommunikasjonsmiddel. Politikerne har fått en ny plattform å kommunisere fra som skiller seg fra tradisjonell media. Internett gir nye muligheter for å nå ut til grupper, og individer på en måte som ikke har vært mulig tidligere. Gjennom historien har vi sett at de politiske kandidatene har søkt etter og benyttet de fordeler som finnes for å bli valgt og lettere kunne dele sin politikk med landet. Folkesamlinger, radiotaler og fjernsynsopptredener har alle vært verktøy for å oppnå oppmerksomhet og fange folks hjerter, tanker og stemmer (Greengard, 2009). Men i takt med deres utvikling er det blitt klart at tradisjonelle massemedia har sine begrensninger. De har lang rekkevidde og mektig innflytelse, men de kan ikke skreddersys for spesifikke målgrupper, og treffe individer med ulikt budskap, slik Web.2.0 tillater (Greengard, 2009).

Sosiale medier gjør kommunikasjonen mellom regjering og borgere enklere. Med eksempelvis microblogging og Twitter er det mulig å konstant produsere og dele nyheter og

informasjon. Nå kan presidenten og hans administrasjon komme i kontakt med sin nasjon natt og dag. Ukentlige radiotaler er byttet ut med muligheten til en toveis dialog, spørsmål kan stilles direkte fra innbyggerne, og nettgrupper kan diskutere viktige spørsmål og problem med direkte tilbakemeldinger. I tillegg kan presidenten selv omgå kongressen og appellere direkte til borgerne. Han trenger ikke engang lenger å styres av redaktører eller andre som tidligere bestemte hva som skulle komme på trykk eller sendes i fjernsynet. Overraskelsen var derfor ikke stor da vi gikk fra Obama til en ny internettpresident.

I 2015 annonserte Donald Trump sitt presidentkandidatur (DelReal, 2015), og ble raskt beskrevet som «possibly the first social media and reality TV president» (Jones, 2015). Han hadde allerede siden 2009 vært aktiv på Twitter, men gjennom valgkampen tok han mediet til et nytt nivå. Han har ofte sagt at sosiale medier og Twitter er den mest effektive måten for ham å kommunisere med nasjonen på, uten å måtte gå igjennom tradisjonelle media som han ikke stoler på (Buncombe, 2018). Han benyttet dermed Twitter på en ny måte og ble tydeligere hørt enn noen av de andre kandidatene.

Trump ble valgt til president i USA den 8. november 2016, etter en hard og lang valgkampanje (The White House, u.å). Analytikere og media var raske med å påpeke at valget blant annet ble vunnet gjennom bruken av ukonvensjonelle verktøy, som Twitter, og hans utradisjonelle språk (Bulman, 2016). Velgerne fikk oppleve en politiker som uttrykket seg på en ny måte sett i forhold til hva tidligere politikere har gjort, en usensurert og direkte talemåte gjennom Twitter, som øyeblikkelig delte hva han måtte ønske med verden. Hans tilhengere kan tenkes å ha sett på denne kommunikasjonsmåten som en ny form for ærlighet og en president som var rett fram med klare og tydelige meninger og uttalelser. Tradisjonelle politiske konvensjoner ble satt til side, og presidenten kuttet gjennom alt det politiske språket med klar tale.

I motsetning til Obamas mer tradisjonelle deling av informasjon og nyheter på sin Twitter-konto, er Trump og hans bruk av samme plattform mer å sammenligne med et våpen med hensikt å skremme motstandere og vippe kritikerne ut av balanse. Hans Twitter-meldinger tiltrekker seg i tillegg en enorm mediedekning gjennom hans uttalelser, som igjen sikrer at

hans meninger dukker opp i nyhetsbildet (Walsh, 2017). Trump førte valgkampens kampverktøy med seg inn i Det hvite hus, og han valgte å fortsette med sin private Twitter-konto, @realdonaldtrump, under sitt presidentskap på grunn av sine da 46 millioner følgere.

I tillegg sier han at Twitter fungerer, men at han kanskje ikke hadde skrevet så mange Twitter-meldinger om pressen hadde vært snillere mot ham (Gove, 2017). Med det mener han at Twitter gir ham muligheten til å skrive det han vil uten at media vrir og vender på hans uttalelser, og at hans egne ord dermed blir repetert av media. Med ett blir han er en del av nyhetssendingen på sine premisser, og kan i større grad styre hva det blir snakket om i media (Gove, 2017). Trump har med Twitter fullstendig fjernet mellommannen, og snakker uten manuskript. Filteret som har stått mellom de fleste presidenter og deres publikum, om det er redaktører eller samfunnsetiske normer, er kastet til side. Trump ser ut til å ha forstått at sosiale medier, og spesielt Twitter, er et mer intimt og ufiltrert medium når det utnyttes til det fulle. Kanskje mer enn det noen av de tidligere mediene har bevist å være. Plattformen gir en nesten øyeblikkelig forbindelse til det som skjer i verden, og har opprettet et forhold mellom president og nasjon på en måte som tidligere ikke var mulig.

Vi har sett det før med direktesendinger i både radio og TV, men sosiale medier gjør det enklere og hyppigere enn før. Nå ligger mobilen i lomma og sosiale medier er bare et tastetrykk unna. Kommunikasjon har aldri vært enklere eller raskere å utføre. De ulike teknologiske mediene er remedierte versjoner, basert på og utviklet i tråd med hverandre. Men hvert medium har sine egne særegne kvaliteter. Ny teknologi har hele tiden endret hvordan presidenter har kommunisert med sin nasjon på, men som vi ser har det også kraft til å forme image, vekke følelser, og ikke minst skape nærhet og autentisitet. Den kan rett og slett være avgjørende for hvor vellykket en presidentkandidat eller president fremstår.

Mange av de foregående presidentkampanjene kan ses på som en konkurranse over hvilke kandidater som mestrer og forandrer kommunikasjonsteknologien best. Og siden hvordan de endret kommunikasjonen mellom Det hvite hus og verden. Roosevelt revolusjonerte forholdet mellom president og borgere og åpnet i større grad opp for kontakt og kommunikasjon direkte mellom den amerikanske nasjon og deres president. Nettopp slik vi

ser med sosiale medier i dag, hvor Trump deler sine Twitter-meldinger direkte med verden, og verden har mulighet til å svare tilbake. Men det blir stadig satt spørsmål ved Trumps posting av kontroversielle og usanne uttalelser (Leonhardt & Thompson, 2017; Qiu, 2017), og mange mener at hans bruk av Twitter er skadelig ("ABC News poll," 2018). Med denne bruken og medias dekning mener jeg mange ser på Trumps benyttelse av Twitter som banebrytende og spesielt. Men vi har allerede hatt en internett president før ham, og likeledes andre tidligere presidenter som har tatt i bruk sine tids medieverktøy. Trump bryter mange normer med sin bruk av Twitter, men det er kanskje ikke selve mediet som er spesielt, heller hvordan presidenten faktisk benytter plattformen.

2.3 Hvordan utviklingen av ny medieteknologi har endret presidentskapet USA

Ved første tanke kan det være overraskende at det er nettopp Trump, en eldre mann på over 70 år, som gikk til valg nesten ti år etter at Twitter ble oppfunnet (Twitter, 2012), er den som ser ut til å virkelig å ha forstått Twitters makt og potensiale. Men som historien viser skjer utviklingen ofte stegvis og det er ikke alltid at den første presidenten som bruker et nyutviklet medium er den som mestrer det best. Teknologien og medfølgende medier styrer hvordan presidenten kan holde kontakt med sin nasjon, sitt folk og hele verden. Jeg vil derfor ta steget videre, og bruke historien for å se hvordan de ulike presidentene og deres medium er blitt benyttet, for å vise hvordan Trump bruker sitt kommunikasjonsmiddel annerledes. Det er sikkert at Trumps forgjengere har likhetstrekk med dagens president, men det vil også være mulig å finne elementer som skiller seg ut og som viser hva som er nytt ved Trumps handlinger på Twitter.

Finnes det eksempelvis likheter og ulikheter mellom Roosevelts 'Fireside Chats' eller Kennedys bruk av fjernsynet? To presidenter som er legendariske for sin bruk av ny teknologi. Eller hva skiller Obama fra Trump? Han benyttet også sosiale medier, og Twitter, men opplevde ikke samme reaksjoner. Diskusjonen videre vil bygge på overstående historiske bakteppe og fokusere på de aspektene som har endret presidentskapet i USA. De ulike presidentene og Trump har endret måten de kommuniserer på ved å utnytte sine nye medier til ulike formål, og brukt de til å framstille seg selv på nye og ulike måter.

Det er tydelig at hensikten med bruken av de ulike mediene opp igjennom historien har endret seg etter hva teknologien og tilhørende verktøy har tillatt. Det historiske bakteppet for hvordan den kommunikative utviklingen har foregått i Det hvite hus konkluderer raskt med at det å ta i bruk nye medier og ny teknologi, som at Trump har tatt i bruk Twitter, i seg selv ikke er nytt eller spesielt. Men det vekker nye spørsmål og videre diskusjonsområder. Ny teknologi og innovative metoder har spesielt endret bruken av retorikk, image, hvordan presidentene kan styre nyhetene og hvem som sitter med makten til å påvirke.

2.3.1 Pressen og presidenten

De som har eller de som ønsker politisk makt har henvendt seg direkte til folket i all tid. Historisk ser vi flere forsøk på å eliminere mellommenn, redaktører og andre med kontroll over innhold. Politikerne har forsøkt å omgå det vanlige pressefilteret, med taler fra verandaen, radiosendinger og direktesendinger på fjernsynet. Roosevelts 'Fireside Chats' tvang pressen til å fylle avisene med informasjon hentet fra radioprogrammet, og siden pressen var imot den unge president Kennedy snakket han ofte til nasjonen og velgerne før det kom negative pressemeldinger, ifølge Simon (2017). På samme måte vi ser nyhetsbildet bli farget av Trumps Twitter-meldinger i dag.

Forholdet mellom offentligheten og 'lederen av den frie verden' har blitt formet av den teknologiske forbindelsen mellom president og borger. Tradisjonelt har pressen i stor grad vært linken mellom dem. Presidenten har uttrykket sine idealer gjennom pressen, enten direkte eller gjennom en journalists tolkning av hans handlinger og taler. Samspeillet mellom Det hvite hus og pressen har vært ambivalent og komplekst, de har vært avhengig av hverandre, men forholdet dem imellom har ikke vært ensidig. Presidenten og hans administrasjon har brukt pressen for å fremme sin agenda, mens pressen har analysert og framsatt deres budskap og handlinger i lys av den politiske sannheten. På denne måten er det media som fortolker valgkampanjer og presidentskap, og fremstiller sin formening om ytelse og 'sannhet'. Det er pressen som har gjort presidentskapet tilgjengelig for folket, men de har også vært de som har bestemt hvordan sannheten skal fremstilles (Farnsworth, 2011).

I de siste ti årene har politikerne nå økt sin bruk av Twitter og andre plattformer for å spre sitt budskap på internett. En kanal som erklærer sine verdier gjennom «We believe in free expression and think every voice has the power to impact the world» (Twitter values, u.å). Men med frihet kommer også ansvar. Tradisjonelle media har vært klare på sitt ansvar, og mange har egne normer de opererer etter. Blant annet etterstreber nyhetsbyrået Reuters med å publisere materiale med grunnlag i slagordet «independence, integrity and freedom from bias ...» (Reuters, u.å), og The New York Times leverer «... content of the highest quality and integrity» for å holde på lesernes tillit (The New York Times Company, u.å).

Twitter har også sine retningslinjer, men gir medlemmer av en regjering frie tøyler (about Twitter, u.å), og overlater dermed ansvaret til brukeren. Dette skiller dagens nye kommunikasjonsplattformer fra de tradisjonelle, og spørsmålet om digital etikk og om hvordan teknologi former vårt politiske, sosiale og moralske liv er viktige. Trumps handlinger på Twitter presser grensene for hva samfunnet anser som akseptabel oppførsel fra en president, og endrer sakte hva vi forventer.

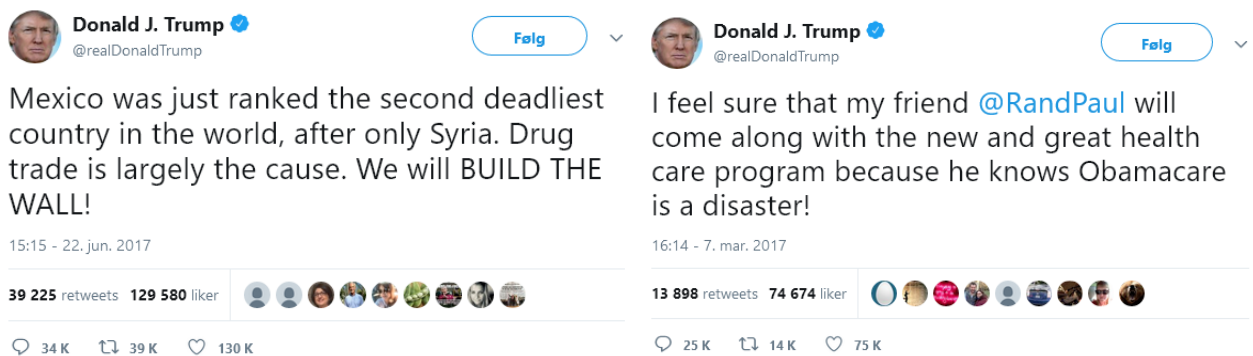
Presidentene har utviklet seg selv og sine meldinger i takt med teknologien, samtidig som de tradisjonelle mediene har måtte utviklet seg og har begynt å rapportere direkte fra de nye kildene. I dag har vi tilgang til datamaskiner, internett, sosiale medier og mobilen som ligger i lomma. Hvem vet hva som er det neste? Teknologien endrer seg raskt, og det er i hvert fall klart at Trump har utnyttet sin mulighet til det fulle. Det framstår nesten litt paradoksalt at det ikke er presidentens ytringer selv som fører til at Trump får så stor oppmerksomhet og omtale, men at det er medias rapportering og mediedekning av dem som setter budskapet i fokus.

Utklipp hentet fra: (Trump, 2017)

Denne Twitter-meldingen fra Trumps Twitter-konto fra juni 2017 er typisk for de provoserende og kontroversielle ytringene som definerer Trumps bruk av mediet. Men selv om meningsmålinger viser at flertallet av amerikanerne føler at Trumps bruk av Twitter er upassende for en president, er den også kompromissløs og ulikt noe vi har sett før. Hans offensive uttalelser rettes daglig mot verdensledere, kjendiser og politikere, og er unike i det henseende at den skiller seg sterkt fra den diplomatiske og formelle oppførselen som er assosiert med presidentskapet. For Trump er sosiale medier en kamparena, der han bruker Twitter som et våpen på ulike måter.

George Lakoff (1941-), en amerikansk språkforsker og professor i lingvistikk ved University of California, Berkeley, har analysert Trump sine Twitter-meldinger og konkludert med at «Trump uses social media as a weapon to control the news cycle. It works like a charm. His tweets are tactical rather than substantive» (Lakoff sitert i Lakoff, 2018). En uttalelse jeg mener illustrerer at ingen president har styrt media på en slik måte vi ser Trump gjøre i dag. Hans kontroversielle uttalelser som 'Build the wall!' og 'Obamacare is a disaster', som vi ser eksempler på neste side, krever oppmerksomhet fra pressen, de bygger opp om hva hans tilhengere ønsker, og fyrer opp diskusjoner fra de som er imot ham. Uansett er det en vinn-vinn situasjon for Trump som provoserer fram en respons fra media og publikum:

Utklipp hentet fra: (Trump, 2017k og Trump, 2017f)

Lakoff (2018) har utformet en grafikk (se neste side) som plasserer presidentens Twitter-meldinger i fire ulike kategorier, 'pre-empative framing', 'diversion', 'deflection' og 'rial-balloon'. Han mener at selv om Trumps Twitter-meldinger kan skape opprør og sterke reaksjoner, er de effektive strategier som tillater ham å styre hvor fokuset skal ligge. Ifølge Lakoff (2018) bruker Trump ord som våpen og journalistene tilfører ammunisjonen. Med sin strategi manipulerer han historien som blir servert leserne og media repeterer.

A Taxonomy of

TRUMP TWEETS

1	2	3	4
PREEMPTIVE FRAMING	DIVERSION	DEFLECTION	TRIAL BALLOON
<i>Be the first to frame an idea</i>	<i>Divert attention from real issues</i>	<i>Attack messenger, change direction</i>	<i>Test public reaction</i>
EXAMPLE: The hacking of the DNC was the DNC's fault and Democrats lost by a wide margin. (When in fact it was one of the narrowest margins in US history).	EXAMPLE: Divert attention away from real issues around conflicts of interest and Russian hacking and toward Meryl Streep's speech at Golden Globe Awards.	EXAMPLE: Attack media in an attempt to erode public trust. Reframe story as "fake news" and establish Trump administration as source of truth.	EXAMPLE: Test public reaction to nuclear arms escalation.
JAN 7 @realDonaldTrump Only reason the hacking of the poorly defended DNC is discussed is that the loss by the Dems was	JAN 9 @realDonaldTrump Meryl Streep, one of the most over-rated actresses in Hollywood, doesn't know me but attacked	JAN 11 @realDonaldTrump Intelligence agencies should never have allowed this fake news to "leak" into the public. One last shot	DEC 22 @realDonaldTrump The United States must greatly strengthen and expand its nuclear capability until such time as the world

George Lakoff
@GeorgeLakoff

Trump uses social media as a weapon to control the news cycle. It works like a charm. His tweets are tactical rather than substantive. They mostly fall into one of these four categories.

♥ 48.3K 6:23 AM - Jan 3, 2018

💬 38.4K people are talking about this

Utklipp hentet fra: (Lakoff, 2018)

Disse kategoriene foreslår at Trump ikke bare slenger ut nye Twitter-meldinger som det passer ham, uten mål og mening. De er heller en del av en strategi som styrer media, og som engasjerer leserne kun på grunn av det utradisjonelle innholdet. Ut fra dette tenker jeg at Trump bruker sitt medium på en helt annen måte enn andre presidenter, han gjør det til mer enn et kommunikasjonsmiddel og blir gjennom Twitter en mester på mediekontroll. Han skildrer sitt eget nyhetsbilde og unngår de tøffe spørsmålene som er nødvendig for å holde

en president ansvarlig. Journalistens rolle som kritisk undersøger av presidentens handlinger og politiske beslutninger på vegne av offentligheten kastes til side. Casey (2018) mener også at Trump er en mester til å styre media og at hans behov for oppmerksomhet og kontrovers har gjort ham til en mer sentral nyhetsfigur enn de fleste presidenter før ham. Som Lakoff (2018) skriver på Twitter; «Each tweet gets his message retweeted so he dominates social media. Reporters, social media influencers, and many others fall for it hook, line, and sinker...».

På bakgrunn av Trumps Twitter-strategi som styrer media med en overflod av provoserende Twitter-meldinger mener jeg det er her vi finner det store skillet mellom Trump og alle tidligere presidenter gjennom tidene. Mange har nok så smått vært borti samme elementer for å oppnå kontroll, men Trump har virkelig tatt det et steg videre og det gjennom å bryte normer for hvordan en president oppfører seg og hva han sier. Dette er selvsagt litt i tiden da vi i dag med sosiale medier har plattformer som oppmuntrer, ja nærmest krever, at vi produserer poster som smeller for å bli hørt.

2.3.2 Makt

Med makt kommer ansvar. President Kennedy ble en mester på mediekontroll, men var framsynt nok å forstå fjernsynets kraft. I 1959 advarte han om at fjernsynet kunne bli brukt til “manipulation, exploration, and gimmicks. It can be abused by demagogues, by appeals to emotion and prejudice and ignorance.” (Kennedy, sitert i The editors of LIFE, 2017). På samme måte advarte Obama mot uansvarlig bruk av sosiale medier i 2017 (BBC News, 2017). Bruk han mente kunne føre til at folk fikk en forvrengt forståelse av komplekse problemer, og at det er stor fare for spredning av feilinformasjon.

I dag har den internasjonale kommunikasjonen kommet til et punkt hvor det er mulig for en president å skrive en melding på 280 tegn og dele den med hele verden på få sekunder. Tidligere private samtaler bak lukkede dører tar i dag plass i sosiale medier, gjerne uten den historie og kontekst som en gang fulgte pressemeldingene, og ‘lett og rask kommunikasjon’ kan fort ende opp med flere spørsmål og misforståelser enn det som er bra. Konsekvensene kan være store, og Kennedys og Obamas advarsler står sterkt i minne.

Mange har vært bekymret for virkningen av de nye mediene opp igjennom tidene. Blant annet Kennedy ble anbefalt å unngå å bruke improvisasjon under sine TV sendinger, og de fleste nær ham var imot hele ideen om livesendinger. Grunnen var frykten for at Kennedy skulle si noe feil som kunne sette i gang internasjonale reaksjoner (Simon, 2017). Noen av de samme reaksjonene har vært synlige i forhold til Trumps bruk av Twitter, og skal vi tro amerikanske medier, ønsker mange at Trump burde slutte å bruke Twitter slik han gjør.

Det er derfor ikke overraskende at Shipley (2017) påpeker i en artikkel i Bloomberg Opinion at 'alle' som kjenner Trump, ansatte, advokater, venner og familie har oppfordret presidenten til å tenke seg om når han bruker Twitter. Medlemmer i kongressen, og selv mange av hans egne velgere ønsker at Trump slutter med sine uttalelser på Twitter (Shepard, 2017). Et amerikansk firma som spesialiserer seg på online spørreundersøkelser og markedsundersøkelser (Politico, 2018), har funnet ut at 69% av velgerne mener Trump bruker Twitter for mye og at 59% mener hans Twitter-bruk er feil. En del mener de til og med skader nasjonal sikkerhet (Shepard, 2017).

Vi ser at denne bekymringen ikke er ny, men kanskje større enn noensinne siden Trump fritt kritiserer og harselerer med den han måtte ønske gjennom sine Twitter-meldinger. Budskapene er ikke lenger avmålt og pakket inn, men klinkende klare, og når ut til hele verden ved et tastetrykk. I tillegg har president Trump selv sagt at han vil vi skal ta hans Twitter-meldinger bokstavelig og seriøst (Nussbaum, 2017). For meg sier dette noe om Trumps utnyttelse av Twitter. Han tar alle midler i bruk for å bli hørt og å være synlig. Koste hva det koste vil. I starten av kapitlet nevnte jeg at de ulike amerikanske presidentene har endret normene for hva som er lov å si, opp igjennom historien. Dette har kanskje vært mest vanlig å se under valgkampanjene, der amerikansk politikk kan ende i skittkasting og stygge ord. Vanligvis endrer dette seg når valget er over, og den nye innvalgte presidenten følger de tradisjoner og normer som er allment kjent i Det hvite hus. Normer som styrer oppførsel, image og ordbruk. Men for meg ser det ut til at Trump har tatt med seg det skitne kampanjespillet videre som president, og sammen med Twitter endrer han normene for hvordan en president oppfører seg og hva han sier.

Trump bruker Twitter både produktivt og uforutsigbart. Han benytter plattformen som et verktøy for å fremme sin politiske agenda gjennom det jeg vil kalle 'cyber-bully-tactis' og 'den som roper høyest blir hørt'. Kanskje han på denne måten overdøver og setter andre aktører ut av spill, eller overdriver og setter andres meninger i en slik sammenheng at de blir sett på som negative. Etter min mening spiller han med helt andre kort enn hva tidligere presidenter har gjort, i hvert fall etter hva som er lov å si og ikke. Trump lager støy, kritiserer og angriper, er kontroversiell og opprørende. Til gjengjeld er han synlig og en del av nyhetsbildet hver dag, han tvinger søkelyset til å fokusere på ham. I prosessen har han endret på adferds normer. Hva som en gang kun var vanlig å se i valgkampens skittkasting, er nå en del av hverdagen i Det hvite hus. Trump utnytter Twitter til det fulle og har endret reglene og tradisjonene for presidentskapet på samme tid.

Flere artikler omhandler Trump, Twitter og hans manipulering av media og offentligheten. Ifølge Carr (2018) er Twitter et perfekt medium for en president som ønsker oppmerksomhet, men som ikke vil følge de vanlige protokoller og tradisjoner. Som president vil han erfare bruken av plattformen annerledes enn andre brukere fordi hans Twitter-meldinger innehar myndighet og styrken fra presidentskapet, og derfor garantert vil bli lagt merke til og diskutert. De leses, oversettes, sendes i TV og radio, og utgjør nyhetssaker i aviser og nyhetskanaler. De blir rost, angrepet og analysert av utallige, og ettersom media dekker hans Twitter-poster mener Carr (2018) at Trump kan justere sine Twitter-meldinger til å styre, forsterke eller opprettholde dekningene.

Presidenten benytter dermed Twitter som et verktøy for å styre nyhetsbildet, og videre den nasjonale samtalen. Han skildrer sitt eget nyhetsbilde, setter søkelyset på de saker han måtte ønske og distraherer media fra hendelser han ønsker å dysse ned. Donald Trump forstår bedre enn de fleste makten til sosiale medier, spesielt med tanke på å nå ut til massene. Hans Facebook, Twitter og Instagram-kontoer følges alle av millioner, mange er kanskje nysgjerrige og ikke lojale velgere, men Trump har fortsatt mye større rekkevidde enn et radioprogram eller et kveldsprogram på TV. I tillegg har han mulighet til å gå viralt via retweets og gjennom tradisjonell mediedekning.

Presidentens tilstedeværelse i våre liv er ulikt det vi har sett tidligere. Mens tidligere presidenter har brukt massemedia til å bryte igjennom støyen, kan det hevdes at Trump selv er den som lager støy. Det har vært effektivt for ham, og er en av grunnen til at han vant valget. I dag kan en president benytte mange kanaler og midler for å kommunisere med andre, Trump har i hovedsak valgt Twitter (Liasson, 2017). Andre presidenter har brukt internett før, men ikke på samme uformelle og personlige måte som Trump. Etter min mening presenterer han seg selv på Twitter på samme måte som en kjendis, eller til og med et familiemedlem. Vi kan argumentere om hvorvidt det er positivt eller negativt, eller om det i hele tatt er hans intensjon. Men han har klart å bli synlig og delaktig i nyhetsbildet hver dag.

2.3.3 Retorikk og image

Det er vanskelig å omfavne nye medier uten å se dem gjennom et filter av gammel teknologi. Historien tilsier at noen med en unik evne til å utvikle og utnytte de nye teknologiene må til for å vise folket hvilke uante muligheter som ligger i et nytt kommunikasjonsmiddel. Kennedy måtte derfor vise verden at fjernsynet var noe mer enn radio med bilder, og Trump måtte vise at Twitter var noe annet enn underholdning og tidsfordriv.

Trump står for meg som en i en lang rekke av ledere som har sett og utnyttet den tilgjengelige kommunikasjonsteknologien. Historisk skiller han seg fra de tidligere presidentene som har forsøkt å levere sitt budskap til nasjonen og verden på en personlig, men avmålt måte, og med respekt for sitt embete og konsekvensene deres handlinger kunne få. Men tidene forandrer seg, og som spesielt Trumps oppførsel på Twitter har avslørt, vil en grandios og spesiell personlighet være slagkraftig. En personlighet som er stor nok til å fange alles oppmerksomhet og likevel passe inn i tidens teknologiske medium. En endring av image og retorikk er med dette naturlig, og står i stil med hva Twitter som plattform og kommunikasjonsmiddel oppfordrer til.

Presidentene har med sine opptredener i tidens moderne medier ført med seg nye måter å snakke på og nye måter å male bilder på. Flere ganger i det siste århundret har et nytt medium forvandlet valg og presidenttæraer. På 1920- tallet ble presidenten en stemme som

runget ut av ulike radioer rundt om i Amerika. På 1960-tallet kom fjernsynet, og presidenten ble i større grad et ansikt, mens 'internettvalget' med Obama i 2008 var et startsignal for politikeres bruk av sosiale medier og dermed en tilgang til verden på en helt ny måte. Alle disse endringene og nye teknologiene har tillatt politikere til å snakke direkte med familier i deres hjem, og endrete retorikken og framtoningen til de ulike presidentene.

Roosevelt omfavnet radioen og fjernet seg fra grandios ordbruk som tidligere hadde engasjert store folkemasser. 'Fireside Chats' på radio var nå det nye, og Roosevelt ble kjent for sin beroligende stemme (Biser, u.å). Han humaniserte politikken gjennom radio, radiosendingene hans var utformet for å informere og roe lytterne, men hadde også effekten av å etablere et nærere bånd mellom han og velgerne. Kort sagt var det et enormt markedsføringsverktøy for Roosevelt.

Latson (2015) poengterer at Roosevelts 'Fireside Chats' ikke fant sted ved siden av peisen, men at de kom fra et rom i Det hvite hus uten peis. Men bildet ble malt, og lytterne kunne se for seg presidenten sittende hjemme i en god stol ved peisen samtidig som han førte en personlig samtale med de som lyttet. Et image som brakte lytterne inn i Det hvite hus og nærmere sin president. Han snakket direkte til folket og adresserte dem som likeverdige, han kuttet gjennom den politiske støyen og beskrev hvilken hjelp han trengte fra hver enkelt. Det var som om han satte seg ned og forklarte sine ideer og handlinger direkte til folket, og overbeviste hver velger om at de hadde en verdi (Biser, u.å).

På 1960-tallet kom bildet tilbake med fjernsynet, og image og karisma ble viktig. Kennedy var den første vellykkede TV-presidenten, men tidligere skuespiller Ronald Reagan passet også perfekt inn i den teknologiske æraen, og spilte rollen som verdensleder med glans (Smith, 1981). I følge Simon (2017) innså Kennedy viktigheten av hvordan han framsto på TV. Han benyttet fjernsynets talestol for å påvirke, alltid rolig og karismatisk, uten raseri eller kokende følelser. Han var innstilt på å framstå som verdig, rettferdig og demokratisk, og jobbet med profesjonelle innen filmindustrien for å kunne fremstå best mulig gjennom skjermen. Nye karaktertrekk er blitt viktige med utviklingen og bruken av nye medier. Kanskje ikke bare imaget, men også personligheten.

Et godt eksempel på dette er den første fjernsynssendte presidentdebatten i 1960 (The Learning Network, 2011) der Kennedy vant mange poeng for sin ungdommelighet og sjarm, samt evne til å se inn i kameraet når han svarte på spørsmål, og dermed opprette kontakt med publikum. Nixon på den andre siden svettet og henvendte seg til Kennedy når han snakket og oppnådde ikke samme effekt med velgerne som Kennedy (History.com editors, 2010). Jeg kan derfor se hvordan Nixon framstod som en dårligere kandidat enn Kennedy i presidentvalgkampen i 1960, og de fjernsynssendte debattene der Kennedy briljerte, var en del av grunnen til at Nixon tapte valget den gang. I tillegg ser jeg paralleller til valgkampen mellom Trump og Hillary Clinton i 2016.

Trump mestret Twitter i samme stil som Kennedy mestret fjernsynet, og de kjørte begge over sine motstandere ved å være best med den nye teknologien. I følge Enli (2017) var Trump, i motsetning til Hillary Clinton, svært involvert i sine Twitter-meldinger, som han skrev selv, eller dikterte. Hillary Clinton overlot Twitter-kontoen sin i stor grad til medarbeiderne sine, og med det ble avstanden fra hennes Twitter-personlighet til hennes generelle image for stort, og bruken av Twitter feilet. Dette viser til en utfordring politikerne kan møte på Twitter og sosiale medier. Brukerkontoene framstår som personlige, men er ofte styrt og produsert av medarbeidere, og inneholder ikke personlig produsert innhold i hele tatt. Selv på sosiale medier og på Twitter spiller image og retorikk en stor rolle i hvordan brukerne oppfattes, og ikke minst hvordan de overbeviser andre.

Igjen viser dette til likheter ved andre medier, men også hva Trump har gjort på en ny og bedre måte. Den presidenten som vinner kampen om mediet, er den som mestrer det best. Forståelse for mediets premisser er avgjørende, og Trumps handlinger skapte etter min mening et autentisk og reelt bilde av ham selv på Twitter. Han spilte på image og personlighet, og passet på at hans Twitter-konto også representerer hvordan velgerne opplevde ham på andre plattformer. Her er både personlig skrivestil og valg av uttrykksform viktig, siden dette påvirker følelsen av nærhet og tilgang. Ulike medier krever ulike egenskaper fra presidentene, og det Trump gjør i dag er tilpasset sosiale medier og den moderne verden vi lever i nå.

Neste store teknologiske gjennombrudd var internett, og Obama har en karisma som han hadde god nytte av i jobben som den første ‘internett presidenten’. Han har til nå kanskje vært den mest mediebevisste presidenten, og utnyttet virale medier godt. Målet var fortsatt det samme, å komme i kontakt med folket, skape oppmerksomhet og spre sitt budskap, men i dag er det mye konkurranse som stjeler presidentens rampelys. Obama har derfor opptrådt på en rekke medier i tillegg til sin Twitter og Instagram-konto, som web intervjuet “Ask Me Anything” (Reddit, 2012), og podcasten med Marc Maron (2015). Opptredenene ble sett på som moderne på grunn av plattformene Obama benyttet. Men siden de har stor likhet med radio og TV og den eneste forskjellen er at de nærmest sendes over internett, mener jeg at Obamas bruk av nye medier kan ses på som gammeldags og lite innovativt.

Selv om mediet og plattformene han benyttet var nye, og hjalp ham til å utvikle et yngre og mer hipt bilde av seg selv, ble delingen av informasjon og nyheter gjort på den samme tradisjonelle måten. Likevel tillot disse opptredende Obama å selge seg selv og sin politikk, hans agenda kunne være å passe inn, være kul og en av de unge, eller være sjarmerende og seriøs, alt etter hva som skulle til for å selge inn og promotere sine saker. I tillegg, om han var heldig, ville et av hans stunt på kveldsshowene gå viralt og sikre at mange, spesielt unge, så de komiske videosnuttene og ubevisst ble påvirket av og oppmerksomme på presidenten. Media er en kilden som sprer informasjon til så mange som mulig, og de ulike mediekanalene treffer ulike segmenter av velgere. Dette viser at det hele tiden kommer nye ting som presidentene kan utnytte for å spre sitt budskap, og som Obama var god på i sin presidentperiode.

Trump valgte i motsetning til Obama hovedsakelig å bruke sin private Twitter-konto @realdonaldtrump, i stedet for å kun publisere meldinger på @POTUS. Dette forvirret noen, ettersom grensen for privat og offentlig ble vanskelig å skille, og det dukket opp spørsmål om hvorvidt det presidenten sa på sin private konto skulle anses som offisielle uttalelser (Landers, 2017). Men som nevnt tidligere, avklarte Det hvite hus sin pressesekretær Spicer raskt denne situasjonen og påpekte at Twitter-uttalelsene var offisielle (Landers, 2017). At presidenten bruker sin egen private konto både til private og offentlige handlinger kan ses på som et smart trekk. Han sikrer på denne måten at hans kommunikasjonsplattform framstår

mer personlig og nær enn det andre presidenter har tatt i bruk, og at den offentlige og private mannen er den samme.

2.4 Hva skiller Trump fra Obama?

Jeg ser det som hensiktsmessig å gå nærmere inn på Obamas Twitter-bruk og sammenligne han med Trump for å vise hva dagens president gjør annerledes. Obama var den første Amerikanske presidenten i den sosiale media-alderen, og han var aktiv på internett og sosiale medier. Men han mottok ikke de samme reaksjonene og overskriftene ved sin bruk av Twitter som vi ser Trump motta i dag. Det er dermed av stor interesse å avdekke hvilke aspekter som kan føre til alt oppstusset rundt Trumps Twitter-bruk.

Under Obamas valgkamp i 2008, tillot internett og sosiale medier i stor grad presidentkandidatene å styre delingen av informasjon og budskap til sine velgere. For Obama var dette en stor suksess. Nesten fire ganger så mange mennesker så Obamas offisielle kampanjevideoer sammenliknet med John McCains video, og på Facebook hadde Obama klart flere 'venner', enn McCain (Pew research center, 2008). Under valgkampen i 2012 ble sosiale medier et enda viktigere verktøy for å vinne valget, og igjen utklasset Obama sine konkurrenter. Obama kunne vise til over 20 millioner følgere på Twitter i oktober 2012, mens hans motkandidat 'bare' hadde 1.2 millioner Han utklasset sin konkurrent på alle sosiale plattformer (Wortham, 2012). Obamas måte å kommunisere på slo igjennom og skapte oppmerksomhet rundt hans kampanje, og makten og påvirkningskraften de sosiale mediene ga ble kanskje nøkkelen til hvorfor han vant begge valgene.

Barack Obama tilpasset seg og var svært bevisst sosiale medier. Han ansatte et team av unge medarbeidere som bygget en profesjonell og vellykket framstilling av presidenten i sosiale medier, og holdt språket lett og positivt, men alltid vel artikulert og passende (Chang, 2010). Nasjonen fikk det de forventet, men likevel mener jeg at Obama følte noe fraværende på Twitter da den inneholder lite personlige poster og i stor grad er preget av å være en plattform for offentlige uttalelser. Trump har derimot omfavnet Twitters kvaliteter, og bruker den til å kommunisere direkte til det amerikanske folk. Det er veldig ofte personlige og

dårlig formulerte Twitter-poster, og mange av dem er svært negative. Han uttaler seg ofte og mye på plattformen, i gjennomsnitt 11 ganger om dagen, men sier vanligvis likevel lite i sine meldinger (Lyons, 2018). I alt har han over førti tusen Twitter-poster på sin konto (Trump, 2009), mot Obamas femten tusen (Obama, 2007).

Obama har også en stor grad av innflytelse på sosiale medier, men han har ikke på noe tidspunkt vært uprofesjonell eller hevnlysten. Hans Twitter-poster er positive, informative og inkluderende. Trumps Twitter-poster ser ut til å være et perfekt motsvar uten samme modenhet eller profesjonalitet. Mye av innholdet innebærer å angripe media eller andre personer, og er ofte provoserende, kontroversielt eller reaktivt. For meg statuerer de følgende Twitter -coverbildene ganske klart forskjellen på Obama og Trump, samt hvordan de ønsker å bli oppfattet og hvordan de framstår på sine kontoer:

Utklipp hentet fra: (Obama, 2007)

Dette bildet presenterer Obama som en lykkelig, jordnær mann som er knyttet til folket. Han virker tilnærmelig, hyggelig og avslappet. Bakgrunnen med trær, natur og grønnfarge vekker følelser av optimisme og håp, og at de står i et folkehav og holder hender tolker jeg som et ønske om samhold. Hele bildet framstår for meg som omfavnende og positivt.

Utklipp hentet fra: (Trump, 2009)

Trumps bilde derimot presenterer ham som en selvstendig og mektig mann, omkranset av sine supportere med plakater som promoterer en av hans største politiske saker ('Build the wall'). USAs nasjonale farger er tydelige og gir et inntrykk av patriotisme, mens Trumps tydelige person midt i folkehavet står fram som midtpunkt og en lederskikkelse. Det er langt fra Obamas bilde med tanke på følelsen av samhold. Trump står alene blant sine mange tilhengere, på avstand, utenfor rekkevidde. Han fremstiller seg som opphøyd og ikke en del av folket.

Twitter er Trumps foretrukne kommunikasjonsmiddel og våpen. Trumps Twitter-poster er en strøm av spontane meninger og utbrudd. Han er tydelig, klar og enkel, med Twitter er det ikke nødvendig å legge til detaljer eller kontekst til kommentarene, og det ser ut til å passe Trump perfekt. Hans stil er kort, ganske utfordrende og han bryr seg ikke om å utdype, eller legge kontekst til sine poster. Han er komfortabel med de begrensingene antall tilgjengelige tegn på Twitter setter.

Trump har strategisk og konsekvent benyttet Twitter til å angripe utvalgte nyhetsorganisasjoner og styre nyhetsbildet. Mye informasjon blir kun delt over plattformen og hans konto er derfor blitt en kilde til nyheter, og et sted hvor Trump kan diktere overskriftene. Med dette skiller han seg sterkt fra Obama som i hovedsak brukte mediet til å motta donasjoner, organisere supportere og kommunisere positive og ofte seriøse meldinger til den Amerikanske offentligheten (Chang, 2010).

Med denne vurderingen av Trump og Obamas Twitter-kontoer ser det ut til at den klareste forskjellen er motivet og bakgrunnen for hvorfor de poster meldinger på Twitter, og hva de faktisk sier. Jeg vil derfor legge ut nyttårsmeldingene deres for 2019, som jeg mener illustrerer hva jeg ser ved å bla igjennom deres Twitter-poster for sammenligning:

Utklipp hentet fra: (Obama, 2019 og Trump, 2019b)

Fokuset og vinklingen i disse to meldingene er etter min mening helt forskjellige. Obamas Twitter-post er inspirerende og positiv, mens Trump igjen benytter anledningen til å gi et spark til sine 'haters' og til 'the fake news media'. For mange inneholder en nyttårshilsen selvgranskning og lovnader om å gjøre det bedre. Ikke for Trump, han er mer opptatt av å bruke Twitter som det våpenet han har formet det til og skyte av en karakteristiske, 'store-bokstaver-post' til sine kritikere. På motsatt side poster Obamas akkurat det jeg ville forvente av en amerikansk president. En hyggelig hilsen med ros for innsatsen i det året som

var og en oppfordring til å fortsette å jobbe, men med en trygg forsikring om at han vil være der med oss.

Mellom Obama og Trump vil jeg tro at det er nettopp her den store forskjellen ligger i deres bruk av Twitter, og som videre kan vise oss hva som er nytt ved president Trumps bruk av denne plattformen. Trump følger et helt annet mønster innen tema og stil enn Obama. Ifølge Trump Twitter Archive har han sagt 'Crooked Hillary' 301 ganger på sin Twitter-konto, 'fake news' 381, 'haters' 112, og 'make America great again' 471 (Trump Twitter Archive, 2018). Twitter-meldingene inneholder ofte påstander som ikke er sanne (Kiely, 2018), og Trump er i tillegg svært frittalende. Med det ligner han ikke på Obama eller andre tidligere Amerikansk presidenter.

2.5 Den moderne president

Gitt den teknologiske utviklingen generelt, er det ikke unormalt at Trump som president omfavner ny teknologi på samme måte som vanlige brukere gjør. Nemlig å bruke Twitter med hensikt til å holde andre mennesker informert om hva du gjør og tenker, uten å måtte utbrodere. (Murthy, 2018). Du sier bare kort hva som skjer, og lar det være med det, men samtidig har du raskt kommunisert en melding ut til verden. Etter min mening er Twitter et verktøy for kontakt og kommunikasjon for Trump, et verktøy for microblogging og et markedsføringsmiddel. Han bruker det for å holde kontakten med sine velgere, utøve politikk, holde alle informert og påvirke nyhetssirkelen.

Jeg ser på hans 'nye' måte å snakke til verden på som en måte å framstå som 'ekte', og tror kanskje mange av velgerne hans også oppfatter ham slik. Korte enkle Twitter-meldinger med klare beskjeder er lette å tolke i motsetning til lange politiske taler som kan framstå tunge og uoverkommelige. Ved å omgå den høytidelige og offentlige språkbruken mener jeg at han lettere treffer sine velgere, og lettere kan framstå som 'en av oss'. Trump ser ut til å ha forstått at sosiale medier, og spesielt Twitter, kan framstå som et mer personlig og direkte medium. Om hans meldinger så inneholder kontroversielle uttalelser, som spiller på følelser, fremmedfrykt eller ignoranse, så er de ofte rett fram og tydelige i sin beskjed.

Men måten Trump likevel velger å utnytte disse elementene på, er etter min mening et brudd på hva som anses som normal oppførsel for en president. Mange hadde nok, som tidligere nevnt, trodd at Trump ville endre seg og roe seg ned på Twitter når presidentkampanjen og dens tilhørende skittkasting var over. Spesielt når Trump selv har sagt i et intervju med 60 Minutes at han vil fortsette å bruke medieplattformen, men på en annen måte enn gjennom sin presidentkampanje; “I’m going to be very restrained, if I use it at all, I’m going to be very restrained,” (Trump sitert i Flores, 2016).

Gjennom presidentkampanjen har det gjentatte ganger stormet rundt Trump og hans uttalelser på Twitter. For Trumps medarbeidere ble hans bruk av Twitter ansett så skadelig for presidentkampanjen at de valgte å frata Trump kontrollen over plattformen i dagene før valget, om vi skal tro CBS News og Schultheis (2016). Og selv om de første dagene etter Trumps valgseier var rolige på Twitter, er hans Twitter-konto et bevis på at det ikke varte lenge.

Det overrasket mange at han fortsatte den kontroversielle bruken av Twitter etter at han inntok rollen som Amerikas president og verdens mektigste mann. Men han sa også videre i intervjuet med 60 Minutes at:

It's a great form of communication. Now do I say I'll give it up entirely? he. I'm not saying I love it, but it does get the word out. When you give me a bad story or when you give me an inaccurate story or when somebody other than you and another - a network, or whatever, 'cause of course, CBS would never do a thing like that, right?

I have a method of fighting back. (Trump sitert i Flores, 2016)

Det er dermed kanskje ikke så overraskende at han fortsatt bruker Twitter på samme måte, og at han bruker det som et våpen for å forsvare seg selv, spesielt mot media. Det er tydelig at han mener at de mulighetene Twitter gir ham er for gode til å ikke brukes, selv om han er president.

Dette har ført til en utbredt nasjonal bekymring for president Trumps offentlige ordskifte og oppførsel. Ifølge en meningsmåling utført av George Washington University (2018) sier sju av ti velgere at Trumps oppførsel ikke er hva de hadde forventet av en president. 68% er enige om at hans ord og handlinger ved et uhell kan involvere USA i en internasjonal konflikt. Dataene viser også at flere amerikanere protesterer mot president Trumps karakter enn mot hans agenda.

For statsledere vil jeg tro at de fleste ønsker seg en troverdig leder med et godt omdømme, som ikke utnytter den makten han er gitt. En høy etisk og moralsk standard vil sørge for at uttalelser som bryter med ytringsfriheten, ærekrenking, mobbing, trakassering, trusler eller forstyrrelser av privatlivet, unngås. De etiske retningslinjene er konstruert for at vi skal kunne leve i harmoni med hverandre, og oppnå gode relasjoner i samfunnet. Vi ønsker forhold til hverandre som bygger på tillit og seriøsitet, samt å være i et samfunn hvor alle blir respektert og tatt vare på.

3. Trumps presidentrolle i lys av etiske teorier.

3.1 Standard og forbilde

Donald Trump er en kontroversiell president, og hans personlighet virker like splittende som hans politikk. Faktisk kritiserer mange Trump-motstandere presidentens temperament som 'unpresidential' (Ghani, 2018). Påstanden indikerer at det tydeligvis er en standard for passende oppførsel i Det hvite hus. Jeg vil anta at alle amerikanere har ulike meninger om hvor viktig karakter er i jobben som landets leder, men med tanke på alle hattene en president må ikle seg, tenker jeg det er den symbolske presidentrollen som er mest påvirket av karaktertrekk. USAs president, verdens mektigste leder, representere hva landet og deres innbyggere står for. Han må symbolisere både fortid og framtid, og styre landet i riktig retning.

Jeg har gjennom arbeidet med denne oppgaven lest en stor mengde nyhets- og avisartikler om president Trump, og sitter igjen med et inntrykk av at størstedelen av omtalene er negative. Han har blitt kalt 'entertainer', 'fighter', 'bully' og 'rebel', men aldri 'gentleman' eller 'statesman'. Mange vil mene, at han i sin periode som president har forbedret USAs økonomi og skapt et bedre forhold til Nord Korea (WhiteHouse.gov, 2019), men for mange amerikanere vil nok fraværet av en leder i Det hvite hus som de kan se opp til, lære barna sine å beundre og etterligne, være avgjørende og muligens munne i et resultat der han blir husket i negativ kontekst.

Politiske handlinger er viktige, men noe av den motbøren Trump møter kan være en reaksjon på at han ikke oppfører seg på den høflige og hensynfulle måten vi er vant til å se fra tidligere presidenter. Jeg mener det av den grunn er viktig å avdekke hva som ligger i presidentrollen og hvordan vi forventer at en amerikansk president skal handle. Jeg vil derfor starte med å avdekke hva som ligger i ordet 'presidential', et ord som ser ut til å følge den amerikanske presidentrollen. I følge Merriam-Webster (2019b) er ordet eldre enn USAs

presidentskap og har hatt flere betydninger opp igjennom årene, men som adjektiv har det i dag fire definisjoner:

presidential adjective

pres-i-den-tial | \ ,pre-zə-'den(t)-shəl ⓘ, ,prez-'den(t)-\

Definition of *presidential*

- 1 **a** : of, relating to, or befitting a president or a president's authority
// presidential duties/responsibilities
// a presidential pardon
// a presidential manner/bearing
// the presidential library
- b** : of or relating to the election of a president
// the presidential campaign
// a presidential convention
- c** : performing functions delegated by or under the authority of a president
// a presidential committee
// a presidential agent
- 2 : of, based upon, or having the characteristics of presidential government
// a presidential system
// a presidential republic

Utklipp hentet fra: (Merriam-Webster-Dictionary, 2019a)

Videre sier Merriam- Webster Dictionary (2019b) at selv om alle disse meningene av ordet er riktige, er noen mer allment benyttet. Så langt tilbake som til George Washingtons tid ble 'presidential' blant annet brukt for å referere til karakter. En avklaring som Cambridge Dictionary (2019) er enige i og definerer som følgende: «suitable for a president or as is expected of a president, for example by being serious, calm, and deserving of respect». I mangel på et godt norsk ord vil jeg derfor ta med denne definisjonen videre, og ta utgangspunkt i at de tilhørende gode karaktertrekkene har sin opprinnelse fra verdier som samfunnet setter pris på og verdsetter. 'Presidential' med sine iboende normer vil også naturlig bringe oss over på etiske teorier ettersom diskusjonen tar form.

Ufiltrerte og uredigerte meldinger setter etikken på prøve, og Trump kan presse grensene for hva som er tradisjonelt og «normal» å si og dele. Ytringer som godtas i enkelte samfunn er uakseptable i andre, men det finnes også etiske normer som er allment godtatt, som for eksempel rettferdighet, lojalitet, pålitelighet, sannferdighet og at man skal behandle andre slik man selv ønsker å bli behandlet. Det er hensiktsmessig å utforske allmenne konvensjoner blant amerikanere, og spesielt i Washington for å kunne diskutere etter de rette etiske retningslinjene.

3.2 Trump, Twitter og etiske normer

I det historiske tilbakeblikket om presidenters bruk av kommunikasjonsmidler i Det hvite hus nevnte jeg kort George Washington og hvordan han allerede som første president var opptatt av hvordan han best skulle opptre på vegne av presidentembetet. Det er kjent hvordan Amerikas første president hjalp til å forme kontorets rolle og makt, samt sette både formelle og uformelle presedenser for fremtidige ledere. Jeg ser det derfor som hensiktsmessig å se tilbake her for å klargjøre hvor vi er i dag.

Amerikanerne har antatt at valgte presidentkandidater inntar kontoret med verdighet, integritet, høflighet og respekt. Karakterkvaliteter som sammen med forsiktighet, god dømmekraft og patriotisme ble etablert som forventende normer av president George Washington (Fishman, Pederson & Rozell, 2001). Etter min mening er disse normene fortsatt viktige og av betydning i dag, og de kan sies å være grunnsteinene i 'presidential' oppførsel. De politiske normene samler nasjonen og styrer landet i samme retning. Verdier og tradisjoner forbinder gamle og nye presidenter og hjelper nasjonen under ulike ledere.

Doris Kearns Goodwin (1943-), er en Pulitzerpris -vinnende historiker og amerikansk biograf, samt politisk kommentator. Hun har studert presidenters lederskap gjennom nasjonale uroligheter, og fremhever ulike trekk hun mener er essensielt for en god president (Goodwin, 2018a). Blant annet ydmykhet, empati, motstandskraft, mot, evne til å lytte til ulike meninger, kontrollere negative impulser, forholde seg til alle slags mennesker, kommunisere gjennom historier og å holde ord. Hun mener videre dette er karaktertrekk som

verdsettes hos en president og som derfor er verdier velgerne ønsker å se hos personen som påtar seg presidentembetet (Goodwin, 2018b). Disse karaktertrekkene blir derfor, etter min mening, naturlig nok en del av de normene samfunnet vedtar og forventer at de ulike presidentene omfavner og viderefører.

Hun viser videre til president Johnsons evne til å identifisere seg med andre og deres synspunkter, og hvordan dette påvirket utformingen av borgerrettighetene og det velferdspolitiske reformprogrammet 'Great Society' (Goodwin, 2018b), og til hvordan store ledere som Lincoln og Franklin Roosevelt lærte av vanskelige øyeblikk. De stod stormen igjennom og viste dermed at utholdenhet og vilje var viktige lederegenskaper (Goodwin, 2018b).

Goodwin poengterer også viktigheten med kommunikasjon. Hun mener at en leders evne til kommunikasjon kan bety forskjellen mellom storhet og stillstand. Hun viser her til hvordan Lincoln, Theodore og Franklin D. Roosevelt, Kennedy og Reagan ledet nasjonen med sine ord og taler (Goodwin, 2018b). Hun trekker videre frem åpenhet, og ser tilbake på Lincoln og Franklin D. Roosevelt, som hun mener tok seg tid til å høre på mennesker med andre meninger enn dem selv (Goodwin, 2018b). Til slutt nevner hun også selvkontroll, og mener her at presidenter til tider har nytt godt av å vite når det både passer seg å svare og å tie (Goodwin, 2018b).

I et intervju med CBS News (2018) blir hun blant annet spurt om Roosevelts 'Fireside Chats' kan sammenlignes med President Trumps Twitter-meldinger. Goodwin poengterer her at det er en stor forskjell;

The fireside chats took place over maybe 45 minutes or an hour. They explained problems to the people. He was speaking directly to each individual (...) But the tweets come extemporaneously.

They're not as prepared. Roosevelt used to spend weeks preparing each one of those fireside chats. He didn't want to say something that would hurt, not the right word. He went over them five or six times because he knew a president has a dignity, has a moment to speak to the people and it has to be right... (Goodwin sitert i News, 2018)

Goodwin setter med det fingeren på hva som skiller Trump fra Roosevelt, og kanskje hvilke karaktertrekk dagens president ser ut til å mangle. Alle gode karaktertrekk hun har funnet og framhevet i sin bok 'Leadership in turbulent times' (Goodwin, 2018a) ser hun ut til å gå vekk fra når hun sammenligner Roosevelts radiosendinger opp mot Trumps Twitter-meldinger. I det lille utdraget fra intervjuet forstår vi raskt at hun mener Trumps meldinger er spontane, lite gjennomtenkte, sårende og uverdige en president. Harde ord, men kanskje ikke uriktige.

3.2.1 Etiske teorier

Trump er med dette ingen konvensjonell president. Han har tatt med seg sin bruk av sosiale medier og ordbruk inn i Det hvite hus på en måte nasjonen ikke var forberedt på. Skittkastingen og den mindre pene framstillingen av konkurrenter skjer nå fra Det ovale kontor og ikke lenger bare fra valgkampanjens skyttergraver. Noen finner det kanskje forfriskende, mens andre skremmende. Trump forsvaret sin bruk av sosiale medier og kaller det for «... modern day presidential.»:

Utklipp hentet fra: (Trump, 2017)

Igjen kommer ordet 'presidential' til uttrykk, og representerer gjennom Trumps ord, en moderne måte å være president på, etter min mening. Det er derfor naturlig å gå over til å diskutere Trumps handlinger på Twitter i lys av etiske teorier, og spesielt dydsetikken som definisjonen av 'presidential' naturlig aktualiserer. Dette for å se hva som ligger i presidentrollen, og hvordan Trump passer inn i den tradisjonelle og den moderne versjonen.

De fleste etiske teoriene hviler på prinsipper som avgjør om en handling er rett eller gal. Her er spesielt de klassiske teorier innen normativ etikk; pliktetikk, konsekvensetikk og dydsetikk sentrale, og i mitt tilfelle gode etiske teorier som kan kaste lys over og gi nye perspektiver i diskusjonen om Trump og Twitter. Ifølge Sagdahl (2018) er etikken en del av filosofien som prøver å definere hva som er best for individet og samfunnet. Gjennom systematisering, forsvar og anbefalinger søker etikken etter å besvare spørsmål om menneskelig moral, og definerer begrep som godt og vondt, rett og galt. Med det skaper den retningslinjer for hvordan vi skal leve et godt etisk liv, og utgjør derfor en del av de normene vi forventer at en president skal følge for å sikre nasjonens beste.

Ifølge Fiser (2018) vil de etiske teoriene tilby hver sine kriterier ved å dømme moralske handlinger etter et sett prinsipper eller en satt regel. Teoriene er utarbeidet for å svare på 'hvordan bør jeg leve eller handle', men hver enkelt teori vil kunne svare ulikt da premissene for svaret er forskjellig. Frode Nyeng (1970-), fremstiller de etiske teorier på lik linje, og deler de opp etter hvordan teoriene svarer forskjellig på spørsmålet om «hva som betraktes som objekt for moralsk respekt [er] hva som ses som grunnlaget for og kilden til den moralske fordring» (Nyeng, 1999, s.30). Videre oppsummerer han formålet med etiske teorier med at de er verktøy vi kan benytte for å finne ut om det vi vil gjøre, eller har gjort, er rett. Han mener de stimulerer tankene, og får oss til å oppsummere og reflektere. Teoriene vil ikke alltid gi klare svar, men vise handlingsretninger, betraktningmåter og føre til at vi presist må formulere tanker og antagelser (Nyeng, 1999).

Teoriene vil demonstrere hvordan moralske handlinger kan forsvares eller rettferdiggjøres. Nyeng (1999) mener de forskjellige teoriene skaper ulike måter å reflektere over etiske spørsmål på, slik at et menneske da kan bli klar over hva som er moralsk bedre handlinger og

naturlig velge disse. Jeg tenker at dette kan være et godt hjelpemiddel i mange situasjoner, men på en annen side mener jeg også at vi ikke alltid tar oss tid til å reflektere, og ikke alltid tenker rasjonelt. Dette skjer spesielt i spontane og følelsesladede øyeblikk, der vi ofte heller følger et instinkt som videre fører oss til en handling. Derav er det store utfordringer på digitale plattformer, som Twitter, der vi ved få tastetrykk har gjennomført en handling, og Trump blir ekstra utsatt for de etiske utfordringene som president på sosiale medier. Etske teorier kan på denne måten være gode verktøy for å se om de valgene Trump har tatt gjennom sine Twitter-meldinger, har grunn til å vekke reaksjoner blant de som leser dem.

Normativ etikk ønsker å sette en standard for våre handlinger. I følge Singer (2018) har den normative etikken som oppgave å formulere grunnleggende moralske prinsipper, og handler dermed om å finne frem til hvordan vi bør agere. For en president vil denne etiske grenen være et godt ståsted å vurdere seg selv og sine handlinger ut ifra. Pliktetikken legger vekt på forholdet mellom plikt og de moralske handlingene, og en handling er riktig dersom den er i overensstemmelse med et etisk prinsipp eller en regel (Nyeng, 1999). I kontrast står konsekvensetikk som hevder at den grunnleggende standard for moral er verdien av hva en handling gir. Den sier at en handling kun er riktig om den fører til størst nytte for alle involverte (Nyeng, 1999). I en presidentrolle vil da konsekvensetikken pålegge Trump å ta valg basert på nasjonens beste og ikke seg selv eller mindretallet.

Dydsetikken er noe annerledes, og omhandler ikke bare å finne det rette eller gale ved en handling. Den er også ment å gi veiledning, og å vise hvilken oppførsel og karaktertrekk gode personer bør strebe etter (Nyeng, 1999). En god person er en som lever dydig, og som innehar og streber etter å leve etter de gode dydene. Dette er en nyttig teori siden mennesker ofte er interessert i å ta etter karakteren til en person de ser opp til, i stedet for kun å evaluere hva som er rett og galt i spesifikke hendelser. Jeg tenker dette kan føre til at et samfunn kan bygges opp ved at borgerne får hjelp og veiledning til å bli gode mennesker gjennom sine forbilder. For eksempel ved at de har en god samvittighetsfull leder som viser dem veien til riktige valg og handlinger. En president som står fram som et forbilde og tar de riktige moralske avgjørelsene, vil derfor være et godt utgangspunkt for at et samfunn lærer å ta gode etisk valg.

Hvordan dyder blir definert, er ulikt fra person til person og deres ståsted. Noen vil utforme dyder etter hva som bringer lykke og glede. Her tenker vi ikke på fysisk lykke som luksus, men ekte lykke innenfra som gir et harmonisk liv. Noen vil videre basere sine dyder på hva som driver eller motiverer dem, eller hva samfunnet og andre belønner dem for. Dette betyr at dyder blir sett på ulikt av hver person, og fører til at ulike mennesker tar ulike etiske valg. I forhold til USAs president, mener jeg at han må basere sin oppførsel og sine handlinger på de tradisjoner og normer som er vedtatt i Det hvite hus, og som naturlig følger presidentrollen, for å best kunne svare til og ivareta de forventningene den amerikanske nasjonen forventer av sin leder.

Når en president velger å skyve disse gamle tradisjonene til side, er det relevant å tro at dette vil skape reaksjoner. Trump ser ut til å være en president som mangler de egenskaper som nasjonen pleide å prise. For eksempel ærlighet, empati, tilgivelse, ydmykhet og deling av verdiene til den gjengse amerikaner. I stedet legger han vekt på hardtslående og oppsiktsvekkende uttalelser på en plattform som er passer hans store personlighet, og som sikrer den frittalende presidenten at søkelyset rettes mot ham selv.

3.2.2 Trumps etiske standard sammenlignet med tidligere presidenter

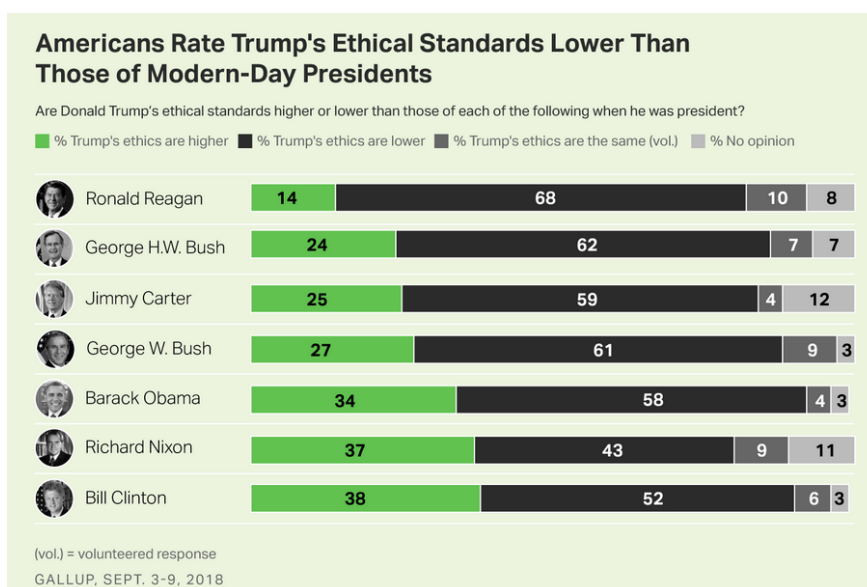
Det er interessant å kunne se Trump i relasjon med Amerikas første president, men tidene har forandret seg, og Washington hadde kanskje ikke blitt husket på samme måte om han satt som president i dag. Det er derfor naturlig å ta diskusjonen videre til presidentene som ligger nærmere Trump i tid, og som også har benyttet radio, Tv eller internett - altså relativt moderne kommunikasjonsverktøy. For eksempel er det vel tydelig for de fleste at Donald Trump og Barack Obama er to veldig forskjellige presidenter. De representerer hver sine parti, har ulike meninger og uttrykker seg svært ulikt, noe som er synlig i deres poster på sosial media. På grunnlag av dette er det ikke usannsynlig at de også er ulike med tanke på karakter og verdier.

Før Trump har blant annet tre moderne presidenter brakt dårlig lys over Det hvite hus. Johnson undervurderte og løy om hvor dårlig Vietnamkrigen gikk (VanDeMark, 1995).

Nixon dekket over forbrytelser og nedverdiget sitt kontor, han gikk av i skam (Dean, 2016). Clinton løy under ed om sitt upassende forhold til en annen kvinne. Hans bedrag og mened skadet hans troverdighet og presidentskapet (Kaplan & Moran, 2011), men den amerikanske befolkning syntes å skille mellom presidentens personlige liv og hans offentlige prestasjoner. Velgerne følte at Clintons private karakter var forkastelig, men at hans offentlige politikk var effektiv og de fleste godkjente dermed Clintons rolle som president (Kaplan & Moran, 2011).

Likevel ser det ut som i dag at Trump får større reaksjoner på sine handlinger enn hva presidenter før ham har opplevd. Ifølge en meningsmåling gjort av Quinnipiac University (2018) sier 67% av deltagerne at Trump ikke er en god rollemodell for barn, og 63% sier at Trump ikke klarer å gi nasjonen ‘moralsk ledelse’. Videre finner Quinnipiac at 61% av velgerne ikke synes at Trump deler deres verdier; 60% sier at han ikke er ærlig, 57% sier han ikke bryr seg om den ‘vanlige amerikaner’- og bare 27% av deltagerne sier de er stolte over å ha Trump som president.

Videre i følgende spørreundersøkelse (Brenan, 2018) ble folk spurt om å sammenligne Trump opp mot sju tidligere ledere av Det hvite hus, altså tilbake til Richard Nixon. Resultatet er tydelig, Trump anses som mindre etisk enn alle de tidligere presidentene (Brenan, 2018):

Utklipp hentet fra: (Brenan, 2018)

Kort sagt viser denne spørreundersøkelsen at amerikanske borgere vurderer Trumps etiske standard som mye lavere enn hans forgjengere. Spørsmålet er om dette har noen betydning, og om det sier noe om hans karakter. Men det kan tenkes at folkets formening om at han har en lavere etisk standard enn tidligere presidenter har skapt større diskusjoner og reaksjoner rundt Trumps faktiske handlinger. I relasjon til hans bruk av Twitter mener jeg den største innsigelsen mot Trump og hans karakter er hvordan han har gjort Twitter til et våpen, med til tider ubehagelig retorikk og personlige angrep. Dette kan forsvares med at han kjører en viss stil og image, men kan også være et vitne om hans væremåte, substans og dydsetiske holdninger.

3.3 Dyd

Dydsetikken kan beskrives som både en meget gammel og relativt ny etisk teori. Ifølge Anne Marie Søndergaard Christensen (1972-), en av Danmarks førende forskere i etikk, stammer dydsetikken fra den klassiske greske tenkningen, som utgjør rammene for den første vestlige, filosofiske etikken (Christensen, 2008). Den ble siden noe overskygget av andre teorier, men har i nyere tid igjen blitt mer populær. Dydsetikk startet med Sokrates, og ble videre utviklet av blant annet Platon og Aristoteles (Christensen, 2008). I den klassiske greske tradisjonen er dydsetikk en tenkemåte som har relevans for alle områder innen praktisk filosofi. Filosofene mente at man ikke kunne leve et godt liv uten å være et godt menneske, og at det er en sammenheng mellom dydene og det vellykkede livet (Christensen, 2008).

Aristoteles erklærte at en dydig person var en som hadde ideelle karaktertrekk, og at disse trekkene var naturbestemte (Nyeng, 1999). Aristoteles mente videre at dyder og karaktertrekk kunne dannes via læring fra gode rollemodeller, og han satte betydningen av oppdragelse høyt (Nyeng, 1999). De ulike dyder og karaktertrekk kan opptre som tendenser og ha behov for tillæring eller trening, slik at de kan bli etablerte og stabile trekk. Vakling og nøling ble sett på som moralsk umodenhet, og karaktertrekkene ville ikke være menneskelige dyder før de var naturlig forankret både emosjonelt og rasjonelt (Nyeng, 1999).

Det er viktig å forstå hva som ligger i det begrepet 'dyd' for å skjønne hva dydsetikken handler om, og hvordan den kan relateres til presidentens oppførsel. I etisk teori har ordet dyd en betydelig videre betydning enn det vi er vant med fra vår dagligtale. Både Nyeng (1999) og Christensen (2008) mener at dydsbegrepet uttrykker alle gode egenskaper et menneske kan besitte, og at dyder er karaktertrekk som vi finner verdifulle og beundringsverdige hos andre. De sier videre at klassiske dyder er personlige egenskaper som blant annet mot, barmhjertighet, rettferdighet og visdom, men at de også inkluderer mer alminnelige dyder, som gjestfrihet, humor og optimisme.

Christensen (2008) sier også at vi kan anvende beskrivelsen av dyder som en rekke regler som viser hvordan man skal handle i ulike situasjoner; «Dyderne hævder groft sagt, at man skal gjøre det, som er modigt, ærligt, menneskekærligt etc., ligesom laster udmønter sig i en række forbud, nemlig at man skal undgå det, som er fejt, uærligt og ondskabsfuldt» Christensen sitert i (Christensen, 2008, s. 90). Hun hevder da at dydene kan benyttes som retningslinjer når det oppstår tvil om hva som er det rette å gjøre.

I dag er det ulike meninger om hvilke dyder som skal ses på som mest verdifulle eller viktigst, men de fleste dydsetiske teoretikerne ser ut til å kunne enes om at moral uttrykkes gjennom egen person (Christensen, 2008). En dydig person er derfor eksempelvis en som er snill i de fleste situasjoner gjennom livet, fordi å være snill er av hennes karakter og ikke fordi hun ønsker å maksimere nytten, gagne seg selv, eller bare gjøre sin plikt. I motsetning til pliktetiske og konsekvensetiske teorier, identifiserer ikke dydsetikken først og fremst universelle prinsipper som kan brukes i enhver moralsk situasjon. Den dydsetiske teorien omhandler større spørsmål, som 'hvordan skal jeg leve?', 'hva er det gode livet?' og 'hva er egnede familieverdier og sosiale verdier?' (Christensen, 2008).

Platons ide sammenfattes gjerne med 'dyd er viten', mens Aristoteles mente at den etiske tenkningen måtte ta utgangspunkt i menneskets funksjon, og at dydenes moralske verdi kommer fra den rollen de spiller i menneskelivet (Christensen, 2008; Nyeng, 1999). Det finnes flere forskjellige lister over spesifikke dyder. Sokrates argumenterte for at kunnskap

var den eneste dyden (Christensen, 2008. s. 54), mens Platon framhevet spesielt visdom, mot, måtehold og rettferdighet (Fieser, 2018), Aristoteles på en annen side identifiserer en rekke dyder, blant annet vennlighet, ydmykhet og liberalitet (Miller, 2011). Vi kan alt i alt si at dyder er karakteregenskaper, eller forankrede holdninger og ferdigheter som styrer vår adferd, og resulterer i rasjonell kontroll og gode handlingsimpulser. Dydenes egenskaper får oss til å oppføre oss ordentlig ovenfor andre, og er goder for oss selv da de bidrar til et lykkeligere liv.

Dydsetikken påpeker med det at rollen som president, og presidentens funksjon som landets leder, dikterer hvilke dyder som anses som verdifulle. Når Trump påstår at hans bruk av sosiale medier er 'modern day presidential' ser jeg det som et forsøk på å endre hva som ligger i begrepet 'presidential', og dermed endre eller fjerne seg fra tradisjonelt sett gode verdier. Om han erstatter de gamle normene med noe bedre, mer moderne eller viktigere, og om han endrer presidentskapet i en positiv retning, er opp til hver enkelt å bestemme.

Sett fra én side framstår Trumps Twitter-aktivitet som moderne og nyvinnende, fordi han har tatt i bruk et nytt medium og en ny teknologi. Men hans oppførsel på Twitter kan etter min mening ikke sies å være basert på verdier og dyder det er verdt å ta med seg videre. Hans påstand omhandlende 'modern presidential' baseres kanskje mer på at dette er hva vi må forvente og hva vi får med Trump som president. Men jeg mener han med det i stor grad fjernet seg fra de gode dydsetiske prinsippene og derfor skiller seg ut fra de tidligere presidentene som har jobbet for å opprettholde god karakter og verdighet. Dyder verdig deres nasjon, og dyder det er verdt å sette pris på og følge. Noen ganger er den gamle måten den beste, og verdt å bringe videre inn i et moderne presidentskap.

3.3.1 Trumps 'presidential'

Ved for eksempel en tragedie eller katastrofe er det forventet at presidenten oppfører seg som en leder som forener landet. Før eller senere i hver presidentperiode vil noe forferdelig oppstå, plutselig og uforutsett. Et angrep, en ulykke, terror eller naturkatastrofe. Som respons på disse nødsituasjonene vil presidenten måtte skifte fokus fra det politisk arbeidet og ta seg av nasjonen. Han må samle landet, speile følelser av tap og forferdelse, og gi nasjonen den

støtten de behøver. Dette er roller som tidligere presidenter har tatt på seg og båret med respekt for hele den amerikanske offentligheten. Donald Trump ser ikke ut til å ha akseptert denne rollen, og handler lite eller ikke utover sine egne interesser. Zimmerman (2018) poengterer dette i Huffington Post, hvor han påpeker at Trump i stedet for å reagere med sympati deler ut skyld og kritiserer:

Utklipp hentet fra: (Trump, 2018b)

Utklippet er et eksempel på Trumps kyniske tilnærming til en katastrofe, der flere liv gikk tapt og brannmenn kjempet tappert for å beskytte både mennesker og eiendom (Zimmerman, 2018). Trump viser med sitt Twitter-innlegg at han er mer opptatt av det politiske maktspeillet med guvernøren og politikerne i California enn å støtte og trøste ofrene. Med det står han i stor kontrast til Obama som besøkte Colorado Springs i 2012 etter en lignende skogbrann, og uttalte at «When natural disasters like this hit, America comes together.» (Obama sitert i Basu & Carter, 2012). For Obama var dette en naturlig måte å reagere på, han fulgte en norm for oppførsel i en slik situasjon, og Amerika som nasjon kom sammen for å hjelpe i vanskelige tider.

Det er en dyd å basere sine beslutninger på alles beste. Mennesker satt i stillinger med stort ansvar og makt vil måtte forholde seg til og respektere etikken på et annet nivå enn andre. Deres handlinger vil si noe om både lederens og nasjonens karakter, fordi deres handlinger

reflekterer mer enn deres private jeg. Platon argumenterte for at dyden var avhengig av staten. ‘Den gode byen’ vil framvise de gode dydene og guide sine innbyggere til det gode liv (Christensen, 2008, s.54). Tradisjonelt etter denne teorien vil da presidenten bringe sin dydighet videre til folket. Nasjonen vil bli farget av sin leder og samle sine felles holdninger og verdier. Når Trump så velger å bryte ut av denne tradisjonen, og i stedet dele selvinteresse, egoisme og så tydelig overse de som trenger trøst og støtte, misbruker han den tillit og makt som folket har tildelt ham ved presidentvalget, en handling som jeg mener vil skape reaksjoner fra folket. I tillegg vil hans motsats av gode dyder videreføres og etablere seg blant innbyggerne.

Trump har forvandlet Washington på mange måter. Han har involvert seg i saker som hans forgjengere unngikk, ved å blant annet henge ut justisdepartement og FBI for ikke å åpne undersøkelser mot hans politiske fiender (Trump, 2017), eller mer kjent postet Twitter-meldinger som inneholder fornærmelser som moderne presidenter bare ikke deler offentlig: Senatets minoritetsleder er «Cryin’ Chuck Schumer» (Trump, 2018c). Media er “the enemy of the people.” (Trump, 2019c) og hans tidligere utenriksminister Rex Tillerson er “dumb as a rock.” (Trump, 2018e). Grove overtramp, og til tross for at de er dårlig likt og kontroversielle, farger de av hos andre offisielle ansatte i Washington. Som når Trumps tidligere innenriksminister Ryan Zinke uttalte på Twitter at en demokratisk kongressmann hadde vanskeligheter “to think straight from the bottom of a bottle ...” (Zinke, 2018):

Donald J. Trump @realDonaldTrump
 Cryin’ Chuck Schumer fully understands, especially after his humiliating defeat, that if there is no Wall, there is no DACA. We must have safety and security, together with a strong Military, for our great people!
 20:07 - 23. jan. 2018
 32 556 retweets 142 940 liker

Donald J. Trump @realDonaldTrump
 THE RIGGED AND CORRUPT MEDIA IS THE ENEMY OF THE PEOPLE!
 04:56 - 17. feb. 2019
 51 260 retweets 201 713 liker

Utklipp hentet fra: (Trump, 2018c og Trump, 2019c)

 Donald J. Trump ✓
@realDonaldTrump

Mike Pompeo is doing a great job, I am very proud of him. His predecessor, Rex Tillerson, didn't have the mental capacity needed. He was dumb as a rock and I couldn't get rid of him fast enough. He was lazy as hell. Now it is a whole new ballgame, great spirit at State!

12:02 - 7. des. 2018

27 197 retweets 107 960 liker

74 K 27 K 108 K

 Secretary Ryan Zinke ✓
@SecretaryZinke

My thoughts on Rep. Grijalva's opinion piece. [#TunelInnForMore](#)

"It's hard for him to think straight from the bottom of the bottle. This is coming from a man who used nearly \$50,000 in tax dollars as hush money to cover up his drunken and hostile behavior. He should resign and pay back the taxpayer for the hush money and the tens of thousands of dollars he forced my department to spend investigating unfounded allegations." **Secretary of the Interior Ryan Zinke**

09:02 - 30. nov. 2018

1 261 retweets 2 828 liker

Utklipp hentet fra: (Trump, 2018e og Zinke, 2018)

Med stor makt kommer stort ansvar. Trump er i dag 'Commander in Chief', og har som folkevalgt ansvaret for å bruke sin makt riktig. Hans velgere forventer at han skal gjøre en dedikert innsats og yte sitt beste for landet. Etter min mening betyr dette blant annet å gjøre det etisk riktige, ha god integritet og god personlig moral. Det er kanskje urealistisk, men det er forventet at presidenten holder sitt ord og snakke sant, og at presidentens moralske kompass er i samsvar med samfunnsnormene.

Brudd på tradisjoner

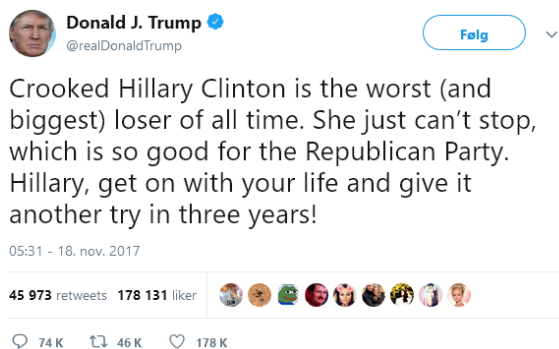
Folket forventer at presidenten er en god person, og at han ikke har noen interessert som står i konflikt med sitt presidentskap. I Trumps tilfelle er dette en gråsoner, da han 'på papiret' har overlatt kontrollen over sine forretninger til sine barn, men kanskje ikke helt fjernet seg fra selskapene (Peterson-Withorn, 2017). Det er også et problem at han som president går inn og omtaler Nordstroms negativt (Se utklipp neste side) etter at de sluttet å føre datterens produktlinje. Det er uvanlig av en amerikansk president å angripe enkeltstående selskaper på denne måten, spesielt når interessekonfliktene med presidentens egen familie er såpass tydelige. Hvordan tjener det USAs borgere at presidenten har et personlig interesseforhold til datterens forretninger?

Utklipp hentet fra: (Trump, 2017)

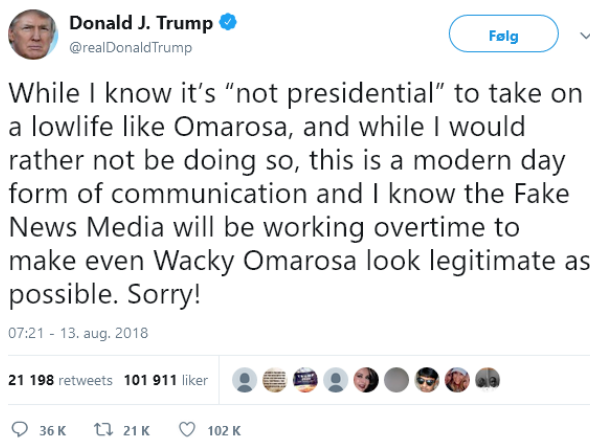
Takt og tone, intelligens og nøye gjennomtenkte utførelser av plikter til side; Aldri før har en president så impulsivt benyttet et medium for å med vilje skape uro og oppstandelse. Han har heller aldri bedt om unnskyldning for noe han har sagt eller gjort (Christopher, 2018). Da Twitter først ble tilgjengelig for presidenten i Det hvite hus, var det et vennlig kommunikasjonsverktøy som tillot presidenten å snakke direkte til sitt folk. For Trump ser Twitter ut til å være et middel for egen vinning, styrt av impulsivitet og en ordbruk som gjenspeiler hvordan folket ser på ham som president.

Som Douglas Brinkley, en historiker ved Rice University, sier om Trump: “He doesn’t see himself as being part of a long litany of presidents who will hand a baton to a successor. Instead, he uses the presidency as an extension of his own personality.” (Brinkley sitert i Lemire, 2018). Han er en ‘sui generis president’, unik og egenartet. Trump ser ikke til historien for å basere sin lederrolle på Det hvite hus sine legendariske forgjengere. Han baner sin egen vei, og han er alt vi kan snakke om. Han poster sine Twitter-meldinger, media rapporterer og verden ser og diskuterer. Jo, mer kontroversielt og jo, mer ‘unpresidential’ han oppfører seg, desto mer oppmerksomhet får han. For meg summerer dette opp noe av grunnene til hvorfor Trump mottar så store reaksjoner på sine handlinger. Trump bryr seg ikke om tradisjoner i Det hvite hus og promoterer selvinteresse og egoisme i mange av sine Twitter-meldinger. Ved det misbruker han, som jeg har nevnt før, tilliten folket gav ham når de valgte ham som president, og han misbruker sin makt til å fokusere på seg selv og ikke alltid på landets beste (se utklipp på neste side):

Utklipp hentet fra: (Trump, 2017c og Trump, 2019a)

Likevel gir han et lite inntrykk av å forstå hva som ligger i uttrykket 'presidential'. I neste utklipp forsvarer han sitt angrep på Omarosa ved at han bruker et nytt og moderne kommunikasjonsverktøy og at det er viktig å komme pressen i forkjøpet for å forhindre at de sprer 'fake news':

Utklipp hentet fra: (Trump, 2018g)

Et forsvar som må kunne forstås som at Trump forstår hva han gjør, men setter normene til side for noe han mener er viktigere. Det blir da tydeligere at han bevisst handler utenfor Det hvite hus sine tradisjoner og at han ikke vil ta hensyn til sine handlinger om de står i veien for hans bruk av Twitter som kommunikasjonsverktøy.

Konsekvenser

I følge Bryant (2019) har historikerne hatt vanskeligheter med å definere den type dyder hos Trump, som hans forgjengere ble kjent for. Dyder som kan sies å tradisjonelt høre til under ordet 'presidential'. Som Reagans smittende optimisme, Kennedys inspirerende taleevner eller Johnsons politiske gjennomslagskraft. Han mener videre at Trump har opphevet adferdsnormer, og med det gjort presidentrollen usofistikert og mindre troverdig. Ved å avvike fra tradisjoner har han også gjort både innenriks- og utenrikspolitikken mer impulsiv og rotete ifølge Bryant (2019). Han mener at Trump har brent alle tradisjonelle allianser og med det isolert det amerikanske presidentskapet i større grad enn før.

Trumps ufiltrerte meldinger har positive og negative sider. Shipley (2017) vurderer konsekvensene, fordelene og ulempene av hans Twitter-meldinger i et internasjonalt perspektiv, og mener som Bryant (2019) at Trumps Twitter-poster ubetenksomt har snudd opp ned på amerikansk utenrikspolitikk. Videre sier han at USA med Trumps Twitter-meldinger har mistet tiltro i finansmarkedet, vekket motstand blant allierte og frembrakt fiendtlighet fra diktatorer. Når Trump i tillegg sier han vil erklære nasjonal krise for å få bygget Mexico-muren (Pletten & Hammerstrøm, 2019), har han også vist en vilje til å kaste bort konstitusjonelle normer. En konsekvens av Trumps 'ærlige og ufiltrerte' meldinger er dermed at de skaper nasjonal og internasjonal uro.

Wehner (2017) sammenfatter hans oppførsel ovenfor normer og regler slik: "[Trump] is unlikely to be contained by norms and customs, or even by laws and the Constitution. For Mr. Trump, nothing is sacred. The truth is malleable, instrumental, subjective". Etter min mening oppsummerer og påpeker dette sitatet at Trumps brudd på vedtatte normer er annerledes enn de vi har sett tidligere presidenter begå. Hans innstilling og karakter tilsier at de dydsetiske prinsippene som tilhørte den gamle politikken, ikke lenger er gjeldende. Trump reiste til Det hvite hus og han endret det. Om de endringene vil bestå når en ny president kommer til makten vil tiden vise. Men det er i hvert fall tydelig at det er mannen selv og hans tilstedeværelse, sammen med makten til en president som har skapt de endringene og de reaksjonen vi nå ser. I Trumps Washington er fakta blitt mindre relevant, mobbing og harselering tillatt, og 'fake media' er Amerikas fiende.

Kiely (2018) påpeker så videre at president Trump har fortalt mange lett beviselige løgner, og at han har skiftet frem og tilbake på egen politikk og ofte motsagt regjeringsmedlemmer på samme tid (Gabbatt, 2017; Montanaro, 2017). Han har angrepet domstolene, pressen, justis departementet og FBI (House, 2019), sin forgjenger (McArdle, 2018), sin tidligere valgmotstander (Egan, 2018), medlemmer av sitt eget parti (Tornoe, 2018) og mange individuelle amerikanere og utlendinger (Krieg, 2018). Han har unnlatt å fremlegge sine skatteopplysninger (Disis, 2017) og frigjøre seg helt og fullt fra tidligere forretninger (Farrell, 2017). Han har vist likegyldighet til etiske bekymringer, blant annet ved å regelmessig ha fremmet sine egne interesser i politiske spørsmål, og å ha tjent penger på sin rolle som president ved å knytte det til egne forretningsinteresser (Leonhardt & Philbrick, 2018) I tillegg har han også oppført seg negativt i offentlige rom, både i og utenfor de digitale plattformene (Giroux, 2017).

Nå er det ikke slik at Trump er den første presidenten til å ha brutt noen normer, men han er den første presidenten som bryter tradisjoner så tydelig og endrer 'presidential' praksis på en veldig offentlig plattform. Thomas Jefferson endret normen startet av George Washington og John Adams der meldingen 'Union Adress' ble levert som en tale foran kongressen, og leverte i stedet en skriftlig versjon. En tradisjon som varte i 112 år, før Woodrow Wilson igjen overrasket og leverte meldingen i egen person. En praksis som igjen endte med å videreføres (Teten, 2003). Historien har også vist at selv om grunnloven tillot en president å inneha presidentvervet i mer enn to termer, så inntraff ikke dette før Roosevelt vant en tredje presidentperiode i 1940. Et valg mange var imot og reagerte på. Selv om det var lov, ble det ansett som en norm å ikke gå til valg en tredje gang, siden Washington selv avstod fra denne muligheten i 1769 (NCC Staff, 2018).

Dette er noen få eksempler som viser at brudd på normer ofte har vært sentrale for hvordan en president har valgt å utøve sitt lederskap, og at presidentene i stor grad har endret tradisjoner for å prøve å gjøre regjeringen og deres handlinger bedre. Trumps brudd på vedtatte normer er annerledes. Mange av hans Twitter-meldinger er preget av en usympatisk oppførsel som etter min mening reduserer hans lederskap og omdømme. Det ser heller ikke ut til at presidenten på noen måte prøver å forklare eller skjule sine brudd på ulike normer,

og med det fremstår han for meg som skamløs. Han framviser ofte motsatsene til de gode dydene uten å prøve å skjule det.

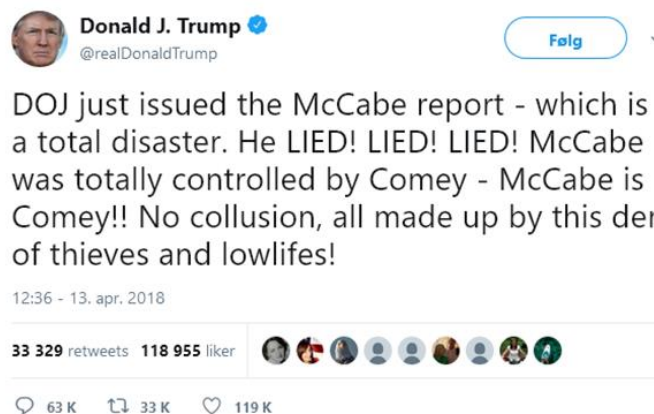
3.3.2 En positiv samtale?

I et videointervju med CNN Money (Alcántara & Regan, 2017), sier Jack Dorsey, utvikler og direktør for Twitter, at han ser på presidentens bruk av Twitter som positivt og mener Trump «is having a real-time conversation with the world», en utveksling av informasjon som han mener vil ha positiv innvirkning. Jeg ser også den positive siden av en slik meningsutveksling og diskusjon som Twitter i stor grad innbyr til, men da må det faktisk foregå en dialog.

Etter en gjennomgang av Trumps Twitter-meldinger er det ingen samtale å oppspore de første hundre dagene av hans periode som president. Trump ser ikke ut til å engasjere seg i andre Twitter-brukeres kommentarer, utover at noen av de blir retweetet. Han svarer ikke på meldingene, bare viderefører de som en type reklame for seg selv, og en spredning av sine egne synspunkter. Om dette skal kunne kalles en dialog, er det vel å dra det litt langt. Likevel er det viktig å huske hvilken makt sosiale medier gir oss brukere. En revolusjonerende og unik evne til å snakke direkte til de som sitter med makta. Det har ikke vært mulig tidligere i samme grad. Utover å tilby leserne et glimt av hva som foregår i Trumps verden, gjør hans Twitter-meldinger og tilstedeværelse oss i stand til å delta i en offentlig dialog med andre engasjerte brukere. Dette selv om Trump ikke deltar utover den første Twitter-meldingen.

I et etisk lys kan man argumentere at Trumps ufiltrerte Twitter-meldinger tjener samfunnet godt, i og med at det skaper politiske diskusjoner og dialog. Men det krever at vi må akseptere at enkelte mennesker må tåle å bli utsatt for krenkelser og bære byrden for resten av oss. Dette bringer oss inn på konsekvensetikken og nærmere bestemt utilitarismen, som er opptatt av effekten handlingen har på menneskers velferd eller nytte (Nyeng, 1999). Med dette begrepet er moralen på vår side om vi velger den handlingen som gir nytte, eller lykke, for flest mulig mennesker. Problemet er at denne tenkningen ikke ivaretar behovet til den enkelte, og for den som blir kastet til ulvene, kan det få katastrofale konsekvenser (Kversøy, 2005).

Presidenter har historisk hatt god nytte av nye medieplattformer. Roosevelts 'Fireside-Chats' ses på som sjarmerende i dag, men var et revolusjonerende eksperiment på et relativt nyutviklet medium da de begynte med sendingene på 1930-tallet. Men med Trumps bruk av Twitter er det begrenset hva tradisjonelle normer og historisk fulgte regler gir oss. Tenk om Roosevelt i sine radiosendinger hadde kommet med hard kritikk til navngitte amerikanere! Mange reagerer sterkt i dag på måten Trump representerer landet, men det ser ut til at presidenten og hans velgere gleder seg over og spiller på deres avsky.

Utklipp hentet fra: (Trump, 2018d)

Hvis vi ser noen blir trakassert, kan vi debattere med oss selv om hva vi bør gjøre. Vi må hele tiden ta avgjørelser og bestemme oss for hvordan vi vil reagere. Forhåpentlig vil vi respondere etisk riktig, men bare det å avdekke hva som er den beste avgjørelsen, kan være vanskelig å bestemme. Gjennom systematisering, forsvar og anbefalinger søker etikken etter å besvare spørsmål om menneskelig moral. Den definerer begrep som godt og vondt, rett og galt, og skaper retningslinjer for hvordan vi skal leve et godt etisk liv. Gjennom århundrer har filosofer kommet fram til forskjellige etiske teorier for å kunne svare på hvilke handlinger som er gode eller dårlige. Ifølge Nyeng (1999) forsøker de etiske teoriene å systematisere og filosofisk begrunne verdier og normer. Det vil si, argumentere for hvorfor alle mennesker bør oppfatte gitte normer som gyldige, og la de være bestemmende for sine handlinger.

Det er derfor vi må diskutere flere vinklinger enn dydsetikken i forhold til Trump og hans kritisisme på Twitter. Fra et pliktetisk synspunkt må vi fokusere på de regler og lover som er satt, for å avgjøre hva som er moralsk riktig eller galt. I dette tilfellet er det Twitters 'harassment policy' (Twitter-Safety, 2017) vi må forholde oss til. Den inneholder i utgangspunktet regler som skal hindre hatefull og fornærmende oppførsel, slik at Trumps angrep på Twitter ses på som et brudd på reglementet. Pliktetikken diktere at vi skal følge de reglene som er gitt og i dette tilfelle må vi rapportere trakasseringen til Twitter support (Nyeng, 1999). Likevel er Trump et unntak, da Twitters regelverk lar regjeringsmedlemmer i større grad poste og si hva de vil på plattformen. I forhold til reglementet vil derfor ikke Trump bryte noen regler, men man kan spørre seg om dette er riktig. Dette skaper igjen nye dilemmaer og spørsmål om hvilket reglement som skal styre hva Trump får lov til å gjøre, og om han skal få lov til å oppføre seg annerledes enn andre brukere kun fordi han er president.

Når det gjelder argumentet om at Trumps tilstedeværelse på plattformen tilbyr brukerne å delta i en offentlig dialog, selv om Trump ikke bidrar i den samtalen, kan man argumentere for at den også vil være tilstede uten Trump på Twitter. Jeg mener at om Trumps konto blir stengt midlertidig, mulig gjentakende ganger om det er behov, vil dette kunne skape en stor offentlig debatt og dialog i seg selv. På samme måte vil Twitter fortsatt være en plattform som åpner for diskusjon borgerne imellom uten aktivitet fra Trump. Trumps Twitter-konto og meldinger er ikke det eneste stedet å føre en offentlig dialog. Det kan også tenkes at konsekvensene for harselering og kritikk av amerikanere og personer fra andre land, blir andre og større enn vi forventer.

Konsekvensetikk fokuserer på konsekvensene av en handling. Nyeng (1999) sier at det er vanlig for oss mennesker å avgjøre vårt moralske ansvar gjennom å se hvilke konsekvenser våre handlinger kan føre til. Konsekvensetikken fokuserer kun på handlingenes resultat. Veier man to handlinger og utfall opp mot hverandre, vil den beste moralske handlingen være den som gir mest gunstig resultat. Nyeng (1999) fastslår videre konsekvensetikkenes grunnprinsipper som først krever at vi vurderer både gode og dårlige resultater av en handling, og deretter ber oss avgjøre om de gode konsekvensene overvinne de dårlige konsekvensene. Hvis de gode konsekvensene anses å være større, vil handlingen være moralsk riktig og god. På samme måte vil en overvekt av negative konsekvenser føre til at

handlingen anses som uriktige. Etter min mening må derfor viktigheten av Trumps ufiltrerte Twitter-meldinger veies opp mot konsekvensene det gir samfunnet, den politiske kulturen, internasjonal stabilitet og offentlig diskurs. Presidenten sitter med stor handlingskraft og makt bak sine Twitter-poster som presenterer et etisk dilemma og vanskelige spørsmål.

Trump er en Twitter-bruker med makt. Det vil si en person som har mulighet til å påvirke verden, gjennom sine følgere, sitt lederskap, tilgang til finansielle midler og mulighet til å handle. Etter min mening bringer makt automatisk med seg et større etisk ansvar. Det vil være stor forskjell på hva en 'hvem som helst' privat bruker deler på Twitter, mot hva en kjent verdensleder med mange tilhørere sier. Makt er et etisk perspektiv i seg selv, og Kversøy (2005) sier at vi mennesker lar oss styre av andre. Makt skaper handlingsrom og handlingsalternativer, men også maktmisbruk og maktesløshet. Påvirkningskraften til en mektig Twitter-bruker er dermed større, og kan med feil motivasjoner og holdninger brukes negativt. Verdens kanskje mest innflytelsesrike mennesker styrer nasjoner og verden. I de sosiale mediene styrer de hva som publiseres, og sprer sitt budskap uten å bli forvridt eller tolket av mellomaktører (Simonnes, 2013).

3.4 Trump i rollen som president

I følge Dahl (1988) og hans foredrag på Harvard verdsatte grunnleggerne av amerikansk demokrati kvaliteter som politisk tilbakeholdenhet, personlig beskjedenhet og respekt for lovgiveren. Verdier som fortsatt er satt pris på og verdt å bevare i samfunnet. Hver person som har påtatt seg den amerikanske presidentrollen har gitt den en unik stil. En stil som har gjenspeilet presidentens karakter. Valget av Trump som president i USA har fremkalt en mengde kommentarer i trykte medier og over internett. Mange dreier seg om hvorvidt Trumps temperament er egnet for en president. Dette spørsmålet berører en rekke diskuterte problemer, som hans beslutningsevne, forsiktighet, troverdighet og sannferdighet, i tillegg til om han spiller rettferdig og har en evne til å unngå å påføre andre skade.

Med Trump har vi nådd et punkt i den politiske verden hvor dyd ser ut til å være fraværende. Den gamle politikken ble illustrert som et dydig yrke. Grunnleggerne av demokratiet

verdsatte viktige verdier hos sin president, og vi har sett presidenter som George Washington bekymre seg for hvordan han best kunne etterleve disse verdiene. I forbindelse med Trump har media brukt ord som løgner, selvinteresse, arroganse, mobbing, uvitenhet og urettferdighet, en liste med selve motsatsen av gode dyder.

Trump spiller på følelser og spesielt frykt i sine meldinger på Twitter. Etter å ha lest og studert mange av hans ytringer på plattformen, ser jeg at mange omhandler promoteringen av hans egen politikk, og hvor han blant annet truer med konsekvensene hvis hans politikk ikke gjennomføres. Trump deler for eksempel Twitter-meldinger om saken der han ønsker å stenge grensene og nekte flere nasjoner innpass i USA. Det er her hovedvekt på utestengelse av muslimske land, og forsøket ble blokkert av retten. I gjengjeld postet Trump advarsler om hvem som kunne komme inn i landet uten et slik forbud, med vekt på terrorister og dopselgere, og flyttet ansvaret for konsekvensene over på rettsvesenet og dommerne.

I spørsmålet om hvorfor Trump skaper andre reaksjoner enn tidligere presidenter er det tydelig at en av årsakene er brudd på normer. Regler som sier noe om forventet oppførsel av en amerikansk president. Han bruker Twitter, han henger ut FBI, departementer og sin egen statsadvokat, han gjør narr av andre politikere og ansetter og sparker medlemmer av sin egen administrasjon, han unnlater å fjerne seg helt fra sine private forretninger og bruker sin egen posisjon til å tjene penger, også videre. Han er skyldig etter tiltale, men hva så? Trumps oppførsel på Twitter resulterer i at han blir beskylt for å bryte 'presidential' normer og dermed gjør noe som ingen president før ham har gjort – eller som ingen presidenter burde ha gjort. Han skaper reaksjoner, men mest av alt skaper han oppmerksomhet rundt seg og sine saker.

Jeg ønsker å runde av diskusjonen om Trump og Twitter med et sitat av Michelle Obama. Det ble sagt i en tale om henne egen mann, tidligere president Barack Obama, men jeg mener det også fint oppsummerer at det mest banebrytende ved Trump og hans bruk av Twitter er mannen selv. Med det mener jeg at president Donald Trump selv er det nye og den som skaper andre reaksjoner. Hans handlinger, hans valg, hans oppførsel, hans karakter og hans væremåte. Uansett hvilken tilgang man har til ulike kommunikasjonsverktøy, og måter

å bruke de på, er det brukeren, mannen bak som til syvende og sist velger hvordan dette utnyttes ved sine handlinger og valg.

«I have seen firsthand that being President doesn't change who you are – no, it reveals who you are». Michelle Obamas (2012)

4. Avslutning

Det er åpenbart at Donald Trump er en president som gjør ting på sin egen måte, og at han utfordrer tradisjonene og normene av hva som ligger innenfor de etiske rammene for presidentrollen. Men det er heller ingen tvil om at han kun er en av mange presidenter som har tatt i bruk et nytt kommunikasjonsverktøy; Det hvite hus har opp igjennom årene omfavnet alt fra telegram til Twitter. Ulike presidenter har måtte lære seg å bruke ulike medier for å nå ut til folket. Roosevelt benyttet radio, JFK brukte TV og Trump bruker Twitter. Det som i midlertidig er nytt, er hvordan Trump bruker sosiale medier

Trump har en egenartet og spesiell personlighet som er slagkraftig på Twitter. Han klarer å fange verdens oppmerksomhet samtidig som han passer inn i vår tids teknologiske medium. Han har utnyttet Twitter til det fulle til å forme image, vekke følelser, og skape nærhet og autentisitet. Noe jeg vil si har vært et smart trekk fra president Trump som dermed fremstår som mer personlig og nærmere velgerne enn noen av hans forgjengere har klart. Ingen presidenter før ham har skapt en like sterk følelse av åpenhet og tilgjengelighet, og dette er takket være presidenten selv, men også Twitter som plattform og hva den tillater og oppmuntrer til.

Samtidig har Trump tatt et stort steg vekk fra de tradisjonelle normene assosiert med presidentrollen og skaper med det en ny måte å opptre på som president samtidig som han mottar en del større reaksjoner enn det hans forgjengere opplevde. Trump er 'modern day presidential', for å bruke hans egne ord, og i det ligger en endring av lange tradisjoner for hvordan en president skal opptre og være. Trump er en ny type president med nye normer. Han baserer seg ikke på tidligere ledere og bryr seg ikke om å verne om de lange tradisjoner som kommer med presidentembetet.

Når vi nå har diskutert Trump, hans presidentrolle og hvilken innflytelse han har gjennom Twitter, er det naturlig å også trekke blikket opp og fremover for å reflektere over de bredere konsekvensene. Det som slår meg som mest 'revolusjonerende' og spesielt ved endringene

gjennom historien, er hvordan Twitter og Trump i dag i større grad enn noen gang tidligere kan styre media. Jeg ser på det er et problem når framtrede politikere og reportere, ikke synes å ville skille klart mellom fakta og løgn. Trumps forsvar til enhver journalistikk han ikke liker er 'fake news', og selv de mest seriøse nyhetsbyråene blander Trumps kontroversielle og sensasjonspregede ytringer på Twitter med ekte politikk.

Jeg mener det er skremmende hvor lett Trump kan spre sine ufiltrerte tanker og hvor ukritisk ulike redaksjonelle medier er til å gi plass til Trumps Twitter-poster i nyhetssendingene. Jeg tror dette er med på å skape mistillit og gjøre det vanskeligere å avsløre hva den faktiske politikken er basert på. Underholdning selger, men det er trist at Twitter nå skal styre hva vi ser i nyhetssendingene. Penger styrer, og alle saker er antagelig basert på profittmaksimering, dessverre går dette ut over ytringsfriheten og politisk deltagelse.

Twitter eller sosiale medier trenger ikke å være kilden til problemet, men det bunner kanskje heller i at vi mennesker, og verden, bryr oss om det som deles på Twitter. Hvis vi alle tror at de meningene vi leser på internett er representative for allmennheten, vil vi nok ta grundig feil. En plattform som i begynnelsen var et forum for å diskutere og dele dagens nyheter har gjennom Trumps eksempel, og hans utnyttelse av Twitter, endret seg til å bli en plattform som nå like ofte styrer nyhetsagendaen. Trump har forvandlet plattformen til et våpen, der han produserer og deler Twitter-meldinger flere ganger om dagen, for å skremme, beskyld, distrahere og fremme sin egen politikk og handlinger. Den enorme mediedekningen av Trump og Twitter har ført til at han til en viss grad styrer nyhetsbildet og Trump har fått et nærmest symbiotisk forhold til media.

Å være aktiv på Twitter har nesten blitt en del av stillingsbeskrivelsen for mange av de mest innflytelsesrike menneskene i verden. Enhver politiker, kjendis, forretningsmann eller journalist som ikke engasjerer seg i sosiale medier, ofrer en dyrebar sjanse til å være med og styre samtalen. I internasjonal politikk blir Twitter brukt av de mange kandidatene som stiller til valg ved ulike regjeringer, og blant de fremtrede verdensledere som engasjerer til debatt gjennom Twitter finner vi blant annet; Nicolas Sarkozy, tidligere president i Frankrike, Vladimir Putin, Russlands president, Hugo Chaves Frias, president i Venezuela

og David Cameron, tidligere statsminister i Storbritannia. Den politiske trenden med å være synlig og aktiv på Twitter har med det nesten gjort det helt nødvendig å være en del av denne plattformen for å kunne vite hva som foregår i ulike politiske miljøer, og ikke minst kunne følge med på hva USAs president foretar seg.

Alle presidenter har tidligere tatt i bruk de tilgjengelige ressursene som har eksistert, for å hjelpe dem til å vinne presidentvalget, og spre sin politikk. Men i mine øyne har Twitter og sosiale medier en grense. Den er glimrende for kunngjøringer og uttalelser, ja til og med småkrangling, men kanskje ikke så optimal for å selge inn politiske saker. Velgerne ønsker å se sin president og høre ham snakke, slik at de kan vurdere mannen og de politiske sakene under ett. Twitter er ypperlig for uttalelser, men ikke for å legge fram kjernen i en politisk sak og sloss for den.

Jeg mener at politikere og spesielt presidenten, er ansvarlige for å henvende seg til publikum gjennom pressen for å bevare vårt demokrati. Handlinger, tanker og ideer skal deles med nasjonen. Interaksjon mellom velgere, presse og Det hvite hus er nødvendig. Når bare Trumps meninger er de som slår igjennom og blir diskutert, trykker det ned de mange andre perspektivene og meningene rundt en sak. Twitter er en uunnværlig plattform for å fremme demokratiske prosesser, men når bare en person blir hørt, og overdøver alle andre, er demokratiet i fare.

På Twitter vil enhver kontrovers føles like viktig som den andre. I den virkelige verden er det litt annerledes. I president Trumps tilfelle ser også dette ut til å stemme. Han har delt Twitter-poster som reflekterer deler av befolkningens engstelse vedrørende tilstrømmingen av ulovlige innvandrere til landet, og det viktige poenget her er 'deler av befolkningen'. Likevel kan man via entusiastiske 'likes' og 'retweets' fra ivrige tilhengere få inntrykk av at det nærmest er konsensus på Twitter, og at Trumps innvandringspolitikk omfavnes -til tross for at den skiller foreldre og barn på grenseovergangen. I realiteten tror jeg ikke de fleste amerikanerne ser på dette som nødvendig og god politikk. Det er derfor viktig for politiske ledere, og alle andre, å se på Twitter med riktig perspektiv. Det er ikke farlig for demokratiet å ha et åpent forum som tillater ekstremister å snakke eller rope til hverandre, men et forum

som gir de muligheten til å forvirre 'den virkelige verden' og spre propaganda som former vår kultur og syn på verden, er skummelt.

Twitters relativt store inntog som en viktig kilde til informasjonsdeling har hatt innflytelse på global virksomhet og internasjonal politikk. Når medlemmer av Kongressen og presidenten selv på et øyeblikk kan kunngjøre nyheter og meninger, har Twitter en potensiell effekt til å påvirke ulike globale finansmarkeder. Med stor påvirkningskraft kan det stilles etiske spørsmål til personlige kunngjøringer som kan påvirke framtidig økonomisk politikk. En dårlig timet, eller tilfeldig kommentar kan ha stor innvirkning på aksjemarkedet. Trump har benyttet Twitter for å henvende seg til publikum gjennom et bredt spekter av emner, som har ført med seg ros fra hans talsmenn og kritikk fra hans motstandere. Hans hyppige bruk av Twitter for å angripe enkeltbedrifter eller land har blant annet satt USAs fremtidige handelspolitikk i fare, og hisset opp verdensledere. Dette har i stor grad vist at hans Twitter-poster er innflytelsesrike, og at hans uttalelser kan påvirke USA og resten av verden.

Likevel tenker jeg at Trumps kontroversielle oppførsel på Twitter kan få en motsatt effekt ettersom det tiltreker nye amerikanske presidenter. Det kan tenkes at andre vil fjerne seg så langt de kan fra noen likhetstrekk og assosiasjoner ved president Trump, at de av den grunn velger å ikke benytte seg av Twitter i det hele tatt. For de som er opptatt av årelange tradisjonene, normer og den verdigheten som har vært å finne ved Det hvite hus er kanskje idealet av en president som er verdt å følge viktigere enn midlene de aktuelle kandidatene kan ta i bruk for å få stillingen. Jeg vil tro mange heller vil miste et verdifullt kommunikasjonsverktøy, som eksempelvis Twitter, om det er det som skal til for å bringe den gamle standarden tilbake til presidentrollen. Kanskje politikerne og deres velgere går tilbake til å faktisk møte opp og se på de ulike kandidatene holde sine taler og møter, i stedet for å retweete 'siste politiske nytt'.

Uansett hva du mener om president Trump eller politikken hans, er det en ting som er sikkert; ingen annen moderne offentlig figur har tatt i bruk Twitter eller sosiale medier helt som Trump. Enten han sparrer med pressen eller kaster fornærmelser etter politiske rivaler, har den 45. presidenten muligheten til å ha en direkte og underholdende samtale med sin

nasjon. Ved hver skarpe krigerske Twitter-melding ser tilhengerne bare ut til å elske ham mer. Journalistene og nyhetsbyråene har brukt uendelig mengder spalteplass for å diskutere hvordan sosiale medier og dens moderne bruk har assistert, og kanskje sørget for, Trumps suksessrike fremtreden i amerikansk politikk. Det er dermed ikke usannsynlig at det ikke bare er Twitter som har formet dagens president, men at også Trump og hans presidentskap har formet Twitter som plattform.

Presidentens bruk av Twitter har etter min mening hjulpet til å legitimere plattformen som en politisk kilde, men også framhevet at det er en kanal for bevisst spredning av feilinformasjon. Spesielt med tanke på micro-targeting, Twitter-bots og falske kontoer, som har vært mye omdiskutert under og i etterkant av presidentvalget. Selv om trenden ikke kan festes på noen enkeltpersoner, mener jeg at Trumps fleksible forhold til sannheten definitivt ikke hjelper. Mange vil følge Trumps eksempel, og hans deling av feilinformasjon er det samme som å gi grønt lys for at andre kan gjøre tilsvarende.

Noen trekker nok en direkte sammenheng mellom Trumps adferd og fremveksten av et dårligere miljø på Twitter. Selv om dette er et vanskelig forhold å bevise, er det ikke vanskelig å forstå hvordan hans oppførsel kan oppfordre noen av hans mer lidenskapelige tilhører til å være negative eller fiendtlige. Det splittende og motstridende miljøet som Trump frembringer og sprer blant sine følgere har uansett store implikasjoner og konsekvenser for Twitter og andre sosiale medieplattformer. Heldigvis tar Twitter og andre dette alvorlig og har iverksatt aggressive tiltak for å bekjempe spredningen av usann informasjon. Blant annet har Twitter, Facebook og Instagram fjernet falske likes, kommentarer og følgere (Darcy & McLean, 2018; Karlsen, 2018; Ng, 2018).

Dessverre går likevel denne trenden imot hensikten og selve ideen bak skapelsen av Twitter, da det hemmer plattformens kraft til å fremme demokrati, sunn diskusjon og deling av informasjon, samt bidra til positive samfunnsendringer. Det er lett å være naiv og tro at verden automatisk vil bli et bedre sted, når alle kan snakke fritt og utveksle informasjon og ideer. Hvert nye medium har fremmet en viss type talemåte og språkbruk, samtidig som den har motvirket andre, dessverre oppmuntrer dagens sosiale medieplattformer til raske,

ufiltrerte og provoserende ytringer. Slik påvirker nye medier ikke bare hvordan folk kommuniserer og snakker, men også samfunnets verdier og holdninger.

Trumps presidentrolle på Twitter kan forsvares eller beskyldes med tanke på hvordan den digitale verden er i dag. Enten det er med vilje eller ikke, oppfordrer sosiale medieplattformer brukerne til å bli stadig mer polariserte. Dette kan vi kanskje beskyldes Twitters design for, som belønner retweets og dermed fordrer til kritiske Twitter-meldinger, fordi de i stor grad oppnår mer eksponering og diskusjon. Vi blir ivrige og interessert av sladder og krydret sannhet, ting som ofte er for godt til å være sant, et typisk trekk som vi ser i Trumps Twitter-poster. Jeg vil derfor tro det ligger noe i ordtaket; «A lie gets halfway around the world before the truth has a chance to get its shoes on» (ukjent opprinnelse), og at det beskriver godt hvordan ulike Twitter-poster går viralt og deles verden over.

Trumps trakasserende og kritiske uttalelser mottar ofte mer dekning og oppmerksomhet enn noen andre, og leses og deles av en større del av befolkningen. Twitters retningslinjer, som gjelder vanlige brukere, bremser opp denne negative syklusen, men alle, både private og offentlige mennesker burde, etter min mening, være oppmerksomme på trenden og forsøke å bekjempe den. Men selv om visse trekk ved Twitter kan ses på negativt, er den positive siden at private og offentlige personer har stor nytte og glede av den delen av plattformen hvor det deles gratis og sannferdig informasjon.

Trumps rolle på Twitter representerer også den positive siden av plattformen. De er en produktiv union, der Trump bruker plattformen som en gigantisk megafon, og Twitter tjener på den store aktiviteten Trump bringer med seg. Likevel, med tanke på den negative trenden av polarisering og deling av feilinformasjon, skaper dette diskusjon om Twitters pålitelighet og hvor seriøst vi kan ta det som står skrevet der. Det er derfor opp til oss brukere å være kritiske, etiske og bevisst de ulike farene på internett og sosiale medier, og ikke ta noens ord for god fisk, selv om de kommer fra USAs president.

5. Litteraturliste

- Abdur. (2013). Top Twitter Trends of 2009 [Blogginnlegg]. Hentet fra https://blog.twitter.com/official/en_us/a/2009/top-twitter-trends-of-2009.html
- about Twitter. (2018). About Twitter. Hentet 16. august .2018 fra https://about.twitter.com/en_us/company.html
- Abrahamson, A. (2017, 2. juli). Trump just tweeted a video of him punching CNN in the Face. *Time*. Hentet fra <http://time.com/4843303/donald-trump-twitter-cnn-video/>
- Alcántara, A. & Regan, J. (2017, 31. januar). Jack Dorsey on Twitter and Trump. Hentet fra <https://money.cnn.com/video/technology/2017/01/31/jack-dorsey-on-twitter-and-trump.cnnmoney/>
- Alexa. (2018, 13. november). twitter.com Traffic Statistics. Hentet fra <https://www.alexa.com/siteinfo/twitter.com>
- Basu, M. & Carter, C. J. (2012, 30. juni). Obama tours site of deadly fire in Colorado. *CNN*. Hentet fra <https://edition.cnn.com/2012/06/29/us/western-wildfires/index.html>
- BBC News. (2017, 27. desember). Obama warns against irresponsible social media use. *BBC News*. Hentet fra <https://www.bbc.com/news/world-us-canada-42491638>
- Biser, M. (u.å). The Fireside Chats: Roosevelt's Radio Talks: The White House Speaks to America. Hentet 28. februar 2019 fra <https://www.whitehousehistory.org/the-fireside-chats-roosevelts-radio-talks>
- Bradner, E. & Zeleny, J. (2017, 30. august). Trump: If somethong happens blame the judge. Hentet fra <https://edition.cnn.com/2017/02/05/politics/trump-twitter-attacks-judge/index.html>
- Brenan, M. (2018). *Trump Rated Worse Than Other Modern-Day Presidents on Ethics*. Gallup. Hentet fra <https://news.gallup.com/poll/242129/trump-rated-worse-modern-day-presidents-ethics.aspx>
- Brody, D. (2017, 30. januar). The Full Interview: President Trump Talks with CBN's David Brody. *CBN News*. Hentet fra <http://www1.cbn.com/cbnnews/politics/2017/january/president-trump-to-sit-down-with-news-for-exclusive-interview-friday>
- Bryant, N. (2019, 17. januar). How will history judge President Trump? *BBC News*. Hentet fra <https://www.bbc.com/news/world-us-canada-46895634>
- Bulman, M. (2016). Donald Trump's 'celebrity-style' tweets helped him win US presidential election says data scientist. *The Independent*. Hentet fra <https://www.independent.co.uk/news/world/americas/donald-trump-twitter-account-election-victory-president-elect-david-robinson-statistical-analysis-a7443071.html>
- Buncombe, A. (2018, 17. januar). Donald Trump one year on: How the Twitter President changed social media an the country's top office. *Independent*. Hentet fra <https://www.independent.co.uk/news/world/americas/us-politics/the-twitter-president-how-potus-changed-social-media-and-the-presidency-a8164161.html>
- Burns, J. M. (1956). *Roosevelt: The lion and the fox* (1. utg.). USA: Easton Press.
- Cambridge-Dictionary. (2019). Meaning of presidential in English. Hentet 11. mars 2019 fra <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/presidential>
- Carr, N. (2018, 26. januar). Why Trump Tweets (And Why We Listen). Hentet fra <https://www.politico.com/magazine/story/2018/01/26/donald-trump-twitter-addiction-216530>
- Carrejo, C. (2016, 16. august). "Trump won" is trending on Twitter, but not for the reasons the donald thinks. *Bustle*. Hentet fra <https://www.bustle.com/articles/186390-trump-won-is-trending-on-twitter-but-not-for-the-reason-the-donald-thinks>

-
- Casey, S. (2018, 2. oktober). The Unprecedented President: Donald Trump and the Media in Historical Perspective. *H-Diplo/ISSF*(Issue). Hentet fra <https://issforum.org/roundtables/policy/1-5bk-media>
- Chang, V. (2010). Obama and the power of social media and technology. *The European Business Review*, 16-21. Hentet fra <https://jaaker.people.stanford.edu/sites/g/files/sbiybj2966/f/tebrmay-june-obama.pdf>
- Christensen, A.-M. S. (2008). *Moderne dydsetik : arven fra Aristoteles*. Aarhus: Aarhus Universitetsforl.
- Christopher, C. (2018, 30. april). Being Trump means never having to say you're sorry. Hentet fra <https://www.politico.com/story/2018/04/30/trump-muslim-ban-no-apologies-560287>
- Courtney, W. (2017, 1. oktober). Donald Trump's tweets are weapons of mass distraction. *Financial Times*. Hentet fra <https://www.ft.com/content/3dc733fa-a1fb-11e7-b797-b61809486fe2>
- Dahl, R. A. (1988, 11-12. april). *The Pseudodemocratization of the American Presidency*. Innlegg presentert ved The Tanner lectures on human values, Harvard University. Abstract hentet fra https://tannerlectures.utah.edu/_documents/a-to-z/d/dahl89.pdf
- Darcy, O. & McLean, R. (2018). Twitter bans more InfoWars accounts. *CNN*. Hentet fra <https://edition.cnn.com/2018/10/22/media/twitter-infowars-alex-jones/index.html>
- Dean, J. W. (2016). *Blind ambitions - The White House years*. New York: Open Road Media.
- DelReal, J. (2015, 16. juni). Donald Trump announces presidential bid. *The Washington Post*. Hentet fra https://www.washingtonpost.com/news/post-politics/wp/2015/06/16/donald-trump-to-announce-his-presidential-plans-today/?utm_term=.5d7a7958e0ad
- developer Twitter. (2018). Twitter for Websites Supported Languages. Hentet 20. august 2018 fra <https://developer.twitter.com/en/docs/twitter-for-websites/twitter-for-websites-supported-languages/overview.html>
- Disis, J. (2017, 26. januar). Presidential tax returns: It started with Nixon. Will it end with Trump? Hentet fra <https://money.cnn.com/2017/01/23/news/economy/donald-trump-tax-returns/index.html>
- Egan, L. (2018, 27. oktober). Hours after mail bomb arrest, Trump attacks 'Crooked Hillary,' media. Hentet fra <https://www.nbcnews.com/politics/white-house/hours-after-mail-bomb-arrest-trump-attacks-crooked-hillary-media-n925146>
- Enli, G. (2017). Twitter as arena for the authentic outsider: exploring the social media campaigns of Trump and Clinton in the 2016 US presidential election. *European Journal of Communication*, Vol. 32(1), 50-61. <https://doi.org/DOI:10.1177/0267323116682802>
- Estepa, J. (2017, 21. september). It's not just 'Rocket Man'. Trump has a long history of nicknaming his foes. *USA Today*. Hentet fra <https://eu.usatoday.com/story/news/politics/onpolitics/2017/09/21/its-not-just-rocket-man-trump-has-long-history-nicknaming-his-foes/688552001/>
- Evans, G. (2017, 17. juni). 'Daily Show' Trump Twitter Library extends hours "due to popular demand". Hentet fra <https://deadline.com/2017/06/daily-show-trump-twitter-library-extends-hours-1202115437/>
- Farnsworth, S. J. (2011). *The nightly news nightmare media coverage of the U.S. presidential elections, 1988-2008, third edition* (3. utg.). S.l.: S.l. : The Rowman & Littlefield Publishing Group.
- Farrell, J. (2017, 29. desember). Donald Trump still 'definitely involved' in business empire despite US President's assurances says senior employee. *The Independent*. Hentet fra

- <https://www.independent.co.uk/news/world/americas/donald-trump-business-us-president-organisation-hotels-golf-courses-real-estate-development-jr-eric-a8132831.html>
- Fieser, J. (2018). Ethics. I *Internet encyclopedia of Philosophy*. Hentet 2. november fra <https://www.iep.utm.edu/ethics/>
- Fishman, E. M., Pederson, W. D. & Rozell, M. J. (2001). *George Washington, foundation of presidential leadership and character*. Westport, Conn.: Praeger.
- Flores, R. (2016, 12. november). In '60 Minutes' interwiev, Donald Trump weighs Twitter use as president. *CBS News*. Hentet fra <https://www.cbsnews.com/news/donald-trump-60-minutes-interview-weighs-twitter-use-as-president/>
- Former CIA agent wants to buy Twitter to kick Trump off. (2017, 23. august). *San Fransisco Chronicle*. Hentet fra <https://web.archive.org/web/20170823181721/http://www.sfgate.com/business/technology/article/Valerie-Plame-Wilson-wants-to-buy-Twitter-to-kick-11952291.php>
- Friend or Follow. (2018). Twitter: Most Followers. Hentet fra <https://friendorfollow.com/twitter/most-followers/>
- Gabbatt, A. (2017, 16. mai). How Trump undercuts his staff again and again *The Guardian*. Hentet fra <https://www.theguardian.com/us-news/2017/may/16/donald-trump-press-staff-white-house-conflict-sean-spicer>
- Gadamer, H.-G. (1989). *Truth and method* (2nd, rev. ed. translation revised by Joel Weinsheimer and Donald G. Marshall. utg.). London: Sheed & Ward.
- Ghani, M. U. (2018, 16. august). Trump's unpresidential shenanigans. *Daily Times*. Hentet fra <https://dailytimes.com.pk/283974/trumps-unpresidential-shenanigans/>
- Giroux, H. (2017, 2. oktober). Donald Trump's passion for cruelty. *The Conversation*. Hentet fra <https://theconversation.com/donald-trumps-passion-for-cruelty-84819>
- Glass, G. (2017). Hayes orders first presidential telephone, May 10, 1877. Hentet fra <https://www.politico.com/story/2017/05/10/hayes-orders-first-presidential-telephone-may-10-1877-238034>
- Goldman, A. (2017). *Prisoners of Time: The Misdiagnosis of FDR's 1921 Illness*.
- Goodwin, D. K. (2018a). *Leadership in turbulent times*. New York: Simon & Schuster.
- Goodwin, D. K. (2018b, 24. oktober). These are the 6 essential traits a President needs, says Doris Kearns Goodwin. Hentet fra <https://www.history.com/topics/doris-kearns-goodwin-on-presidential-leadership>
- Gove, M. (2017, 15. januar). Donald Trump interview: Brexit will be a great thing. *The Times*. Hentet fra <https://www.thetimes.co.uk/edition/news/donald-trump-interview-brex-it-britain-trade-deal-europe-queen-5m0bc2tns>
- Graves, A. (2017, 5. mars). Why the White House defense of Trump wiretap accusation is misleading. Hentet fra <https://www.politifact.com/truth-o-meter/statements/2017/mar/05/sarah-huckabee-sanders/why-white-houses-defense-trump-accusing-obama-wire/>
- Greengard, S. (2009). The first internet president. *Communications of the ACM*, 52(2), 16-18. <https://doi.org/10.1145/1461928.1461935>
- Grynbaum, M. M. (2017, 29. juni). Trump mocks Mika Brzezinski, says she was 'bleeding badly from a facelift'. *The New York Times*. Hentet fra <https://www.nytimes.com/2017/06/29/business/media/trump-mika-brzezinski-facelift.html>
- Gutierrez, L. (2018, 19. februar). Presidents Day trivia: Which elite Twitter club has Barack Obama joined? Hentet fra <https://www.kansascity.com/news/nation-world/article200937014.html>

-
- History.com. (2009a, 21. august 2018). 1919- Wilson embarks on tour to promote League of Nations. Hentet 16. februar 2019 fra <https://www.history.com/this-day-in-history/wilson-embarks-on-tour-to-promote-league-of-nations>
- History.com. (2009b). First presidential speech on TV Hentet 13. februar 2019 fra <https://www.history.com/this-day-in-history/first-presidential-speech-on-tv>
- History.com. (2009c, 21. august 2018). Harding becomes first president to be heard on the radio. Hentet 16. februar 2019 fra <https://www.history.com/this-day-in-history/harding-becomes-first-president-to-be-heard-on-the-radio>
- History.com editors. (2010, 21. august, 2019). The Kennedy-Nixon debates. Hentet 5. mars 2019 fra <https://www.history.com/topics/us-presidents/kennedy-nixon-debates>
- House, B. (2019, 28. februar). House Democrats to Probe Trump Attacks on FBI, Courts, Media. Hentet fra <https://www.bloomberg.com/news/articles/2019-02-28/house-democrats-to-probe-trump-attacks-on-fbi-courts-media>
- Ifill, G. (1992). THE 1992 CAMPAIGN: Youth Vote; Clinton Goes Eye to Eye With MTV Generation. *The New York Times*. Hentet fra <https://www.nytimes.com/1992/06/17/us/the-1992-campaign-youth-vote-clinton-goes-eye-to-eye-with-mtv-generation.html>
- Isaac, M. & Ember, S. (2016, 8.november). For Election Day Influence, Twitter Ruled Social Media. *The New York Times*. Hentet fra <https://www.nytimes.com/2016/11/09/technology/for-election-day-chatter-twitter-ruled-social-media.html>
- Jones, V. (2015, 26. oktober). Trump: The social media president? Hentet fra <https://edition.cnn.com/2015/10/26/opinions/jones-trump-social-media/index.html>
- Kaplan, L., V & Moran, B. I. (2011). *Aftermath: The Clinton Impeachment and the Presidency in the Age of Political Spectacle* NYU Press.
- Karlsen, M. (2018, 23. november). Instagram fjerner alle falske følgere. *helt.digital*. Hentet fra <https://helt.digital/instagram-fjerner-alle-falske-folgere/>
- Karni, A., Rogers, K. & Haberman, M. (2019, 18. mars). Be weak and die! Seeking clues behind Trump's weekend Twitter barrage. *The New York Times*. Hentet fra <https://www.nytimes.com/2019/03/18/us/politics/trump-weekend-tweets.html>
- Kearney, M. (2013). *Political Discussion on Facebook: An Analysis of Interpersonal Goals and Disagreement* University of Kansas. Hentet fra https://kuscholarworks.ku.edu/bitstream/handle/1808/12975/Kearney_ku_0099M_13175_DATA_1.pdf?sequence=1&isAllowed=y
- Kiely, E. (2018, 31. oktober). FactChecking Trump's Twitter 'Truth'. Hentet 13. mars 2019 fra <https://www.factcheck.org/2018/10/factchecking-trumps-twitter-truth/>
- Krieg, G. (2018, 16. oktober). Who's Trump attacking on Twitter? . Hentet fra <https://edition.cnn.com/2018/08/18/politics/who-trump-attacks-insults-on-twitter/index.html>
- Kumar, M. J. (u.å). Presidential Press Conferences - Windows on the Presidency and Its Occupants. Hentet 22.august 2018 fra <https://www.whitehousehistory.org/presidential-press-conferences>
- Kversøy, K. S. (2005). *Etikk - en praktisk vinkling : ulike perspektiver på det etiske landskapet*. Bergen: Fagbokforl.
- Lakoff, G., . [@GeorgeLakoff]. (2018, 2. januar). Trump uses social media as a weapon to control the news cycle. It works like a charm. His tweets are tactical rather than substantive. They mostly fall into one of these four categories. Hentet fra <https://twitter.com/georgelakoff/status/948424436058791937>

- Landers, E. (2017, 6. juni). White House: Trump's tweets are 'official statements'. *CNN Politics*. Hentet fra <https://edition.cnn.com/2017/06/06/politics/trump-tweets-official-statements/index.html>
- Latson, J. (2015, 12. mars). How FDR's Radio Voice Solved a Banking Crisis. *TIME*. Hentet fra <http://time.com/3731744/fdr-fireside-chat-banking/>
- Lee, J. C. (2018, 28. desember). The 551 people, places and things Donald Trump has insulted on Twitter. *The Washington Post*. Hentet fra <https://www.nytimes.com/interactive/2016/01/28/upshot/donald-trump-twitter-insults.html?mtrref=undefined&gwh=22FBA6E0010E23EC64BC4444C1BD0F98&gwt=pay>
- Lemire, J. (2018, 27. desember). Trump's presidency has changed Washington, defied convention. *AP News*. Hentet fra https://apnews.com/d7239932bb0a42ee91c71bead38c6baa?utm_source=Twitter&utm_campaign=SocialFlow&utm_medium=AP_Politics
- Leonhardt, D. & Philbrick, I. P. (2018, 28. oktober). Trump's corruption: The definitive list. *The New York Times*. Hentet fra <https://www.nytimes.com/2018/10/28/opinion/trump-administration-corruption-conflicts.html>
- Leonhardt, D. & Thompson, S. A. (2017, 14. desember). Trump's lies. *The New York Times*. Hentet fra <https://www.nytimes.com/interactive/2017/06/23/opinion/trumps-lies.html>
- Levin, L. L. (2008). *The making of FDR: The story of Stephen T. Early, Americas first modern press secretary*
- Amherst, N.Y: Prometheus Books.
- Liasson, M. (2017). Trump continues to use Twitter as main form of communication. Hentet fra <https://www.npr.org/2017/10/11/557198057/trump-continues-to-use-twitter-as-main-form-of-communication>
- Lyons, J. D. (2018, 21. mai). How Many Times Does Trump Tweet A Day? The President Basically Lives On Twitter. Hentet fra <https://www.bustle.com/p/how-many-times-does-trump-tweet-a-day-the-president-basically-lives-on-twitter-8909583>
- MacLeod, E. (1999). *Alexander Graham Bell: An Inventive Life*. Toronto, Ontario: Kid's can press.
- Mahafee, D. (2017, 27. september). Trump's tweets distract us from America's pressing challenges. *The Hill*. Hentet fra <https://thehill.com/opinion/white-house/352666-trumps-tweets-distract-us-from-americas-pressing-challenges>
- Maron, M. (2015). President Barack Obama. Hentet fra http://www.wtfpod.com/podcast/episodes/episode_613_-_president_barack_obama
- McArdle, M. (2018, 9. november). Trump Hits Back after Michelle Obama Blasts His Birtherism. Hentet fra <https://www.nationalreview.com/news/donald-trump-hits-back-after-michelle-obama-blasts-his-birtherism/>
- Merriam-Webster-Dictionary. (2019a). presidential - adjective. Hentet 11.mars 2019 fra <https://www.merriam-webster.com/dictionary/presidential>
- Merriam-Webster-Dictionary. (2019b). Word History: What does it mean to be 'Presidential'? Hentet 11. mars 2019 fra <https://www.merriam-webster.com/words-at-play/what-does-it-mean-to-be-presidential>
- Miller, J. (2011). *Aristotle's Nicomachean Ethics*' United Kingdom: Cambridge University Press.
- Montanaro, D. (2017, 14. april). Trump, Then And Now: What His Shifting Positions Say About What He Believes. Hentet fra

- <https://www.npr.org/2017/04/14/523811675/trump-then-and-now-what-his-shifting-positions-say-about-what-he-believes>
- Murthy, D. (2018). *Twitter : social communication in the Twitter age* (2nd ed. utg.). Cambridge, UK: Polity Press.
- NCC Staff. (2018, 5. november). FDR's third-term election and the 22nd amendment. Hentet fra <https://constitutioncenter.org/blog/fdrs-third-term-decision-and-the-22nd-amendment>
- NEI Lakoff G, G. (2018, 13. mars 2. januar). Trump uses social media as a weapon to control the news cycle. It works like a charm. His tweets are tactical rather than substantive. They mostly fall into one of these four categories. Hentet fra <https://twitter.com/GeorgeLakoff/status/948424436058791937>
- News, C. (2018, 2. november). Historian Doris Kearns Goodwin says empathy is "essential" for leadership. Hentet fra <https://www.cbsnews.com/news/doris-kearns-goodwin-presidents-leadership-in-turbulent-times/>
- Ng, A. (2018, 15. mai). Facebook deleted 583 million fake accounts in the first three months of 2018. *Cnet*. Hentet fra <https://www.cnet.com/news/facebook-deleted-583-million-fake-accounts-in-the-first-three-months-of-2018/>
- Nussbaum, M. (2017, 05. juni). Trump wants you to take his tweets seriously. His aides don't. *Politico*. Hentet fra <https://www.politico.com/story/2017/06/05/donald-trump-twitter-policy-239156>
- Nyeng, F. (1999). *Etiske teorier : en systematisk fremstilling av syv etiske teoriretninger*. Bergen-Sandviken: Fagbokforl.
- Obama, B., [@BarackObama]. (2007, mars). Dad, husband, President, citizen [Twitterkonto]. Hentet fra <https://twitter.com/barackobama>
- Obama, B., [@POTUS] (2015, 18. mai). Good question, @billclinton. The handle comes with the house. Know anyone interested in @FLOTUS? [Twittermelding]. Hentet fra <https://twitter.com/POTUS44/status/600407380279566336>
- Obama, B., [BarackObama]. (2019, 1. januar). In 2018 people stepped up and showed up like never before. Keep it up in 2019. We've got a lot of work to do, and I'll be right there with you. Happy New Year, everybody! [Twittermelding]. Hentet fra <https://twitter.com/barackobama/status/1080136459670175744>
- Obama, M. (2012, 4. september). Remarks by the First Lady at the Democratic National Convention. Hentet fra <https://obamawhitehouse.archives.gov/the-press-office/2012/09/05/remarks-first-lady-democratic-national-convention>
- Peterson-Withorn, C. (2017, 11. januar). Trump Refuses To Divest Assets, Passes Control To Sons. *Forbes*. Hentet fra <https://www.forbes.com/sites/chasewithorn/2017/01/11/donald-trump-will-hand-over-business/#612c6c8660d7>
- Pew research center. (2008). McCain vs. Obama on the Web. Hentet 15. februar 2019 fra <http://www.journalism.org/2008/09/15/mccain-vs-obama-on-the-web/>
- Pletten, C. & Hammerstrøm, I. L. (2019, 15. februar). Trump erklærer nasjonal krise for å bygge mur. Demokratene mener det er maktmisbruk. *Aftenposten*. Hentet fra <https://www.aftenposten.no/verden/i/11PG0G/Trump-erklarer-nasjonal-krise-for-a-bygge-mur-Demokratene-mener-det-er-maktmisbruk>
- Politico. (2018). Hentet fra <https://www.politico.com/tag/politico-morning-consult-poll>
- Q: Do you think Trump's use of Twitter is doing more to (help) or to (hurt) his presidency, or is it making no difference? (2018, 15. januar). *The Washington Post*. Hentet fra https://www.washingtonpost.com/politics/polling/twitter-trumps-presidency-difference/2018/01/24/3294bcfe-fe68-11e7-9b5d-bbf0da31214d_page.html

-
- Qiu, L. (2017, 29. april). Fact-Checking President Trump Through His First 100 Days. Hentet fra <https://www.nytimes.com/2017/04/29/us/politics/fact-checking-president-trump-through-his-first-100-days.html>
- Quinnipiac University. (2018, 6. juni). Quinnipiac Poll. Hentet 2019 fra <https://poll.qu.edu/national/release-detail?ReleaseID=2544>
- Rampton, R. (2015, 18. mai). Obama gets his own account on Twitter: 'It's Barack. Really!'. Hentet fra <https://www.reuters.com/article/usa-obama-twitter/obama-gets-his-own-account-on-twitter-its-barack-really-idUSL1N0Y915O20150518>
- Reddit. (2012). Ask me anything - I am Barack Obama, President of the United States -- AMA. Hentet fra https://www.reddit.com/r/IAMA/comments/z1c9z/i_am_barack_obama_president_of_the_united_states/
- Remnick, D. & Osnos, E. (2017, 4. mars). What to make of Donald Trump's early-morning wiretap tweets. *The New Yorker*. Hentet fra <https://www.newyorker.com/news/news-desk/what-to-make-of-donald-trumps-early-morning-wiretap-tweets>
- Rose, E. (2017, 5. juni). Sadiq Khan backed by political rivals in row with Donald Trump. *Evening Standard*. Hentet fra <https://www.standard.co.uk/news/london/sadiq-khan-backed-by-political-rivals-in-row-with-donald-trump-over-london-bridge-attack-a3556631.html>
- Rothwell, J. (2017, 4. juni). Donald Trump lashes out on Sadiq Khan over London terror attacks. *The Telegraph*. Hentet fra <https://www.telegraph.co.uk/news/2017/06/04/donald-trump-lashes-sadiq-khan-london-terror-attacks/>
- Sagdahl, M. (2018). Etikk. I *Store norske leksikon*. Hentet 05. november. 2018 fra <https://snl.no/etikk>
- Sano, D. (2009, 18. februar). Twitter Creator Jack Dorsey Illuminates the Site's Founding Document. *Los Angeles Times*. Hentet fra <http://latimesblogs.latimes.com/technology/2009/02/twitter-creator.html>
- Schultheis, E. (2016, 6. november). Report: Donald Trump aides took away candidate's Twitter access. *CBS News*. Hentet fra <https://www.cbsnews.com/news/report-donald-trump-aides-took-away-candidates-twitter-access/>
- Serafino, J. (2016). The Presidential Candidate Who Campaigned From His Porch. Hentet fra <http://mentalfloss.com/article/87622/presidential-candidate-who-campaigned-his-porch>
- Sharman, J. (2017, 12. juni). John McCain says US global leadership was better under Barack Obama than Donald Trump. *The Independent*. Hentet fra <https://www.independent.co.uk/news/world/americas/us-politics/john-mccain-donald-trump-barack-obama-us-global-leadership-american-foreign-policy-tweets-republican-a7785341.html>
- Shepard, S. (2017, 07. juni). Poll: Voters want Trump to get off Twitter. *Politico*. Hentet fra <https://www.politico.com/story/2017/06/07/donald-trump-twitter-poll-239222>
- Shipley, D. (2017, 27. juli). Trump's Twitter Habit Destabilizes the World - For humanity's sake, delete your account. . *Bloomberg Opinion*. Hentet fra <https://www.bloomberg.com/opinion/articles/2017-07-27/trump-must-stop-tweeting-for-his-sake-and-the-world-s>
- Shirbon, E. (2017, 5. juni). Trump renews criticism of London Mayor Khan attack. Hentet fra <https://www.reuters.com/article/us-britain-security-trump-tweet-idUSKBN18W1U2>

-
- Simon, R. (2017, 30. mai). See How JFK Created a Presidency for the Television Age. *Time*. Hentet fra <http://time.com/4795637/jfk-television/>
- Simonnes, K. (2013, 3. august). Sosiale medier gir politikerne valgmakt. Hentet 30. august 2018 fra <https://forskning.no/internett-kommunikasjon-media/sosiale-medier-gir-politikere-valgmakt/618339>
- Singer, P. (2018). *Ethics*
- Smith, H. (1981). *Fra Hollywood til Washington : boken om Ronald Reagan*. Oslo: Nå forl.
- Statista. (2018, oktober). Most famous social network sites worldwide as of July 2018, ranked by number of active users (in millions). Hentet fra <https://www.statista.com/statistics/272014/global-social-networks-ranked-by-number-of-users/>
- Stone, B. (2009, 30.april). Twitter Search for Everyone! [Blogginnlegg]. Hentet fra https://blog.twitter.com/official/en_us/a/2009/twitter-search-for-everyone.html
- Teten, R. L. (2003). Evolution of the Modern Rhetorical Presidency: Presidential Presentation and Development of the State of the Union Address. *Presidential Studies Quarterly*, 33(2), 333-346. <https://doi.org/10.1111/j.1741-5705.2003.tb00033.x>
- The editors of LIFE. (2017). *Life John F. Kennedy: The legacy* LIFE; 100-year commemorative edition.
- The George Washington University. (2018, 13. mars). GW Battleground Poll Hentet fra <https://mediarelations.gwu.edu/battleground-poll>
- The Learning Network. (2011). Sept. 26, 1960 | First Televised Presidential Debate. Hentet fra <https://learning.blogs.nytimes.com/2011/09/26/septe-26-1960-first-televised-presidential-debate/>
- The White House. (2015). Presidential Memorandum -- Establishing the Director of White House Information Technology and the Executive Committee for Presidential Information Technology. Hentet
- The White House. (u.å). Donald J. Trump. Hentet 11. mars 2019 fra <https://www.whitehouse.gov/people/donald-j-trump/>
- The White House Historical Association. (u.å). The Fireside Chats: Roosevelt's Radio Talks - The White House Speaks to America. Hentet 16. februar 2019 fra <https://www.whitehousehistory.org/the-fireside-chats-roosevelts-radio-talks>
- Tornoe, R. (2018, 7. november). Trump attacks members of his own party and shouts at CNN's Jim Acosta in wild press conference. *The Inquirer*. Hentet fra <https://www.philly.com/philly/news/politics/trump-press-conference-live-video-midterm-elections-2018-20181107.html>
- Trump, D., . [realdonaldtrump]. (2017a, 27. September). The #1 trend on Twitter right now is #TrumpWon - thank you! [Twittermelding]. Hentet fra <https://twitter.com/realdonaldtrump/status/780758306239512577>
- Trump, D., . [realdonaldtrump]. (2017b, 4. juni). At least 7 dead and 48 wounded in terror attack and Mayor of London says there is "no reason to be alarmed!" [Twittermelding]. Hentet fra <https://twitter.com/realDonaldTrump/status/871328428963901440>
- Trump, D., . [realdonaldtrump]. (2017c, 18. november). Crooked Hillary Clinton is the worst (and biggest) loser of all time. She just can't stop, which is so good for the Republican Party. Hillary, get on with your life and give it another try in three years! [Twittermelding]. Hentet fra <https://twitter.com/realDonaldTrump/status/931877599034388480>
- Trump, D., . [realdonaldtrump]. (2017d, 4. mars). How low has President Obama gone to tapp my phones during the very sacred election process. This is Nixon/Watergate. Bad (or

-
- sick) guy! [Twittermelding]. Hentet fra
<https://twitter.com/realDonaldTrump/status/837996746236182529>
- Trump, D., . [realdonaltrump]. (2017e, 4. mars). I'd bet a good lawyer could make a great case out of the fact that President Obama was tapping my phones in October, just prior to Election! [Twittermelding]. Hentet fra
<https://twitter.com/realDonaldTrump/status/837994257566863360>
- Trump, D., . [realdonaltrump]. (2017f, 7. mars). I feel sure that my friend @RandPaul will come along with the new and great health care program because he knows Obamacare is a disaster! [Twittermelding]. Hentet fra
<https://twitter.com/realdonaldtrump/status/839268048313929729>
- Trump, D., . [realdonaltrump]. (2017g, 29. juni). I heard poorly rated @Morning_Joe speaks badly of me (don't watch anymore). Then how come low I.Q. Crazy Mika, along with Psycho Joe, came.. [Twittermelding]. Hentet fra
<https://twitter.com/realdonaldtrump/status/880408582310776832>
- Trump, D., . [realdonaltrump]. (2017h, 4. mars). Is it legal for a sitting President to be "wire tapping" a race for president prior to an election? Turned down by court earlier. A NEW LOW! [Twittermelding]. Hentet fra
<https://twitter.com/realDonaldTrump/status/837993273679560704>
- Trump, D., . [realdonaltrump]. (2017i, 5. februar). Just cannot believe a judge would put our country in such peril. If something happens blame him and court system. People pouring in. Bad! [Twittermelding]. Hentet fra
<https://twitter.com/realdonaldtrump/status/828342202174668800>
- Trump, D., . [realdonaltrump]. (2017j, 23. september). Just heard Foreign Minister of North Korea speak at U.N. If he echoes thoughts of Little Rocket Man, they won't be around much longer! [Twittermelding]. Hentet fra
<https://twitter.com/realdonaldtrump/status/911789314169823232>
- Trump, D., . [realdonaltrump]. (2017k, 22. juni). Mexico was just ranked the second deadliest country in the world, after only Syria. Drug trade is largely the cause. We will BUILD THE WALL! [Twittermelding]. Hentet fra
<https://twitter.com/realdonaldtrump/status/878013639613186049>
- Trump, D., . [realdonaltrump]. (2017l, 8. februar). My daughter Ivanka has been treated so unfairly by @Nordstrom. She is a great person -- always pushing me to do the right thing! Terrible! [Twittermelding]. Hentet fra
<https://twitter.com/realdonaldtrump/status/829356871848951809>
- Trump, D., . [realdonaltrump]. (2017m, 4. mars). Terrible! Just found out that Obama had my "wires tapped" in Trump Tower just before the victory. Nothing found. This is McCarthyism! [Twittermelding]. Hentet fra
<https://twitter.com/realDonaldTrump/status/837989835818287106>
- Trump, D., . [realdonaltrump]. (2017n, 29. juni). ...to Mar-a-Lago 3 nights in a row around New Year's Eve, and insisted on joining me. She was bleeding badly from a face-lift. I said no! [Twittermelding]. Hentet fra
<https://twitter.com/realdonaldtrump/status/880410114456465411>
- Trump, D., . [realdonaltrump]. (2017o, 19. september). The USA has great strength & patience, but if it is forced to defend itself or its allies, we will have no choice but to totally destroy #NoKo. [Twittermelding]. Hentet fra
<https://twitter.com/realdonaldtrump/status/910192375267561472>
- Trump, D., . [realdonaltrump]. (2018a, 17. mars). As the House Intelligence Committee has concluded, there was no collusion between Russia and the Trump Campaign. As many are now finding out, however, there was tremendous leaking, lying and corruption at the highest levels of the FBI, Justice & State. #DrainTheSwamp

-
- [Twittermelding]. Hentet fra <https://twitter.com/realdonaldtrump/status/975057131136274432>
- Trump, D., . [realdonaltrump]. (2018b, 6. august). California wildfires are being magnified & made so much worse by the bad environmental laws which aren't allowing massive amounts of readily available water to be properly utilized. It is being diverted into the Pacific Ocean. Must also tree clear to stop fire from spreading! [Twittermelding]. Hentet fra <https://twitter.com/realdonaldtrump/status/1026587142989008897>
- Trump, D., . [realdonaltrump]. (2018c, 23. januar). Cryin' Chuck Schumer fully understands, especially after his humiliating defeat, that if there is no Wall, there is no DACA. We must have safety and security, together with a strong Military, for our great people! [Twittermelding]. Hentet fra <https://twitter.com/realdonaldtrump/status/956015565776277510>
- Trump, D., . [realdonaltrump]. (2018d, 13. april). DOJ just issued the McCabe report - which is a total disaster. He LIED! LIED! LIED! McCabe was totally controlled by Comey - McCabe is Comey!! No collusion, all made up by this den of thieves and lowlifes! [Twittermelding]. Hentet fra <https://twitter.com/realdonaldtrump/status/984877999718895616>
- Trump, D., . [realdonaltrump]. (2018e, 7. desember). Mike Pompeo is doing a great job, I am very proud of him. His predecessor, Rex Tillerson, didn't have the mental capacity needed. He was dumb as a rock and I couldn't get rid of him fast enough. He was lazy as hell. Now it is a whole new ballgame, great spirit at State! [Twittermelding]. Hentet fra <https://twitter.com/realdonaldtrump/status/1071132880368132096>
- Trump, D., . [realdonaltrump]. (2018f, 2. januar). North Korean Leader Kim Jong Un just stated that the "Nuclear Button is on his desk at all times." Will someone from his depleted and food starved regime please inform him that I too have a Nuclear Button, but it is a much bigger & more powerful one than his, and my Button works! [Twittermelding]. Hentet fra <https://twitter.com/realdonaldtrump/status/948355557022420992>
- Trump, D., . [realdonaltrump]. (2018g, 13. august). While I know it's "not presidential" to take on a lowlife like Omarosa, and while I would rather not be doing so, this is a modern day form of communication and I know the Fake News Media will be working overtime to make even Wacky Omarosa look legitimate as possible. Sorry! [Twittermelding]. Hentet fra <https://twitter.com/realDonaldTrump/status/1029010124881453056>
- Trump, D., . [realdonaltrump]. (2019a, 19. mars). The Fake News Media has NEVER been more Dishonest or Corrupt than it is right now. There has never been a time like this in American History. Very exciting but also, very sad! Fake News is the absolute Enemy of the People and our Country itself! Hentet fra <https://twitter.com/realdonaldtrump/status/1107981131012628481>
- Trump, D., . [realdonaltrump]. (2019b, 1. januar). HAPPY NEW YEAR TO EVERYONE, INCLUDING THE HATERS AND THE FAKE NEWS MEDIA! 2019 WILL BE A FANTASTIC YEAR FOR THOSE NOT SUFFERING FROM TRUMP DERANGEMENT SYNDROME. JUST CALM DOWN AND ENJOY THE RIDE, GREAT THINGS ARE HAPPENING FOR OUR COUNTRY! [Twittermelding]. Hentet fra <https://twitter.com/realdonaldtrump/status/1080088373451206656>
- Trump, D., . [realdonaltrump]. (2019c, 17. februar). THE RIGGED AND CORRUPT MEDIA IS THE ENEMY OF THE PEOPLE! [Twittermelding]. Hentet fra <https://twitter.com/realdonaldtrump/status/1097117499336855553>

- Trump, D., . [realdonaltrump]. (2019 26. mars 13. januar). The building of the Wall on the Southern Border will bring down the crime rate throughout the entire Country! [Twittermelding]. Hentet fra <https://twitter.com/realdonaldtrump/status/1084465310848163840>
- Trump, D., [realdonaltrump]. (2017, 2. juli). #FraudNewsCNN #FNN [Twittermelding]. Hentet fra <https://twitter.com/realDonaldTrump/status/881503147168071680>
- Trump, D., [realdonaltrump]. (2017, 1. juli). My use of social media is not Presidential - it's MODERN DAY PRESIDENTIAL. Make America Great Again! [Twittermelding]. Hentet fra <https://twitter.com/realdonaldtrump/status/881281755017355264>
- Trump, D., [realdonaltrump] (2009, mars). Donald J. Trump [Twitterkonto]. Hentet fra <https://twitter.com/realdonaldtrump>
- Trump, D., [realdonaltrump] (2017, 6. juni). The FAKE MSM is working so hard trying to get me not to use Social Media. They hate that I can get the honest and unfiltered message out. [Twittermelding]. Hentet fra <https://twitter.com/realDonaldTrump/status/872059997429022722>
- Trump, D., [realdonaltrump] (2018, 4. desember). Could somebody please explain to the Democrats (we need their votes) that our Country losses 250 Billion Dollars a year on illegal immigration, not including the terrible drug flow. Top Border Security, including a Wall, is \$25 Billion. Pays for itself in two months. Get it done! [Twittermelding]. Hentet fra <https://twitter.com/realdonaldtrump/status/1069990310175014914>
- Trump D, r. (2017, 3. november). Everybody is asking why the Justice Department (and FBI) isn't looking into all of the dishonesty going on with Crooked Hillary & the Dems.. [Twittermelding]. Hentet fra <https://twitter.com/realdonaldtrump/status/926403023861141504>
- Trump Twitter Archive. (2018). Search through all of Trump's tweets
Hentet 20. august 2018 fra <http://trumptwitterarchive.com/archive>
- Twitter-Safety. (2017, 18. desember). Enforcing new rules to reduce hateful conduct and abusive behavior [Blogg]. Hentet fra https://blog.twitter.com/official/en_us/topics/company/2017/safetypoliciesdec2017.html
- Twitter. (2012, 21. mars). Twitter turns six. Hentet fra https://blog.twitter.com/official/en_us/a/2012/twitter-turns-six.html
- U.S Departement of Justice. (2019, 13. februar). E-government act of 2002. Hentet fra <https://www.justice.gov/opcl/e-government-act-2002>
- U.S Digital Service. (u.å). Our story. Hentet 2019 fra <https://www.usds.gov/story>
- Valverde, M. (2019, 24. januar). Fact-checking Donald Trump's false and misleading claims about immigration, the border wall. Hentet fra <https://www.politifact.com/truth-o-meter/article/2019/jan/24/fact-checking-donald-trumps-false-and-misleading-c/>
- VanDeMark, B. (1995). *Into the quagmire : Lyndon Johnson and the escalation of the Vietnam War*. New York
- Oxford: Oxford University Press.
- Wallace, J., L. (2008). *Calvin Coolidge. Our First Radio President*. [PDF] Vermon: The Calvin Coolidge Memorial Foundation. Hentet fra <https://coolidgefoundation.org/wp-content/uploads/2015/01/CCBOOKOur-First-Radio-PresidentPrint-Copy-July-2008-PDF.pdf>
- Walsh, K. T. (2017). Trump uses Twitter as strategic weapon. *U.S News*. Hentet fra <https://www.usnews.com/news/ken-walshs-washington/articles/2017-01-06/trump-uses-twitter-as-strategic-weapon>

-
- Washington, G. (1789). From George Washington to John Adams, 10 May 1789. I. Founders Online. Hentet fra <https://founders.archives.gov/documents/Washington/05-02-02-0182> (Opprinnelig utgitt The Papers of George Washington, Presidential Series)
- Wehner, P. (2017, 21. januar). Why I can not fall in line behind Trump. *The New York Times*. Hentet fra <https://www.nytimes.com/2017/01/21/opinion/sunday/why-i-cannot-fall-in-line-behind-trump.html>
- Wheeler, T. (2008). *Mr. Lincoln's T-Mails: How Abraham Lincoln used the telegraph to win the civil war*. New York: harper Collins.
- Wheeler, T. (2017). The first wired president. *The New York Times*. Hentet fra <https://opinionator.blogs.nytimes.com/2012/05/24/the-first-wired-president/?mtrref=undefined&gwh=B27F7C33D8842B042CF702E6097FC8F8&gwt=pay>
- White House history. (u.å). The Internet at the White House. Hentet 27. august 2018 fra <https://www.whitehousehistory.org/the-internet-at-the-white-house>
- WhiteHouse.gov. (2019, 20. januar). The Historic Results of President Donald J. Trump's First Two Years in Office. Hentet fra <https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/the-historic-results-of-president-donald-j-trumps-first-two-years-in-office/>
- Wolffe, R. (2017, 4. mars). Out of control? Or is Trump's tweeting designed to distract? *The Guardian*. Hentet fra <https://www.theguardian.com/us-news/2017/mar/04/donald-trump-tweeting-designed-to-distract-russia-obama>
- Wortham, J. (2012, 8. oktober). The Presidential Campaign on Social Media. *The New York Times*. Hentet fra http://archive.nytimes.com/www.nytimes.com/interactive/2012/10/08/technology/campaign-social-media.html?_r=0
- WP Brandstudio. (2015, 20. april). Adopter and adapter: The white house approach to technology. *The Washington Post*. Hentet fra <https://www.washingtonpost.com/sf/brand-connect/wp/enterprise/adopter-and-adapter-the-white-house-approach-to-technology/>
- Ye Hee Lee, M., Kessler, G. & Shapiro, L. (2017). Fact Checker - 100 days of Trump claims. *The Washington Post*. Hentet fra https://www.washingtonpost.com/graphics/politics/trump-claims/?utm_term=.5c4a09d776e7
- Zax, D. (2011). Bill Clinton in Surprise Talk on Tech: It's the Institutions, Stupid. Hentet 14. februar 2019 fra <https://www.fastcompany.com/1728309/bill-clinton-surprise-talk-tech-its-institutions-stupid>
- Zimmerman, G. (2018, 09. august). Trump's Response To Natural Disasters Is A Window Into His Barren Soul. *Huffington Post*. Hentet fra https://www.huffingtonpost.com/entry/opinion-trump-california-fires-failure_us_5b6b0649e4b0fd5c73dfbd61?guccounter=1
- Zinke, R., [SecretaryZinke]. (2018, 30. november). My thoughts on Rep. Grijalva's opinion piece. #TuneInnForMore ... [Twittermelding]. Hentet fra <https://twitter.com/SecretaryZinke/status/1068550873981362176>